

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 16. mai 2014

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	9
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	9
VEDLEGG XX MILJØ	9
KAPITTEL I GENERELT	9
32013D0806 Kommisjonsvedtak 2013/806/EU av 17. desember 2013 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til bilbehandlingsutstyr	9
-FINANSDEPARTEMENTET	10
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	10
Vedlegg IX Finansielle tjenester.....	10
32013 L0014 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/14/EU av 21. mai 2013 om endring av direktiv 2003/41/EF om virksomhet i og tilsyn med tjenestepensjonsforetak, direktiv 2009/65/EF om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak) og direktiv 2011/61/EU om forvaltere av alternative investeringsfond, med hensyn til overdreven tillit til kredittvurderinger	10
Vedlegg XXII Selskapsrett	11
32013R1374 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1374/2013 av 19. desember 2013 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal regnskapsstandard (IAS) nr. 36.....	11
32013R1375 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1375/2013 av 19. desember 2013 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal regnskapsstandard (IAS) nr. 39.....	12
VEDLEGG XX MILJØ	12
KAPITTEL III LUFT.....	12
32012R1042 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1042/2012 av 7. november 2012 om endring av forordning (EU) nr. 1031/2010 for å nevne en britisk auksjoneringsplattform.....	12
32013R1143 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1143/2013 av 13. november 2013 om endring av forordning (EU) nr. 1031/2010 om auksjonering av klimavoter i henhold til direktiv 2003/87/EF, vedrørende opplistingen av en tysk auksjonsplattform.....	13
Vedlegg XXI Statistikk.....	14
32013R0859 Kommisjonsforordning (EU) nr. 859/2013 av 5. september 2013 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om felleskapsstatistikk over informasjonssamfunnet.....	14
32013R0912 Kommisjonsforordning (EU) nr. 912/2013 av 23. september 2013 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 452/2008 om utarbeiding og utvikling av statistikk over utdanning og livslang læring med hensyn til statistikk over utdanning og opplæringsystemene	14
32011R0830 Kommisjonsforordning (EU) nr. 830/2011 av 27. juli 2011 som etablerer Prodcom-listen 2011 over industrielle produkter som forutsatt i rådsforordning (EØF) nr. 3924/91	15
32012R0907 Kommisjonsforordning (EU) nr. 907/2012 av 20. august 2012 som etablerer Prodcom-listen 2012 over industrielle produkter som forutsatt i rådsforordning (EØF) nr. 3924/91	15
32013R0936 Kommisjonsforordning (EU) nr. 936/2013 av 12. september 2013 som etablerer Prodcom-listen 2013 over industrielle produkter som forutsatt i rådsforordning (EØF) nr. 3924/91.....	16
32013R1260 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1260/2013 av 20. november 2013 om europeisk befolkningsstatistikk	16
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	17

Vedlegg IX Finansielle tjenester.....	17
32013L0058 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/58/EU av 11. desember 2013 om endring av direktiv 2009/138/EF (Solvens II) med hensyn til datoene for dets innarbeiding og anvendelse samt datoen for oppheving av visse direktiver (Solvens I)	17
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	18
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	18
VEDLEGG II TEKNISKE FORSKRIFTER, STANDARDER, PRØVING OG SERTIFISERING	18
KAPITTEL XII NÆRINGSMIDLER	18
32013R1017 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1017/2013 av 23. oktober 2013 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler, andre enn de som gjelder påstander om redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse.....	18
32013R1018 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1018/2013 av 23. oktober 2013 som endrer forordning (EU) nr. 432/2013 om fastsettelse av en liste over tillatte helsepåstander om næringsmidler som ikke viser til redusert sykdomsrisiko eller barns utvikling og helse	19
32013R1069 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1069/2013 av 30. oktober 2013 om endringer i vedlegg II til Europaparlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder bruk av natriumfosfater i naturtarm til pølser	20
32013R1067 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1067/2013 av 30. oktober 2013 om endring av forordning (EF) nr. 1881/2006 når det gjelder grenseverdier for kontaminantene dioksiner, dioksinliknende PCB og ikke-dioksinliknende PCB i lever fra landdyr	21
32013R1066 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1066/2013 av 30. oktober 2013 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler, andre enn de som gjelder påstander om redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse.....	21
32013R1019 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1019/2013 av 23. oktober 2013 om endring av vedlegg I til forordning (EF) nr. 2073/2005 av 15. november 2005 hva gjelder histamin i fiskerivarer.....	23
32013R1274 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1274/2013 av 6. desember 2013 om endring og retting av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 og vedlegget til kommisjonsforordning (EF) nr. 231/2012 når det gjelder visse tilsetningsstoffer i mat	23
32014R0059 Kommisjonsforordning (EU) nr. 59/2014 av 23 januar 2014 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder bruk av svoveldioksid - sulfitter (E 220-228) i aromatiserte vin-baserte produkter.....	25
VEDLEGG II TEKNISKE FORSKRIFTER, STANDARDER, PRØVING OG SERTIFISERING.....	26
KAPITTEL XIII LEGEMIDLER	26
32013R1056 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1056/2013 av 29. oktober 2013 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk virksomme stoffer og deres klassifisering med hensyn til grenseverdier for rester i næringsmidler av animalsk opprinnelse for stoffet neomycin	26
32013R1057 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1057/2013 av 29. oktober 2013 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk virksomme stoffer og deres klassifisering med hensyn til grenseverdier for rester i næringsmidler av animalsk opprinnelse for stoffet mangankarbonat.....	26
32013R1235 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1235/2013 av 2. desember 2013 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk virksomme stoffer og deres klassifisering med hensyn til grenseverdier for rester i næringsmidler av animalsk opprinnelse for stoffet diklazuril	27
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	28
VEDLEGG I VETERINÆRE OG PLANTESANITÆRE FORHOLD	28
KAPITTEL I VETERINÆRE FORHOLD.....	28

32013D0302 Kommisjonsvedtak 2013/302/EU av 19. juni 2013 om endring av vedlegg II i vedtak 2009/861/EF om overgangsordninger til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 853/2004 når det gjelder bearbeiding av rå melk som ikke oppfyller regelverkskravene, i visse melkebearbeidingsvirksomheter i Bulgaria	28
VEDLEGG II TEKNISKE FORSKRIFTER, STANDARDER, PRØVING OG SERTIFISERING	29
KAPITTEL XII NÆRINGSMIDLER	29
32013H0165 Kommisjonsanbefaling 2013/165/EU av 27. mars 2013 om forekomst av T-2- og HT-2- toksin i korn og kornprodukter.....	29
32013H0647 Kommisjonsanbefaling 2013/647/EU av 8. november 2013 om undersøkelser av akrylamidnivåer i mat	30
VEDLEGG II TEKNISKE FORSKRIFTER, STANDARDER, PRØVING OG SERTIFISERING	31
KAPITTEL XIII LEGEMIDLER	31
32013D0196 Kommisjonsbeslutning 2013/196/EU av 24. april 2013 som endrer kommisjonsbeslutning 2012/715/EU som etablerer en liste over land med regulatoriske krav til virkestoff til bruk i legemidler til mennesker, herunder kontroll og tilsyn, som sikrer beskyttelse av folkehelsen tilvarende det om gjelder .	31
- HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	32
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	32
VEDLEGG I VETERINÆRE OG PLANTESANITÆRE FORHOLD	32
KAPITTEL I VETERINÆRE FORHOLD.....	32
32014R0216 Kommisjonsforordning (EU) nr. 216/2014 av 7. mars 2014 som endrer forordning (EF) nr. 2075/2005 om fastsettelse av særlige regler for offentlig kontroll av trikiner i kjøtt	32
-JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET	34
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	34
VEDLEGG II TEKNISKE FORSKRIFTER, STANDARDER, PRØVING OG SERTIFISERING.....	34
KAPITTEL XIX GENERELLE BESTEMMELSER INNEN OMRÅDET TEKNISKE HANDELSHINDRINGER.....	34
32013D0121 Kommisjonsbeslutning 2013/121/EU av 7. mars 2013 om sikkerhetskrav som skal oppfylles i europeiske standarder for visse barnestoler i henhold til direktiv 2001/95/EF om alminnelig produktsikkerhet	34
-KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET	35
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	35
VEDLEGG II TEKNISKE FORSKRIFTER, STANDARDER, PRØVING OG SERTIFISERING.....	35
KAPITTEL XV FARLIGE STOFFER	35
32013R1272 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1272/2013 av 6. desember 2013 om endring i vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensninger av kjemikalier (REACH) vedrørende PAH (polysykliske aromatiske hydrokarboner)	35
VEDLEGG II TEKNISKE FORSKRIFTER, STANDARDER, PRØVING OG SERTIFISERING.....	36
KAPITTEL XXIII LEKETØY.....	36
32013R0681 Kommisjonsforordning (EU) nr. 681/2013 av 17. juli 2013 om endring av del III i vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/48/EF om sikkerhetskrav til leketøy	36
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	37
VEDLEGG XIII TRANSPORT.....	37
Kapittel V Sjøtransport	37
32012R0530 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 530/2012 av 13. juni 2012 om framskunda innføring av krav om dobbelt skrog eller tilsvarende konstruksjon for oljetankskip med enkelt skrog	37
VEDLEGG XX MILJØ	37
KAPITTEL I GENERELT	37

32013D0131 Kommisjonsbeslutning 2013/131/EU av 4. mars om utarbeidelse av brukerveiledning som beskriver de skritt som det er nødvendig å ta for å delta i EMAS under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1221/2009 om organisasjoners frivillige deltagelse i fellesskapets forordning om miljøledelse og miljørevisjon	37
VEDLEGG XX MILJØ	38
KAPITTEL V AVFALL	38
32013L0028 Kommisjonsdirektiv 2013/28/EU av 17. mai 2013 som endrer vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF om kasserte kjøretøy	38
-KULTURDEPARTEMENTET	39
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	39
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	39
32013R1295 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1295/2013 av 11. desember 2013 om opprettelsen av programmet Et kreativt Europa (2014-2020).....	39
-KUNNSKAPSDPARTEMENTET	41
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	41
PROTOKOLL 31 OM SAMARBEID PÅ SÆRLIGE OMRÅDER UTENFOR DE FIRE FRIHETER	41
32013R1288 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1288/2013 av 11. desember 2013 om programmet «Erasmus+»	41
32013R1291 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1291/2013 av 11. desember 2013 om opprettelse av Horisont 2020 – rammeprogrammet for forskning og innovasjon (2014-2020)	44
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	45
32013R1292 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1292/2013 av 11. desember 2013 som endrer forordning 294/2008/EC om etablering av Det europeiske instituttet for innovasjon og teknologi (EIT)....	45
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	47
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	47
VEDLEGG I VETERINÆRE OG PLANTESANITÆRE FORHOLD	47
KAPITTEL I VETERINÆRE FORHOLD.....	47
32013D0764 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2013/764/EU av 13. desember 2013 om dyrehelsemessige tiltak for bekjempelse av klassisk svinepest i visse medlemsland	47
32013D0445 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2013/445/EU av 29. august 2013 om endring av vedlegg E i rådsdirektiv 91/68/EØF hva angår helsesertifikatmodeller for samhandel innen EU med småfe og krav med hensyn på skrapesyke	48
32013D0784 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/784/EU av 18. desember 2013 om endring av modellene for helsesertifikat I, II og III for handel innenfor Unionen med slaktedyr, oppførringsdyr og avlsdyr av sau og geit fastsatt i vedlegg E til rådsdirektiv 91/68/EØF	48
VEDLEGG I VETERINÆRE OG PLANTESANITÆRE FORHOLD	48
KAPITTEL II FØRVARER.....	49
32013R1014 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1014/2013 av 22. oktober 2013 som endrer forordningene (EF) nr. 2380/2001, (EF) nr. 1289/2004, (EF) nr. 1455/2004, (EF) nr. 1800/2004, (EF) nr. 600/2005, (EU) nr. 874/2010, gjennomførings-forordningene (EU) nr. 388/2011, (EU) nr. 532/2011 og (EU) nr.	49
32013R1016 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1016/2013 av 23. oktober 2013 om godkjenningen av et preparat av mikroorganismestammen DSM 11798 i Coriobacteriaceae-familien som førtilsetningsstoff til griser	49

32013R1061 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1061/2013 av 29. oktober 2013 om godkjenningen av et preparat av <i>Enterococcus faecium</i> NCIMB 10415 som førtilsetningsstoff til kalver, kje, katter og hunder og som endrer forordning (EF) nr. 1288/2004 (innehaver av godkjenningen DSM Nutritional Produc	50
32013R1059 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1059/2013 av 29. oktober 2013 om godkjenningen av et preparat av <i>Saccharomyces cerevisiae</i> MUCL 39885 som førtilsetningsstoff til slaktestorfe og som endrer forordning (EF) nr. 492/2006 (innehaver av godkjenningen Prosol SpA)	51
32013R1077 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1077/2013 av 31. oktober 2013 om godkjenningen av et preparat fra <i>Enterococcus faecium</i> NBIMCC 8270, <i>Lactobacillus acidophilus</i> NBIMCC 8242, <i>Lactobacillus helveticus</i> NBIMCC 8269, <i>Lactobacillus delbrueckii ssp. lactis</i> MBIMCC 8250, <i>Lactobacillus delbruec</i>	52
32013R1101 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1101/2013 av 6. november 2013 om godkjenningen av et preparat av <i>Enterococcus faesium</i> DSM 7134 og <i>Lactobacillus rhamnosus</i> DSM 7133 som førtilsetningsstoff til livkalv og endrer forordning (EF) nr. 1288/2004 (innehaver av godkjenning Lactosan GmbH & C.....	52
32013R1334 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1334/2013 av 13. desember 2013 som endrer forordning (EF) nr. 1290/2008 om navnet til innehaver av godkjenning og anbefalt dosering av et preparat av <i>Lactobacillus rhamnosus</i> (CNCM-I-3698) og <i>Lactobacillus farciminis</i> (CNCM-I-3699)	53
VEDLEGG I VETERINÆRE OG PLANTESANITÆRE FORHOLD	54
KAPITTEL III PLANTESANITÆRE FORHOLD	54
32010L0060 Kommisjonsdirektiv 2010/60/EU 30. august 2010 om visse unntak for omsetning av frøblandinger av fôrvekster til bruk for bevaring av naturmiljø.....	54
PROTOKOLL 47 OM OPPHEVELSE AV TEKNISKE HINDRINGER FOR HANDEL MED VIN	55
32012R0314 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 314/2012 av 12. april 2012 om endringer i kommisjonsforordningene (EF) nr. 555/2008 og (EF) nr. 436/2009 for så vidt gjelder dokumenter som skal følge med forsendelser av vinprodukter og register som skal føres innen vinsektoren	55
32012R0315 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 315/2012 av 12. april 2012 om endringer i forordning (EF) nr. 606/2009 om gjennomføringsbestemmelser under rådsforordning (EF) nr. 479/2008 for så vidt gjelder kategorier av druevinprodukter, ønologiske metoder og de gjeldende restriksjonene	56
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	57
VEDLEGG I VETERINÆRE OG PLANTESANITÆRE FORHOLD	57
KAPITTEL I VETERINÆRE FORHOLD.....	57
32013D0709 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/709/EU av 2. desember 2013 om godkjenning av et laboratorium i Amerikas forente stater til å foreta serologisk testing for å kontrollere virkningen av rabiesvaksiner	57
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET	59
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	59
Vedlegg XV Statsstøtte	59
32013R1407 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1407/2013 av 18. desember 2013 om bagatellmessig støtte	59
Vedlegg XV Offentlige innkjøp.....	60
32013R1336 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1336/2013 av 13. desember 2013 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/17/EF, 2004/18/EF og 2009/81/EF med hensyn til terskelverdiene som skal anvendes ved framgangsmåtene ved tildeling av kontrakter	60
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	61
VEDLEGG I VETERINÆRE OG PLANTESANITÆRE FORHOLD	61
KAPITTEL I VETERINÆRE FORHOLD.....	61
32013D0706 Kommisjonenes gjennomføringsbeslutning 2013/706/EU av 29. november 2013 om endring i vedlegg I til vedtak 2009/177/EF når det gjelder sykdomsfri status for Danmark for Viral hemorrhagisk septikemi, og for Irland og UK territorium Nord-Irland for Koi herpesvirus sykdom	61

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET.....	62
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	62
VEDLEGG I VETERINÆRE OG PLANTESANITÆRE FORHOLD	62
KAPITTEL I VETERINÆRE FORHOLD.....	62
32013R1079 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1079/2013 av 31. oktober 2013 som fastsetter overgangsordninger i forbindelse med gjennomføringen av europaparlaments- og rådsforordningene (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004.....	62
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	63
VEDLEGG I VETERINÆRE OG PLANTESANITÆRE FORHOLD	63
KAPITTEL I VETERINÆRE FORHOLD.....	63
32013D0491 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/491/EU av 7. oktober 2013 om endring av vedtak 2009/821/EF når det gjelder lister over veterinære grensekontrollstasjoner og veterinære enheter i TRACES	63
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	64
Kapittel II Fôrvarer.....	64
32013R1138 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1138/2013 av 8. november 2013 om endring av vedlegg II, III og V til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av bitertanol, klorfenvinfos, dodin og vinklozolin i eller på visse produkter.....	64
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	67
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	67
VEDLEGG I VETERINÆRE OG PLANTESANITÆRE FORHOLD	67
KAPITTEL II FÔRVARER.....	67
32013R1006 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1006/2013 av 18. oktober 2013 om godkjenningen av L-cystin som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter.....	67
32013R1275 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1275/2013 av 6. desember 2013 som endrer vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/32/EF om maksimumsgrenser for arsen, kadmium, bly, nitritt, flyktig sennepsolje og skadelige botaniske urenheter.....	67
-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	69
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	69
VEDLEGG II TEKNISKE FORSKRIFTER, STANDARDER, PRØVING OG SERTIFISERING.....	69
KAPITTEL IV HUSHOLDNINGSAPPARATER.....	69
32014R0004 Kommisjonsforordning (EU) nr. 4/2014 av 6. januar 2014 som endrer forordning (EF) nr. 640/2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF om krav til miljøvennlig utforming av elektriske motorer.....	69
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	70
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	70
VEDLEGG XIII TRANSPORT	70
KAPITTEL II VEITRANSPORT	70
32009R1071 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1071/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for adgang til yrket som vegtransportør.....	70
32009R1073 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009 av 21. oktober 2009 om adgang til markedet for internasjonal persontransport.....	72
32009R1072 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009 av 21. oktober 2009 om adgang til markedet for internasjonal godstransport	74
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	76

VEDLEGG II TEKNISKE FORSKRIFTER, STANDARDER, PRØVING OG SERTIFISERING	76
KAPITTEL I KJØRETØYER	76
32013L0060 Kommisjonsdirektiv 2013/60/EU av 27. november 2013 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 97/24/EF om visse deler av og egenskaper ved motorvogner med to eller tre hjul, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/24/EF om typegodkjenning av motorvogner med to eller tre hjul og europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/67/EF om montering av lys- og lyssignalinnretninger.....	76
VEDLEGG XIII TRANSPORT	77
KAPITTEL II VEITRANSPORT	77
32010R1213 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1213/2012 av 16. desember 2010 om felles regler for sammenkobling av nasjonale elektroniske registre om veitransportvirksomheter.....	77
32012R0611 Kommisjonsforordning (EU) nr. 611/2012 av 9. juli 2012 om endring av bilag II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for persontransport.....	78
32012R0612 Kommisjonsforordning (EU) nr. 612/2012 av 9. juli 2012 om endring av bilag II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009 om felles regler om adgang til markedet for internasjonal godstransport.....	79
32012R0613 Kommisjonsforordning (EU) nr. 613/2012 av 9. juli 2012 om endring av bilag III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1071/2009 om felles regler om vilkår for utøvelse av yrket som transportør på vei	79
32009D0992 Kommisjonsvedtak 2009/992/EF av 17 desember 2009 om minimumskrav til data som skal innføres i det nasjonale elektroniske registeret over vegtransportvirksomheter.....	80
VEDLEGG XIII TRANSPORT	81
KAPITTEL III TRANSPORT MED JERNBANE	81
32013R1236 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1236/2013 av 2. desember 2013 om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkvegne for delsystemet "rullende materiell - godsvogner" i jernbanesystemet i Den europeiske unionen og om endring av forordning (EU) nr. 321/2013.....	81
32013D0710 Kommisjonsbeslutning 2013/710/EU av 2. desember 2013 om endring av beslutning 2012/757/EU som omhandler en teknisk spesifikasjon for samtrafikkvegne for delsystemet "drift og trafikkstyring" i jernbanesystemet i Den europeiske unionen	82
32013R1273 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1273/2013 av 6. desember 2013 om endringer i de tekniske spesifikasjonene for samtrafikkvegne for delsystemet telematikkapplikasjoner for passasjertransport (TSI TAP) jf. forordning (EU) nr. 454/2011.....	83
VEDLEGG XIII TRANSPORT	84
KAPITTEL VI SIVIL LUFTFART.....	84
32013R1103 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1103/2013 av 6. november 2013 om endring av forordning (EU) nr. 185/2010 med hensyn til anerkjennelse av likeverdighet for sikkerhetsstandarder i tredjeland.....	84
32013R1116 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1116/2013 av 6. november 2013 om endring av forordning (EU) nr. 185/2010 med hensyn til avklaring, harmonisering og forenkling av visse spesifikke sikkerhetstiltak i luftfarten og 32013D7275 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning C(2013)7275 av 6. november 2013	84
32012D0780 Kommisjonsbeslutning 2012/780/EF av 5. desember 2012 om tilgang til Den sentrale europeiske databasen for sikkerhetstilrådninger og tilbakemeldinger på disse etablert i henhold til artikkel 18(5) i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 996/2010 om undersøkelse og forebygging av ulykker.....	86
32010R0996 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 996/2010 av 20. oktober 2010 om undersøkelse og forebygging av ulykker og hendelser i sivil luftfart.....	87
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	89
VEDLEGG XIII TRANSPORT	89
Kapittel III Transport med jernbane.....	89

<i>32013D0753 Kommissjonsvedtak 2013/753 som endrer vedtak 2012/226 om det andre settet med sikkerhetsmål for jernbanen.....</i>	<i>89</i>
OVERSIKT OVER SPESIALUTVALGENE	91

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Generelt

32013D0806 Kommisjonsvedtak 2013/806/EU av 17. desember 2013 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til bildebehandlingsutstyr

Sammendrag av innhold

Kriteriedokumentet angir krav til printere, kopimaskiner og multifunksjonsmaskiner til privat- og kontorbruk. Nøkkeltakeriene omhandler energieffektivitet, utslipp av helseskadelige gasser, innhold av helse- og miljøfarlige kjemikalier og støy. Det er også krav til materialgjennbruk og resirkulering og produktene skal være konstruert med tanke på resirkulering av tonerkassetter og blekkpatroner.

Merknader

EU-miljømerket ble opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen, og Stiftelsen Miljømerking forvalter EU-miljømerket i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker, må dokumentere at produktene tilfredsstillende en rekke helse- og miljøkrav.

Det er utarbeidet kriterier for denne type produkter også under den nordiske miljømerkeordningen, men Svanemerket har krav til en mer omfattende produktgruppe. Valg av miljøindikatorer er sammenfallende, og kriteriene i de to ordningene er i hovedsak identiske.

Innlømmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking anser rettsakten for å være EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for forbrukersaker og funnet EØS-relevant og akseptabel.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg IX Finansielle tjenester

32013 L0014 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/14/EU av 21. mai 2013 om endring av direktiv 2003/41/EF om virksomhet i og tilsyn med tjenestepensjonsforetak, direktiv 2009/65/EF om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak) og direktiv 2011/61/EU om forvaltere av alternative investeringsfond, med hensyn til overdreven tillit til kredittvurderinger

Sammendrag av innhold

Direktiv 2013/14/EF endrer direktiv 2009/65/EF (UCITS-direktivet) og direktiv 2011/61/EU ("Alternative Investment Fund Managers directive" / AIFM-direktivet) og direktiv 2003/41/EU (tjenestepensjonsdirektivet). Endringene har til formål å redusere risikoen for at forvaltere automatisk legger til grunn eksterne kredittvurderinger ved investeringsbeslutninger.

Forordning (EU) nr.1060/2009 om kredittvurderingsbyråer ("Regulation on credit rating agencies" / CRA-forordningen), med senere endringer, regulerer kredittvurderingsbyråers virksomhet med formål om å sikre kvaliteten på kredittvurderingene. I tillegg til reguleringen som følger av CRA-forordningen, er det et ønske fra EUs side å redusere risikoen for at forvaltere av UCITS-fond, alternative investeringsfond og tjenestepensjonsforetak vektlegger eksterne kredittvurderinger i for stor grad fremfor å foreta egne vurderinger av risikoen knyttet til utstedere av gjeldsinstrumenter. Det er antatt at dersom forvalter i større grad gjør egne vurderinger, vil dette bedre kvaliteten på fondenes investeringer; noe som igjen vil beskytte investorene. Dette er bakgrunnen for de foreslåtte endringer i UCITS-direktivet, AIFM-direktivet og tjenestepensjonsdirektivet.

Artikkel 51 i UCITS-direktivet fastsetter at forvaltningsselskap skal ha systemer for risikostyring som til enhver tid sikrer overvåking og måling av risikoen i fondenes porteføljer. EU-Kommisjonen er gitt myndighet til å fastsette utfyllende regler om risikostyring, og slike utfyllende regler er fastsatt i Kommisjonsdirektiv 2010/43/EF. I det foreliggende endringsdirektivet er det vedtatt en presisering i artikkel 51 om at et forvaltningsselskap ikke utelukkende eller mekanisk skal stole på eksterne kredittvurderinger når kredittverdigheten til et UCITS-fonds eiendeler skal vurderes. Videre foreslås at Kommisjonen kan fastsette nærmere regler for å hindre at forvaltningsselskap skal legge for mye vekt på eksterne kredittvurderinger.

Tilsvarende presiseringer er vedtatt i AIFM-direktivet artikkel 15 hvoretter forvaltere av alternative investeringsfond ikke utelukkende eller mekanisk skal legge til grunn eksterne kredittvurderinger når eiendelene i et alternativt investeringsfond vurderes. I tillegg er bestemmelsen som legger kompetanse til Kommisjonen endret på samme måte som i UCITS-direktivet.

Artikkel 18 i tjenestepensjonsdirektivet inneholder regler om tjenestepensjonsforetakenes kapitalforvaltning. I det foreliggende endringsdirektivet er det vedtatt en tilføyelse i artikkel 18. I tillegg fastsettes det at medlemslandene skal påse at tilsynsmyndighetene fører tilsyn med at tjenestepensjonsforetakenes kredittvurderingsprosesser er tilstrekkelige, tilsynet skal vurdere pensjonsforetakenes bruk av kredittvurderinger foretatt av kredittvurderingsbyråer i foretakenes retningslinjer for forvaltning av midlene og, dersom det er hensiktsmessig, oppmuntre(påvirke) foretakene til å redusere en ensidig og mekanisk bruk av slike kredittvurderinger.

Merknader

Verdipapirfondloven § 2-12 inneholder en bestemmelse om risikostyring i forvaltningsselskap som gjennomfører EØS-regler som svarer til UCITS-direktivet artikkel 51. Etter § 2-12 kan departementet i forskrift gi nærmere regler om risikostyring. Det er gitt utfyllende bestemmelser om risikostyring i forskrift 21.12.2011 nr. 1467 til verdipapirfondloven (verdipapirfondforskriften).

De vedtatte bestemmelsene om eksterne kredittvurderinger vil kunne gjennomføres i norsk rett ved endring i verdipapirfondforskriften. Direktivforslaget vil kunne gjennomføres ved forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

AIFMD er ved Prop. 77 L (2013-2014) foreslått gjennomført i ny lov om forvaltning av alternative investeringsfond. Bestemmelser om risikostyring er foreslått tatt inn i § 3-7. Det er her foreslått hjemmel for at departementet i forskrift kan fastsette nærmere regler om risikostyring i forskrift. Endringene i AIFMD art 51 kan enten innarbeides i den foreslåtte § 3-7 eller ved at det utarbeides forskriftsbestemmelser til den nye loven.

For tjenestepensjonsforetakene gjelder kapittel 7 og 8 i lov om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsvirksomhetsloven). Lovens § 6-6, jfr § 7-10 og tilhørende forskrift kapittel 2 fastsetter overordnede bestemmelser om forsvarlig kapitalforvaltning, herunder kapitalforvaltningsstrategi og overvåking av kapitalforvaltningen. Det norske regelverk er helt i tråd med de nevnte risikostyringsprinsippene som direktiv 2012/23/EU artikkel 1 er basert på. Tillegget i tjenestepensjonsdirektivet retter seg mot myndighetenes plikt til å føre tilsyn med tjenestepensjonsforetakenes kredittvurderinger og bruk av kredittvurderingsbyråers kredittvurderinger mv. Tillegget krever derfor ingen endringer i den lovgivning som gjelder for tjenestepensjonsforetakene.

Krav om tilsyn i tråd med de risikostyringsprinsippene direktivet er basert på er prinsipielt sett fornuftig. Det må imidlertid påpekes at det norske rentemarkedet preges av at mange kredittutstedelser ikke har en offisiell rating. Økt bruk av slike ratinger i det norske markedet vil dermed i utgangspunktet ikke utgjøre en risiko, men betydelig øke pensjonsforetakenes tilfang på kredittinformasjon av god kvalitet. Slike kredittvurderinger bør imidlertid ikke brukes ukritisk og ensidig. Direktivbestemmelsen må følges opp i Finanstilsynets løpende tilsyn med pensjonsforetakenes kapitalforvaltning.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XXII Selskapsrett

32013R1374 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1374/2013 av 19. desember 2013 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal regnskapsstandard (IAS) nr. 36

Sammendrag av innhold

29. mai 2013 vedtok IASB mindre endringer i IAS 36 Verdifall på eiendeler. Formålet er å klargjøre at det kun er i rapporteringsperioder med nedskrivning eller reversert nedskrivning at opplysninger om gjenvinnbart beløp må gis. Når det må gis slike opplysninger, og gjenvinnbart beløp er målt til virkelig verdi fratrukket salgsgifter, skal det i tillegg gis følgende opplysninger:

Hvilket nivå i verdivurderingshierarkiet (i IFRS 13) målingen av virkelig verdi er kategorisert i.

For måling kategorisert i nivå 2 og 3 skal det opplyses om:

En beskrivelse av benyttet verdsettelsesmodell og ev. endringer i modellen.

Nøkkelforutsetninger benyttet i fastsettelse av virkelig verdi, herunder diskonteringsrenten benyttet i gjeldende og tidligere måling dersom verdien er målt ved nåverdberegning.

Endringene skal anvendes retrospektivt for regnskap med regnskapsår påbegynt 1. januar 2014 eller senere. Tidlig implementering er tillatt under forutsetning av at IFRS 13 er benyttet i de aktuelle rapporteringsperiodene.

Merknader

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarder, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Gjennomføring av forordningen i norsk rett krever endring av forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1375 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1375/2013 av 19. desember 2013 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal regnskapsstandard (IAS) nr. 39

Sammendrag av innhold

27. juni 2013 vedtok IASB enkelte endringer i kapittelet om sikringsbokføring i IAS 39 Finansielle instrumenter - innregning og måling.

Bakgrunnen for endringen var forutsetningen om at alle standardiserte unoterte derivater (OTC) fra og med slutten av 2012 skulle handles på børser eller elektroniske plattformer, og gjøres opp gjennom sentrale motparter.

Endringene i IAS 39 gir et spesifikt unntak som innebærer at kravet om å avslutte et sikringsforhold ikke gjelder når følgende vilkår er oppfylt:

Bytte av motpart i sikringsinstrumentet må skje som en konsekvens av lov eller forskrift, eller en introduksjon av lover eller forskrifter.

Bytte av motpart innebærer at en sentral motpart blir ny motpart til hver av partene i kontrakten.

Endringer i kontrakten begrenses til de endringer som er nødvendige for å få gjennomført byttet av motpart.

Endringene skal anvendes retrospektivt for regnskap med regnskapsår påbegynt 1. januar 2014 eller senere.

Merknader

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarder, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Uten endringene i IAS 39 ville overgang til sentral motpart i derivatkontrakter medført avvikling av tidligere regnskapsførte sikringsforhold.

Gjennomføring av forordningen i norsk rett krever endring av forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel III Luft

32012R1042 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1042/2012 av 7. november 2012 om endring av forordning (EU) nr. 1031/2010 for å nevne en britisk auksjoneringsplattform

Sammendrag av innhold

I henhold til klimavotedirektivet (direktiv 2003/87/EF) skal klimavoter som ikke tildeles vederlagsfritt til de kvotepålitte, selges i kvotemarkedet gjennom auksjonsprinsippet. Klimavoteauksjoner reguleres gjennom auksjoneringsforordningen (forordning (EU) nr. 1031/2010), som allerede er innlemmet i EØS-avtalen. Kommisjonen vedtok 7. november 2012 en endring av auksjoneringsforordningen. Endringene gjelder først og fremst etablering av en egen britisk auksjonsplattform. Norge skal delta i den felleseuropeiske auksjonsplattformen. Etableringen av en

egen britisk auksjonsplattform vil således ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge. I forordningen gis det i tillegg et begrenset antall tekniske presiseringer og korreksjoner av auksjoneringsforordningen (forordning (EU) nr. 1031/2010).

Merknader

Innlemmelse av rettsakten i EØS-avtalen krever en endring i klimavoteforskriftens § 8-1, slik at det fremgår av denne bestemmelsen at auksjoneringsforordningen, som endret ved denne rettsakten, gjelder som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet av Spesialutvalget for miljø (skriftlig prosedyre med frist 14. februar 2013), der Landbruks- og matdepartementet, Olje- og energidepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1143 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1143/2013 av 13. november 2013 om endring av forordning (EU) nr. 1031/2010 om auksjonering av klimavoter i henhold til direktiv 2003/87/EF, vedrørende opplistingen av en tysk auksjonsplattform

Sammendrag av innhold

I henhold til klimavotedirektivet (direktiv 2003/87/EF) skal klimavoter som ikke tildeles vederlagsfritt til de kvotepliktige, selges i kvotemarkedet gjennom auksjonsprinsippet. Klimavoteauksjoner reguleres gjennom auksjoneringsforordningen (forordning (EU) nr. 1031/2010), som allerede er innlemmet i EØS-avtalen. Kommisjonen vedtok 13. november 2013 en endring av auksjoneringsforordningen. Endringene gjelder først og fremst etablering av en egen tysk auksjonsplattform, hvor det avklares at det er European Energy Exchange (EEX) som skal gjennomføre auksjonene.

I forordningen gis det i tillegg noen tekniske justeringer av auksjoneringsforordningen (forordning (EU) nr. 1031/2010) basert på erfaringene så langt. Dette gjelder blant annet hva som skal gjøres med kvoter som i tilfelle kansellerte auksjoner ikke auksjoneres som planlagt. Når det gjelder kvoter til stasjonære virksomheter, foreskriver rettsakten at kvoter som ikke auksjoneres i en kansellert auksjon, skal spres utover kommende auksjoner tilsvarende fire ganger så mange auksjoner som ble kansellert. Dersom tre auksjoner etter hverandre blir kansellert, skal de ikke-auksjonerte kvotene dermed spres utover de 12 neste auksjonene. For kvoter til luftfartsvirksomhetene er regelen tilsvarende, men kvotene skal spres utover kommende auksjoner tilsvarende dobbelt så mange auksjoner som ble kansellert. Rettsakten foreskriver videre at kvotene som skal auksjoneres, skal fordeles jevnt utover året, med unntak for august, hvor det bare skal auksjoneres halvparten så mange kvoter som i andre måneder.

Merknader

Norge skal delta i den felleseuropeiske auksjonsplattformen. Etableringen av en egen tysk auksjonsplattform vil således ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge. De øvrige tekniske justeringene i auksjonsforordningen vil heller ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge. At kvoter som ikke ble auksjonert som planlagt spres over et større antall fremtidige auksjoner kan tvert imot bidra til å spre prisrisikoen, noe som vil være gunstig for statens inntekter fra auksjonering av klimavoter.

Rettsakten vil bli gjennomført i norsk rett gjennom en henvisning i klimavoteforskriftens § 8-1.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for miljø på skriftlig prosedyre, der Landbruks- og matdepartementet, Olje- og energidepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XXI Statistikk

32013R0859 Kommisjonsforordning (EU) nr. 859/2013 av 5. september 2013 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 859/2013 gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet, som er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI Statistikk. Formålet med europaparlaments- og rådsforordningen er å opprette en felles ramme for systematisk utarbeiding av fellesskapsstatistikker over informasjonssamfunnet. Regelverket grupperer statistikken i moduler og det foreligger to hovedmoduler; modul I. Foretakene og informasjonssamfunnet og modul II. Privatpersoner, husholdninger og informasjonssamfunnet.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 859/2013 er av teknisk karakter og angir i vedlegg de ulike emnene/variablene som skal gjelde for referanseåret 2014 for de to modulene. I forordningen fastsettes fristene for innrapportering av data, metadata, og kvalitetsrapport til Eurostat.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. Rapporteringen er i stor grad sammenfallende med tidligere års rapporteringer, og forordningen har derfor ingen økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabelt.

32013R0912 Kommisjonsforordning (EU) nr. 912/2013 av 23. september 2013 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 452/2008 om utarbeiding og utvikling av statistikk over utdanning og livslang læring med hensyn til statistikk over utdanning og opplæringsystemene

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) nr. 912/2013 gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 452/2008 om utarbeiding og utvikling av statistikk over utdanning og livslang læring innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI om statistikk. Formålet med europaparlaments- og rådsforordningen er å sikre utarbeiding og utvikling av sammenlignbar statistikk og indikatorer innenfor områdene utdanning, opplæring og annen livslang læring, ved å etablere et rammeverk for pågående datainnsamlinger, og fremtidige innsamlingsbehov. Europaparlaments- og rådsforordningen er inndelt i tre delområder: Statistikk om utdannings- og opplæringsystemene, voksnes deltakelse i livslang læring (undersøkelse om voksnes læring "Adult Education Survey") og annen statistikk om utdanningsfeltet som ikke er dekket av de to første områdene. Disse områdene er beskrevet i egne vedlegg når det gjelder formål, omfang, tema som skal dekkes og periodisitet.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 912/2013 gjelder området utdanning og opplæringsystemene. I forordningens vedlegg I fremkommer en detaljert oversikt over de emner som omfattes og en detaljert oversikt over kjennetegn og inndelinger av disse. Områder som dekkes av statistikken er bl.a. registrerte studenter, nye studenter, personale, uteksaminerte studenter/avlagte eksamener, kostnader, studerte fremmedspråk og regionale registreringsopplysninger.

I vedlegg II angis kravene til datakvalitet og rammene for kvalitetsrapportering. Når det gjelder kravene til kvalitet viser forordningen til følgende kriterier: relevans, nøyaktighet, aktualitet og punktlighet, tilgjengelighet og klarhet, sammenlignbarhet og sammenheng. Gjennom en årlig datakvalitetsrapport må landene dokumentere i hvilken grad disse kriteriene overholdes.

Forordningen opphever dagens forordning på området, forordning (EU) nr. 88/2011, som er utdatert som følge av innføringen av FNs nye internasjonale klassifiseringsstandard for utdanning (ISCED 2011) som er lagt til grunn for de nye kravene.

Merknader

Data som skal rapporteres i henhold til de europeiske kravene til statistikk over utdanning og opplæringssystemene, blir samlet inn av Statistisk sentralbyrå med hjemmel i statistikkloven. Statistisk sentralbyrås kilder vil være de skoleadministrative registrene som finnes i Norge, slik som Grunnskolenes informasjonssystem (GSI), fylkenes VIGO-database for videregående opplæring, Felles studentsystem (FS) og M-STAS for universitet- og høgskolesektoren, og Statens lånekasse for utdanning tatt i utlandet. Vesentlige fremtidige endringer eller begrensninger i disse registerkildene kan påvirke SSBs mulighet til å oppfylle kravene i forordningen. Ansvar for datarapporteringen vil ligge hos Statistisk sentralbyrå. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

De administrative og økonomiske konsekvensene av forordningen derfor er begrenset, og vil bli dekket innenfor SSBs ordinære budsjettamme.

Sakkyndige instansers merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene i forbindelse med vedtakelse av forordningen. Forordningen har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32011R0830 Kommisjonsforordning (EU) nr. 830/2011 av 27. juli 2011 som etablerer Prodcom-listen 2011 over industrielle produkter som forutsatt i rådsforordning (EØF) nr. 3924/91

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 830/2011 gjennomfører rådsforordning (EØF) nr. 3924/91 om opprettelse av felleskapsundersøkelse om industriproduksjonen innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI Statistikk. Det følger av rådsforordningen artikkel 2 (6) skal det utarbeides en produktliste ("Prodcom-listen"). Produktlisten skal være gjeldende for alle medlemsstatene og er nødvendig for å definere datainnsamlingen og for å kunne foreta datasammenligninger mellom landene. Videre er en produktliste nødvendig for å sikre overensstemmelse mellom industristatistikken og utenrikshandelsstatistikken og for å kunne foreta sammenligninger med EUs produktnomenklatur CPA. I vedlegg til gjeldende kommisjonsforordning fastlegges Prodcom-listen for 2011.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i forarbeidet med forordningen. Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven. Forordningen har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel. Status

32012R0907 Kommisjonsforordning (EU) nr. 907/2012 av 20. august 2012 som etablerer Prodcom-listen 2012 over industrielle produkter som forutsatt i rådsforordning (EØF) nr. 3924/91

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 907/2012 gjennomfører rådsforordning (EØF) nr. 3924/91 om opprettelse av felleskapsundersøkelse om industriproduksjonen innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI Statistikk. Det følger av rådsforordningen artikkel 2 (6) skal det utarbeides en produktliste ("Prodcom-listen"). Produktlisten skal være gjeldende for alle medlemsstatene og er nødvendig for å definere datainnsamlingen og for å kunne foreta datasammenligninger mellom landene. Videre er en produktliste nødvendig for å sikre overensstemmelse mellom industristatistikken og utenrikshandelsstatistikken og for å kunne foreta sammenligninger med EUs produktnomenklatur CPA. I vedlegg til gjeldende kommisjonsforordning fastlegges Prodcom-listen for 2012.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i forarbeidet med forordningen. Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven. Forordningen har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel. Status

32013R0936 Kommisjonsforordning (EU) nr. 936/2013 av 12. september 2013 som etablerer Prodcom-listen 2013 over industrielle produkter som forutsatt i rådsforordning (EØF) nr. 3924/91

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 936/2013 gjennomfører rådsforordning (EØF) nr. 3924/91 om opprettelse av felleskapsundersøkelse om industriproduksjonen innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI Statistikk. Det følger av rådsforordningen artikkel 2 (6) skal det utarbeides en produktliste ("Prodcom-listen"). Produktlisten skal være gjeldende for alle medlemsstatene og er nødvendig for å definere datainnsamlingen og for å kunne foreta datasammenligninger mellom landene. Videre er en produktliste nødvendig for å sikre overensstemmelse mellom industristatistikken og utenrikshandelsstatistikken og for å kunne foreta sammenligninger med EUs produktnomenklatur CPA. I vedlegg til gjeldende kommisjonsforordning fastlegges Prodcom-listen for 2013.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i forarbeidet med forordningen. Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven. Forordningen har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32013R1260 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1260/2013 av 20. november 2013 om europeisk befolkningsstatistikk

Sammendrag av innhold

Formålet med forordningen er å regulere harmoniseringen og leveringingen av årlig statistikk om demografiske forhold og vitale hendelser i Europa. Forordningen stiller krav til datakvalitet, sammenlignbarhet og dokumentasjon av datainnsamling, bearbeiding og resultater. Valg av metode og datakilder for å produsere de nødvendige data overlates i stor grad til det enkelte medlemsland. Det viktigste unntaket gjelder bare for land som er medlem av EU og gjelder levering av et samlet befolkningstall etter spesielle definisjoner for EU-spesifikke forhold (grunnlag for beregning av kvalifisert flertall ved avstemming). Videre fastlegger forordningen reglene for det tekniske formatet for datainnberetningen. Den første referanseperioden for vitale hendelser er 2013, for strukturtall er første referansetidspunkt midnatt 31. desember 2013. Første leveranse av data i henhold til forordningen vil skje i 2014.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen medfører ingen endringer i datainnsamlingsrutiner. I forordningen defineres "tilstedeværende befolkning" som alle som oppholder seg eller forventes å oppholde seg i landet i minst 12 måneder. SSB baserer statistikken på data fra Det sentrale folkeregister som registrerer som bosatt alle som oppholder seg/forventes å oppholde seg i landet i minst 6 måneder og ellers oppfyller de krav som stilles for å bli registrert som bosatt her i landet. SSB kan med relativt enkle midler lage estimater som i ganske stor grad korrigerer for forskjellen mellom 6 og 12 måneder. Slike rutiner er allerede laget i forbindelse med rapportering av statistikk til EUs statistikkontor Eurostat i henhold til forordningen om migrasjonsstatistikk.

Korrigeringen medfører noe merarbeid og relativt små justeringer i statistikken. I tillegg vil implementering av det spesifiserte tekniske formatet for datainnberetning medføre noe merarbeid ved første levering. Utover dette vil forordningen ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning for SSB. . Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg IX Finansielle tjenester

32013L0058 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/58/EU av 11. desember 2013 om endring av direktiv 2009/138/EF (Solvens II) med hensyn til datoene for dets innarbeiding og anvendelse samt datoen for oppheving av visse direktiver (Solvens I)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/58/EF ble vedtatt 11. desember 2013 for å utsette fristene for ikrafttredelse og gjennomføring i Solvens II-direktivet og tidligere utsettelsesdirektiv 2012/23/EF, ettersom arbeidet med endringer i Solvens II-direktivet gjennom Omnibus II-direktivet har tatt lengre tid enn tidligere antatt. Direktiv 2013/58/EF innebærer at gjennomføringsfristen for de fleste av Solvens II-direktivets bestemmelser endres fra 30. juni 2013 til 31. mars 2015. Ikrafttredelsestidspunktet for de fleste bestemmelsene endres fra 1. januar 2014 til 1. januar 2016.

Merknader

Rettsakten krever ingen endringer i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32013R1017 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1017/2013 av 23. oktober 2013 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler, andre enn de som gjelder påstander om redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse

Sammendrag av innhold

Rettsakten inneholder avslag på åtte helsepåstander på bakgrunn av søknader etter artikkel 13(5) i påstandsforordningen (forordning (EF) nr. 1924/2006). Søknader etter artikkel 13(5) innebærer ny vitenskapelig dokumentasjon eller et ønske om at den innsendte dokumentasjonen skal være unntatt offentligheten grunnet eiendomsrettigheter.

Det vitenskapelige grunnlaget for de åtte helsepåstandene er vurdert av EFSA. Det er ikke funnet sammenheng mellom påstandene og virkestoffet. Kommisjonen tar vurderingene fra EFSA i betraktning når søknadene skal avgjøres. Avgjørelsene forelegges også Rådet/Parlamentet etter regelverksprosedyren med kontroll.

Helsepåstandene som denne rettsakten omhandler oppfyller ikke kravene i påstandsforordningen og er derfor ikke godkjente. Det dreier seg om følgende virkestoffer og påstander.

Virkestoff og EFSA nummer	Påstand (fritt oversatt)
Hypokaloriesnacks (Q-2011-00016)	Bidrar til å redusere størrelsen av fettceller rundt magen i forbindelse med en kalorifattig kost
Isoleucyl-prolylprolin (IPP) og valyl-prolyl-prolin (VPP) (Q-2011-00121)	Peptidene IPP og VPP bidrar til å vedlikeholde et normalt blodtrykk
Polyphenolholdig Appl'In@epleekstrakt i pulverform (Malus domestica) (Q-2011-00190)	Appl'In@bidrar til å redusere den glykemiske responsen hos kvinner
C21-kaffe (Q-2011-00783)	Regelmessig inntak av C21-kaffe bidrar til vedlikeholdelse av DNA-integriteten i kroppens celler
Diacylglycerol (DAG)-olje (Q-2001-00751)	Erstatning av den vegetabiliske oljen som du normalt bruker med DAG-olje hjelper å kontrollere kroppsvekten gjennom vekttap
Spermidin (Q-2011-00896)	Spermidin forlenger vekstfasen (den anagene fasen) i hårets syklus
Bimuno® (Bimuno® GOS) (Q-2011-00401)	Regelmessig daglig inntak av 1,37 g galakto-oligosakkarider fra Bimuno® kan redusere tarmsplager
Sukkerroefiber (Q-2011-00971)	Sukkerroefiber nedsetter passasjetiden i tarmen

De åtte avslåtte helsepåstandene er listet opp i Kommisjonens register under avslåtte påstander. Dersom disse helsepåstandene er anvendt innen forordning (EU) nr. 1017/2013 trådte i kraft, skal de tas ut av bruk innen seks måneder etter at forordningen har trådt i kraft.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Forordningen implementeres i norsk regelverk ved en henvisningsbestemmelse i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Virksomhetene

Virksomhetene vil måtte forholde seg til de avslåtte helsepåstandene og eventuelt ta disse ut av bruk innen seks måneder etter at forordningen har trådt i kraft. Det er usikkert om disse påstandene er i bruk i Norge i dag.

Forbrukerne

EFSA's vurdering av de enkelte søknadene gir forbrukerne større trygghet for at de påstandene som er i bruk, er vitenskapelig dokumentert og ikke er villedende.

Mattilsynet

Tilsyn med bruken av helsepåstander inngår i det ordinære tilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1018 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1018/2013 av 23. oktober 2013 som endrer forordning (EU) nr. 432/2013 om fastsettelse av en liste over tillatte helsepåstander om næringsmidler som ikke viser til redusert sykdomsrisiko eller barns utvikling og helse

Sammendrag av innhold

Rettsakten inneholder godkjenning av en helsepåstand innmeldt etter artikkel 13(1) i påstandsforordningen (forordning (EF) nr. 1924/2006). Artikkel 13(1) påstander føres opp i fellesskapslisten (også kalt artikkel 13-listen eller positivlisten). De godkjente helsepåstandene i denne listen er ikke koblet til produktnavn eller et varemerke. De kan brukes av alle virksomheter som produserer næringsmidler som inneholder de ingredienser, næringsstoffer eller andre stoffer som påstanden er relatert til. Det forutsettes at de oppfyller de vilkårene som eventuelt er knyttet til helsepåstanden (bruksbetingelser). Den godkjente helsepåstanden denne rettsaken gjelder, er om karbohydrater. Påstanden lyder "Karbohydrater bidrar til å vedlikeholde en normal hjernefunksjon" (fritt oversatt). Denne påstanden var opprinnelig inkludert i den første delen av fellesskapslisten som ble vedtatt i forordning (EU) nr. 432/2012. Helsepåstanden var ikke diskutert ferdig i arbeidsgruppen i EU og den ble derfor tatt ut av listen for videre håndtering.

EFSA ga en positiv vurdering av helsepåstanden og foreslo en bruksbetingelse. Bruksbetingelsen som ble foreslått, var at forbruker skulle informeres om at et daglig inntak på 130 gram glykemiske karbohydrater dekker hjernens glukosebehov. Flere medlemsland har hatt innvendinger mot påstanden, da en godkjenning av påstanden vil kunne fremme bruken av matvarer som inneholder sukker utover det som forekommer naturlig i produktet. Det vil være å sende motstridende og uklare signaler til forbrukerne i forhold til nasjonale kostråd om å begrense inntaket av sukker. For å imøtekomme innvendingene knyttet til den spesifikke helsepåstanden ble bruksbetingelsene endret for å begrense bruken av påstanden på matvarer. Følgende bruksbetingelser skal være oppfylt for å bruke påstanden. Forbrukerne skal informeres om at den fordelaktige effekten oppnås med et daglig inntak på 130 gram karbohydrater fra alle kilder. Påstanden kan brukes på matvarer som inneholder minst 20 gram karbohydrater som metaboliseres i mennesker unntatt polyoler per kvantifisert porsjon og som er i overensstemmelse med ernæringspåstanden "lavt sukkerinnhold" og "uten tilsatt sukker" som er oppført i vedlegget i forordning (EF) nr. 1924/2006. Med disse betingelsene begrenses bruken av påstanden til matvarer med et meget lavt sukkerinnhold eller til matvarer som hvor det ikke er tilsatt sukker, men hvor sukker forekommer naturlig.

Merknader

Rettslige konsekvenser for Norge:

Forordningen implementeres i norsk regelverk ved en henvisningsbestemmelse i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Virksomhetene

Etter ikrafttredelsen i EU er det gitt en 6 måneders overgangstid for at virksomheter kan tilpasse seg rettsaktens nye påstand og kravene som er knyttet til påstanden. Samme overgangsperiode vil gjelde i Norge. De norske virksomhetene som ønsker å bruke påstanden må tilpasse seg den nye rettsakten.

Forbrukerne

EFSA's vurdering av påstanden gir forbrukeren større trygghet for at påstanden er vitenskapelig dokumentert og ikke villedende. Betingelser for bruk knyttet til påstanden sikrer at forbrukerne ikke blir villedet.

Mattilsynet

Tilsyn med bruken av helsepåstanden inngår i det ordinære tilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1069 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1069/2013 av 30. oktober 2013 om endringer i vedlegg II til Europaparlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder bruk av natriumfosfater i naturtarm til pølser

Sammendrag av innhold

Forordningen endrer vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 om tilsetningsstoffer til næringsmidler. Godkjenningen gjelder bruk av natriumfosfater (E 339) i naturlige pølsetarmer (natural casings). Det er et teknologisk behov for fosfat i pølsetarmer. Naturlige tarmer har en tendens til å sprekke ved fylling og klebe seg sammen og dermed redusere produksjonshastigheten ved pølseproduksjon. Natriumfosfat er egnet til bruk for å øke styrken og forbedre produksjonsegenskapene til pølsetarmer, så de vil bedre tåle maskinell produksjon av pølser. Det vil medføre «carry over» av natriumfosfat til pølsene som er estimert til maksimum 250 mg/kg i ferdig produkt. Det er søkt om å få bruke 12 600 mg/kg tarmer. Maksimalt tolerabelt daglig inntak (MTDI) av fosfater er 70 mg/kg kroppsvekt. Estimert maksimumseksponering fra pølsetarmer vil bli 2,1 % av MTDI. Det bør derfor være tillatt å anvende natriumfosfat (E 339) til å forbedre de mekaniske egenskapene for tarmer til pølser.

I henhold til forordning (EF) nr. 1331/2008 skal Kommisjonen be om vurdering fra European Food Safety Authority (EFSA) for å oppdatere unionslisten over tilsetningsstoffer i mat, bortsett fra når oppdateringen ikke er tilbøyelig til å ha en effekt på menneskers helse. Siden tillatt bruk av natriumfosfat (E 339) for å forbedre mekaniske egenskaper av naturlige tarmer er en oppdatering av unionslisten som ikke er egnet til å ha en effekt på menneskers helse, er det ikke nødvendig å søke uttalelse fra EFSA.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Gjennomføring av forordningen i norsk rett medfører behov for endring i forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske, administrative og andre konsekvenser: Gjennomføringen av rettsakten i norsk rett vil ikke medføre økonomiske-, administrative eller andre konsekvenser av betydning verken for norske virksomheter, myndigheter eller samfunnet forøvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Regelverket er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget er fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1067 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1067/2013 av 30. oktober 2013 om endring av forordning (EF) nr. 1881/2006 når det gjelder grenseverdier for kontaminantene dioksiner, dioksinliknende PCB og ikke-dioksinliknende PCB i lever fra landdyr

Sammendrag av innhold

I dag er det en felles grenseverdi for dioksiner og PCB i lever fra landdyr, som saue- og lammelever i stor grad overskrider. Dette skyldes i hovedsak at sau og lam omdanner dioksiner og PCB i kroppen på en annen måte enn øvrige landdyr. Fordi det spises lite sauelever i Europa, og for å hindre at en stor andel sauelever må kastes, har EU innført en egen, høyere grenseverdi for sauelever, herunder lammelever. Kommisjonen har diskutert dette siden høsten 2011, og skisserte opprinnelig syv ulike måter å håndtere situasjonen på. I forordning (EU) nr. 1067/2013 har Kommisjonen fastsatt følgende nye grenseverdier for dioksiner og PCB i lever fra landdyr: Lever fra landdyr unntatt sau, og produkter av disse

Dioksiner: 0,30 pg/g våtvekt

Dioksiner + dioksinliknende PCB: 0,50 pg/g våtvekt

Ikke-dioksinliknende PCB: 3,0 ng/g våtvektLever fra sau, og produkter av disse

Dioksiner: 1,25 pg/g våtvekt

Dioksiner + dioksinliknende PCB: 2,00 pg/g våtvekt

Ikke-dioksinliknende PCB: 3,0 ng/g våtvektFor alle landdyr innebærer endringen at grenseverdiene baseres på våtvekt i stedet for på fett. Grenseverdien for lever fra sau økes.

Endringen er negativ i forhold til regelverksforenkling, da tabellen med grenseverdier blir enda lenger og mer detaljert.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler.

Administrative konsekvenser og økonomiske konsekvenser

Mattilsynet har vært i dialog med NHO mat og bio, for å kartlegge eventuelle konsekvenser for norsk næring. Konsekvensene ser ut til å være minimale for norsk næring. Endringen har ikke konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Forslaget er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget er fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1066 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1066/2013 av 30. oktober 2013 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler, andre enn de som gjelder påstander om redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse

Sammendrag av innhold

Rettsakten inneholder avslag på sytten helsepåstander på bakgrunn av søknader etter artikkel 13(5) i påstandsforordningen (forordning (EF) nr. 1924/2006). Bestemmelsene i artikkel 13(2) til artikkel 13(5) i påstandsforordningen gir bestemmelser om søknader om påstander. Søknader i henhold til artikkel 13(5) innebærer at bedriften har ny vitenskapelig dokumentasjon av nyere dato enn januar 2008 eller et ønske om at den innsendte dokumentasjonen skal være unntatt offentlighet grunnet eiendomsrettigheter. Søknader om helsepåstander forplikter Europa-kommisjonen til publisering av godkjente og avslåtte helsepåstander.

Helsepåstanden som vedrører "Prolibra" og som lyder "Bidrar til å redusere kroppsfett og samtidig bevare muskelmassen" er ikke omfattet av påstandsforordningens overgangsordning i artikkel 28(6). Søknaden var ikke sendt før 19. januar 2008 som er kravet og den er derfor ikke omfattet av overgangsperioden som er fastsatt i artikkel 28(6)b. Helsepåstanden kan derfor ikke brukes seks

måneder etter at denne rettsakten har trådt i kraft. De øvrige helsepåstandene i denne rettsakten er omfattet av overgangsordningen, da søknadene var sendt før 19. januar 2008.

Det vitenskapelige grunnlaget for de sytten helsepåstandene er vurdert av EFSA. EFSA har ikke funnet sammenheng mellom påstandene og virkestoffet. Europa-kommisjonen tar vurderingene fra EFSA til etterretning når søknadene skal avgjøres. Avgjørelsene forelegges også Rådet/Parlamentet etter regelverksprosedyren med kontroll.

Helsepåstandene som denne rettsakten omhandler, oppfyller ikke kravene i påstandsforordningen på grunnlag av de fremlagte opplysninger hvor det ikke ble funnet en årsakssammenheng mellom påstanden og virkestoffet. Helsepåstandene er derfor ikke godkjente. Det dreier seg om følgende virkestoffer og påstander:

Virkestoff og EFSA nummer	Påstand (fritt oversatt)
Glykosamin (Q-2011-00907)	Glykosamin bidrar til beskyttelse av leddbrusk utsatt for overdreven bevegelse eller belastning og hjelper til å forbedre omfanget av bevegelsene i leddene
Glykosamin (Q-2011-01113)	Glykosamin bidrar til vedlikehold av normal leddbrusk
Hvete polar lipid ekstrakt (Q-2011-01122)	Bidrar til å forbedre hudens fuktighet
Saccharomyces cerevisiae var.boulardii CNCM I-3799 (Q-2012-00271)	Saccharomyces cerevisiae var.boulardii CNCM I-3799 hjelper til vedlikehold av tarmro
En kombinasjon av tiamin, riboflavin, niacin, pantotensyre, pyridoxin, D-biotin og gresskarfrøolje (Cucurbita pepo L.) (Q-2012-00334, Q-2012-00335)	Hjelper til å øke hårantallet
Rhodiola rosea L. ekstrakt (Q-2012-00336)	Hjelper med å redusere tretthet i tilfelle av stress
En kombinasjon av linfrøolje og vitamin E (Q-2012-00337)	Bidrar til opprettholdelse av hudens gjennomtrengelighet funksjon
OptiEFA TM (Q-2012-00339)	OptiEFA TM hjelper til opprettholdelsen av sunne blodnivåer av LDL kolesterol
OptiEFA TM (Q-2012-00340)	OptiEFA TM hjelper til opprettholdelsen av sunne blodnivåer av HDL kolesterol
KF2BL20 (Q-2012-00381)	Hjelper til å vedlikeholde hårets styrke
Hyaluronsyre (Q-2012-00382)	Hjelper til å vedlikeholde hudens fuktighet
OptiEFA TM (Q-2012-00383)	OptiEFA TM hjelper til opprettholdelsen av sunne triglyseridnivåer i blodet
Transitech [®] (Q-2012-00296)	Forbedrer transittiden og varig forbedrer den
Femilub [®] (Q-2012-00571)	Bidrar til å redusere vaginal tørrhet
En kombinasjon av lycopen, vitamin E, lutein og selen (Q-2012-00592)	Bidrar til å forberede sensitiv hud fra innsiden for å forbedre dens toleranse for sol
Prolibra [®] (Q-2012-00001)	Bidrar til å redusere kroppsfett og samtidig bevare muskelmassen
OptiEFA TM (Q-2012-00386)	Bidrar til å støtte leddfunksjonen ved å opprettholde lave nivåer av plasma C-reaktivt protein

Helsepåstanden som lyder "Bidrar til å støtte leddfunksjonen ved å opprettholde lave nivåer av plasma C-reaktivt protein" tillegger et næringsmiddel medisinske egenskaper (forebyggelse, behandling og helbredelse av en menneskelig sykdom eller gi inntrykk av slike egenskaper). Påstanden er på bakgrunn av dette avvist.

De avviste helsepåstandene i denne rettsaken vil bli oppført under "avviste påstander" i Europa-kommisjonens register over godkjente og avslåtte helsepåstander. Dersom disse helsepåstandene er anvendt innen forordning (EU) nr. 1066/2013 trådte i kraft, skal disse tas ut av bruk innen seks måneder etter at forordningen har trådt i kraft. For helsepåstanden "Prolibra" gjelder ikke denne overgangsordningen.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Forordningen implementeres i norsk regelverk ved en henvisningsbestemmelse i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Virksomhetene

Virksomhetene vil måtte forholde seg til de avslåtte helsepåstandene og eventuelt ta disse ut av bruk innen seks måneder etter at forordningen har trådt i kraft. Det er usikkert om helsepåstandene er i bruk i Norge i dag.

Forbrukerne

EFSA's vurderinger av de enkelte søknadene gir forbrukerne større trygghet for at de påstandene som er i bruk er vitenskapelig dokumentert og ikke er villedende.

Mattilsynet

Tilsyn med bruken av helsepåstander inngår i det ordinære tilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1019 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1019/2013 av 23. oktober 2013 om endring av vedlegg I til forordning (EF) nr. 2073/2005 av 15. november 2005 hva gjelder histamin i fiskerivarer

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler grenseverdien og prøvefrekvensen for histamin i fiskesaus. Formålet er å harmonisere EUs regelverk i henhold til Codex Alimentarius standard. Endringen i Codex Alimentarius standarden ble gjort etter informasjonen om forbrukereksposering, presentert i en vitenskapelig rapport av European Food Safety Authority (EFSA) "Scientific Opinion on risk based control of biogenic amine formation in fermented foods". Grenseverdien (M) for histamin i fiskesaus ble satt til 400 mg/kg, som er noe høyere enn for andre fiskerivarer, på bakgrunn av et mindre inntak av fiskesaus enn for eksempel fiskefilet. Prøvefrekvensen for fiskesaus er satt lavere enn for andre fiskerivarer. En prøve er nok for fiskesaus, mens det for andre fiskerivarer kreves 9 prøver. Man tillater færre tester på fiskesaus på grunn av at produktet er flytende og histaminet derfor forventes å være jevnt fordelt i sausen.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 22. desember 2008 nr. 1623 om næringsmiddelhygiene (næringsmiddelhygieneforskriften).

Rettsakten gir ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for myndighetene, privat sektor eller forbrukerne, fordi endringen ikke senker, men hever grenseverdien for histamin. Det blir også en forenklet prøvetaking for fiskesaus.

Rettsakten bidrar til å gjøre regelverket rundt histamin i fiskerivarer mer logisk og lettere å forstå, spesielt når fiskesaus skilles ut i en egen kategori 1.27 a).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget er fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1274 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1274/2013 av 6. desember 2013 om endring og retting av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr.

1333/2008 og vedlegget til kommisjonsforordning (EF) nr. 231/2012 når det gjelder visse tilsetningsstoffer i mat

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer unionslistene over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II og III til forordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder navnet til tilsetningsstoffene Brilljantsvart BN, svart PN (E 151), mikrokrySTALLinsk cellulose (E 460(i)) og Karboksymetylcellulose, natriumkarboksymetylcellulose, cellulose gummi (E 466). Rettsakten endrer også vedlegget til forordning (EF) nr. 231/2012 om renhetskriterier og spesifikasjoner når det gjelder spesifikasjonene til tilsetningsstoffene algekarotener (E160a(iv), kalsiumbisulfitt (E227) og kaliumbisulfitt (E228)).

Vedlegg II og III til forordning (EF) nr. 1333/2008 fastsetter unionslister over de tilsetningsstoffene som er godkjent for bruk i næringsmidler, tilsetningsstoffer, næringsmiddelenszymer, smakstilsetninger og næringsstoffer og deres vilkår for bruk.

Forordning (EU) nr. 231/2012 fastsetter spesifikasjoner for tilsetningsstoffer som er oppført i vedlegg II og III til forordning (EF) nr. 1333/2008. Disse listene oppdateres i samsvar med den vanlige framgangsmåten beskrevet i forordning (EF) nr. 1331/2008 (godkjenningsprosedyren). Renhetskriteriene og spesifikasjonene endres, enten på initiativ fra Kommissjonen eller etter søknad. Ved oppdatering av spesifikasjonene er det nødvendig å ta hensyn til spesifikasjoner og analytiske teknikker for tilsetningsstoffer som er fastsatt i Joint FAO / WHO Expert Committee on Food Additives (JECFA) spesifikasjoner vedtatt av Codex Alimentarius Commission og det internasjonale nummeringssystem for tilsetningsstoffer (INS-listen).

Fargestoffet Brilliant Black BN, Black PN (E 151) skifter navn til Brilliant Black PN i unionslisten slik at det er i samsvar med INS-listen.

Forordning (EU) nr. 231/2012 fastsetter spesifikasjoner for mikrokrySTALLinsk cellulose (E 460 (i)) med Cellulose gel som synonym for dette tilsetningsstoffet, mens det i vedlegg II, del E listes opp som cellulose (E 460). I INS-listen blir mikrokrySTALLinsk cellulose (E 460 (i)) betegnet sammen med Cellulose gel. Tatt i betraktning tidligere praksis og for å sikre samsvar, og for å unngå avbrudd i handelen, blir cellulose (E 460) erstattet med det doble navnet mikrokrySTALLinsk cellulose, Cellulose Gel (E 460 (i)). Cellulose gel blir fjernet fra posten «Synonymer» i forordning (EU) nr. 231/2012, og lagt til overskriften for E 460 (i).

Karboksymetylcellulose, natriumkarboksymetylcellulose, cellulosegummi (E 466) skifter navn til natriumkarboksymetylcellulose, cellulosegummi (E 466) i vedlegg II og III til forordning (EF) nr. 1333/2008 og i forordning (EU) nr. 231/2012 Spesifikasjoner og renhetskriterier for at benevnelsen skal samsvare med INS-listen.

I spesifikasjonene av algekaroten (E 160a (iv)) settes det krav til at karotenene stammer fra algen *Dunaliella salina*, dyrket i saltvannsinnsjøer i Whyalla, South Australia.

Den globale etterspørselen etter algekarotener har økt, og andre saltvannsinnsjøer i Australia og i andre land er derfor tatt i bruk. Verken JECFA eller European Food Safety Authority (EFSA), i sin re-evaluering av blandede karotener, setter krav til dyrkningsplasseringen av *Dunaliella salina*. For å unngå forstyrrelser i markedet, blir spesifikasjonene av algekaroten (E 160a (iv)) endret. I spesifikasjonene for kalsiumbisulfitt (E 227) og kaliumbisulfitt (E 228) endres overskriften til kalsiumhydrogensulfitt (E 227) og kaliumhydrogensulfitt (E 228).

Oppdateringene medfører ingen endring av helsemessig risiko, og det er derfor ikke nødvendig å be om uttalelse fra EFSA.

Det fremgår av artikkel 2 at rettsakten skal tre i kraft i EU 20 dager etter kunngjøring 6. desember 2013, dvs. 26. desember 2013.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Tilsetningsstoffene 'Brilliant Black BN, Black PN' (E 151), karboksymethylcellulose, natriumkarboksymetylcellulose, cellulosegummi (E 466) og næringsmidler som inneholder disse tilsetningsstoffene som er merket eller markedsført opp til tjuefire måneder etter ikrafttreddelsen av forordningen, og som ikke er i samsvar med kravene i forordningen, kan markedsføres inntil lagrene er tømt. Næringsmiddelindustrien vil derfor ikke påføres økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning.

Mattilsynet mener at navneendringene og endring av dyrkingssteder gir mer enhetlig informasjon. Endringene medfører ingen økt helsemessig risiko.

Rettsakten antas ikke å medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for myndighetene og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Regelverket er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0059 Kommisjonsforordning (EU) nr. 59/2014 av 23 januar 2014 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder bruk av svoveldioksid - sulfitter (E 220-228) i aromatiserte vin-baserte produkter

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder bruk av svoveldioksid - sulfitter (E 220-228) i aromatiserte vin-baserte produkter.

Vedlegg II og III til forordning (EF) nr. 1333/2008 fastsetter unionslister over de tilsetningsstoffene som er godkjent for bruk i næringsmidler, tilsetningsstoffer, næringsmiddelenszymer, smakstilsetninger og næringsstoffer og deres vilkår for bruk.

Det er et teknologisk behov for bruk av svoveldioksid - sulfitter (E 220-228) i aromatiserte vin-baserte produkter som vermut. Svoveldioksid - sulfitter (E 220-228) stopper oksidasjonen og hindrer oppvekst av mikrobiologiske forurensninger, og bevarer dermed smaken og fargen i produktet. Aromatiserte vin-baserte produkter som vermut oppbevares ofte over tid etter at flasken er åpnet og har derfor et større behov for konserveringsmidler og antioksidanter.

Aromatiserte vin-baserte produkter er alkoholholdige drikkevarer som anses som et alternativ til andre alkoholholdige drikker som vin der svoveldioksid - sulfitter er tillatt. Økt eksponering for svoveldioksid - sulfitter (E 220-228) basert på denne nye bruken vil være begrenset, og fører ikke til økt totalinntak. Det er derfor hensiktsmessig å tillate bruk av svoveldioksid - sulfitter (E 220-228) som konserveringsmiddel og antioksidant i aromatiserte vin-baserte produkter.

Siden godkjenning av bruk av svoveldioksid - sulfitter (E 220-228) ikke fører til økt eksponering, er det ikke nødvendig å søke uttalelse fra Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA).

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Godkjenning av tilsetningsstoffene svoveldioksid - sulfitter (E 220-228) i aromatiserte vin-baserte produkter vil bidra til økt holdbarhet og hindre endringer i de organoleptiske egenskapene. Næringsmiddelindustrien vil derfor ikke påføres økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning, men vil få mulighet til å produsere et bedre kvalitetsmessig produkt. Mattilsynet mener godkjenningen ikke medfører økt helsemessig risiko. Rettsakten antas ikke å medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for myndighetene og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Regelverket er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XIII Legemidler

32013R1056 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1056/2013 av 29. oktober 2013 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk virksomme stoffer og deres klassifisering med hensyn til grenseverdier for rester i næringsmidler av animalsk opprinnelse for stoffet neomycin

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 1056/2013 omhandler neomycin, som er et antimikrobielt middel. Stoffet er i dag oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 med fastsatt MRL (maksimal grenseverdi for legemiddelrester) for alle matproduserende dyr i målvevene muskel, fett, lever og nyre, melk og egg. EMA (European Medicines Agency) har mottatt en søknad om å endre MRLene i lever og nyre i henhold til nyere data. Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) har vurdert de nye dataene som er sendt inn, og har anbefalt å øke MRL i lever fra 500 til 5500 mikrogram/kg og i nyre fra 5000 til 9000 mikrogram/kg. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 1056/2013 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften. Rettsakten fører til at det blir tillatt med en større restmengde neomycin i lever og nyre fra alle dyr.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser. Neomycin brukes uansett bare oralt til storfe i Norge. Stoffet absorberes nesten ikke fra tarmen. Dermed er en endring i MRL-verdiene i nyre eller lever lite relevant for oss.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1057 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1057/2013 av 29. oktober 2013 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk

virksomme stoffer og deres klassifisering med hensyn til grenseverdier for rester i næringsmidler av animalsk opprinnelse for stoffet mangankarbonat

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 1057/2013 omhandler mangankarbonat, som er et mineraltilskudd. Stoffet er i dag oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 uten noen MRL og tillatt brukt til alle matproduserende dyr, men kun oralt. EMA (European Medicines Agency) har mottatt en søknad om å inkludere parenteral bruk (injeksjon). Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) har vurdert dette og anbefalt å fjerne begrensningen om at stoffet bare kan brukes oralt. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 1057/2013 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften. Rettsakten fører til at det blir tillatt å markedsføre mangankarbonat som injeksjonspreparat og ikke bare for oral bruk.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser. Stoffet er såvidt vi vet ikke i bruk i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1235 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1235/2013 av 2. desember 2013 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk virksomme stoffer og deres klassifisering med hensyn til grenseverdier for rester i næringsmidler av animalsk opprinnelse for stoffet diklazuril

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 1235/2013 omhandler diklazuril, som er et antiparasittmiddel. Stoffet er i dag oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 som et tillatt stoff til drøvtyggere, svin og fjørfe. European Medicines Agency (EMA) har behandlet en søknad om også å inkludere kaniner i kolonnen over tillatte dyrearter for dette stoffet. På bakgrunn av søknaden har Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) anbefalt å fastsette MRL for muskel, hud, fett, lever og nyre fra kanin. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette.

Merknader

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 1235/2013 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften. Rettsakten fører til at det blir fastsatt MRL for diklazuril i muskel, hud, fett, lever og nyre fra kanin, og at legemiddelfmyndighetene dermed kan gi markedsføringstillatelser også for denne dyrearten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet,

Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32013D0302 Kommisjonsvedtak 2013/302/EU av 19. juni 2013 om endring av vedlegg II i vedtak 2009/861/EF om overgangsordninger til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 853/2004 når det gjelder bearbeiding av rå melk som ikke oppfyller regelverkskravene, i visse melkebearbeidingsvirksomheter i Bulgaria

Sammendrag av innhold

Rettsakten er laget på bakgrunn av at Bulgaria tiltrådte fellesskapet fra 1. januar 2007 og dermed fikk markedsadgang til EØS-området, også når det gjelder animalske produkter. I tiden før og etter tiltredelse er det gitt overgangsordninger for Bulgaria, blant annet for melk. Overgangsordninger er ofte benyttet for stater som har søkt medlemskap i EU eller tredjeland som ønsker å bringe varer inn i EØS-området. Overgangsordningene kan være av ulik varighet, men skal sikre at kun varer som tilfredsstill alle regelverkskrav på de respektive områder, tillates omsatt i EØS-området.

Bulgaria skal sikre en gradvis oppfylling av alle regelverkskrav i alle landets virksomheter, og må sørge for at de som etter hvert oppfyller alle krav står på lister over godkjente virksomheter og at de som foreløpig ikke tilfredsstill disse kravene, står på andre lister. Oppfylling av disse regelverkskrav skal skje innen en gitt frist. Varer som er produsert uten å tilfredsstill alle relevante regelverkskrav, kan inntil videre omsettes på det nasjonale marked i Bulgaria.

Ved inspeksjoner og dialog med bulgarske kompetente myndigheter er det framkommet at mange virksomheter har sluttført sitt arbeid for å kunne oppfylle alle regelverkskrav i forordningene (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 852/2004, som angir hygieneregelverk på området. Disse virksomhetene har tidligere vært listeført som virksomheter som ikke har oppfylt alle krav og må således slettes fra disse listene.

Rettsakten endrer vedlegg 2 i vedtak 2009/861/EF. Vedlegget er oppdatert med lister over virksomheter som tillates å bearbeide rå melk som er i samsvar med regelverket og rå melk som ikke er i samsvar med regelverket, i separate produksjonslinjer. Det er også laget lister for virksomheter som ikke trenger å ha separate produksjonslinjer for slik bearbeiding av rå melk. Disse listene har fortløpende vært revidert i prosessen fram mot og etter tiltredelsestidspunktet. Bulgarske kompetente myndigheter skal fortløpende informere Kommisjonen om endringer på dette området.

Rettsakten er i tråd med anbefaling fra medlemslandet og Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen (SCFAH).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og medfører ikke behov for regelverksendring. Norge viser til EUs hjemmesider, hvor virksomhetslistene oppdateres fortløpende. Rettsakten antas, på bakgrunn av dette, ikke å medføre økonomiske eller administrative konsekvenser. Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32013H0165 Kommisjonsanbefaling 2013/165/EU av 27. mars 2013 om forekomst av T-2- og HT-2- toksin i korn og kornprodukter

Sammendrag av innhold

T-2 og HT-2 er mykotoksiner som produseres av ulike muggsopper av arten *Fusarium*. T-2 toksinet omsettes raskt til ulike metabolitter, og HT-2 er den viktigste av dem. European Food Safety Authority (EFSA) publiserte i 2011 en risikovurdering for folke- og dyrehelsen relatert til forekomsten av T-2 og HT-2 i mat og fôr. I den forbindelse ble det etablert en gruppeverdi for tolerabelt daglig inntak (TDI) på 100 ng/kg kroppsvekt for summen av T-2 og HT-2. Kostholdsberegninger basert på tilgjengelige data for forekomst viser at eksponeringen for T-2 og HT-2 ligger under TDI for alle aldersgrupper. Forekomsten av T-2 og HT-2 i korn og kornprodukter varierer imidlertid mye fra år til annet, og det kan være hensiktsmessig å samle mer informasjon om innholdet av T-2 og HT-2 i korn og kornprodukter, samt konsekvensene av agronomiske forhold og prosessering. Kommisjonen har derfor fastsatt en anbefaling om kartlegging av T-2 og HT-2 i korn og kornprodukter for å kunne vurdere endringer og tendenser når det gjelder forekomsten av T-2 og HT-2, samt utvikle tiltak for å unngå eller redusere forekomsten.

I anbefalingen oppfordres nasjonale myndigheter i samarbeid med produsentene/virksomhetene til å kartlegge forekomsten av T-2 og HT-2 i korn og kornprodukter. Av anbefalingen fremgår det også at medlemslandene bør oppmuntre til samtidig analyse for andre *Fusarium*arter enn T-2 og HT-2, f.eks. deoxynivalenol (DON) og zearalenone, herunder også maskerte mykotoksiner.

Prøvetaking og analyse bør videre skje i samsvar med bestemmelsene i forordning (EF) nr. 401/2006 om metoder for prøvetaking og analyse for offentlig kontroll av mykotoksiner i matvarer, særlig vedlegg I, del B og vedlegg II pkt. 4.3.1.

I tillegg til en mer generell kartlegging legges det i anbefalingen opp til at nasjonale myndigheter i samarbeid med produsentene/virksomhetene foretar nærmere undersøkelser (investigations) for å kartlegge faktorer som fører til de relativt høye nivåene av T-2 og HT-2 i korn og kornprodukter, samt effektene av prosessering. Det er etablert verdier (indicative values) som indikerer når slike nærmere undersøkelser er nødvendig, særlig gjelder dette ved gjentakende funn.

Alle funn og analysedata skal rapporteres til EFSA årlig. Det skal utarbeides en retningslinje som skal sikre enhetlig gjennomføring av anbefalingen og sammenlignbar rapportering av de nærmere undersøkelsene.

Den informasjonen som er samlet inn på grunnlag av anbefalingen, skal vurderes i 2015.

Merknader

Anbefalingen er fastsatt under henvisning til Traktaten om den Europeiske Unions Funksjonsmåte (TFEU) artikkel 292.

Verken i EUs regelverk eller i vårt nasjonalt regelverk er det fastsatt grenseverdier for T-2 og HT-2 i næringsmidler for humant konsum. Nasjonalt har vi imidlertid siden mange år tilbake hatt veiledende grenseverdier for humant konsum som bl.a. Mattilsynet kan benytte i tilsynssammenheng. Mattilsynet har også gjennom mange år tatt prøver og analysert for mykotoksiner, herunder T-2 og HT-2. Analyseresultatene rapporteres til EFSA.

Anbefalingen er ikke rettslig bindende, og den vil ikke medføre endringer i norsk regelverk. Prøvetaking og analyser for mykotoksiner, herunder T-2 og HT-2 har tidligere og vil, etter nye forhandlinger med aktuelt laboratorium primo 2014, inngå i Mattilsynets overvåkingsprogram. Dette programmet bygger også på andre hensyn enn denne anbefalingen fra EU. Anbefalingen som sådan vil ikke innebære administrative eller økonomiske konsekvenser for Mattilsynet eller private aktører. Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013H0647 Kommisjonsanbefaling 2013/647/EU av 8. november 2013 om undersøkelser av akrylamidnivåer i mat

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en anbefaling til EUs medlemsland om å undersøke nærmere produksjonsteknologien hos produsenter med produkter hvor akrylamidnivåene overstiger fastsatte indikatorverdier. Den bygger på Kommisjonsanbefaling 2010/307/EU om overvåking av akrylamid i mat og erstatter en anbefaling fra 2011 (ikke publisert i Official Journal) som introduserte indikatorverdier (indicative values) for akrylamid. Indikatorverdiene er ikke risikobaserte, men skal gi en indikasjon om behovet for videre undersøkelser. På bakgrunn av overvåkingsresultater fra 2011 og 2012 er det nødvendig å justere noen av de eksisterende indikatorverdiene. Siden 2002 har både forskningsinstitusjoner og næringsmiddelindustrien jobbet for å skaffe seg bedre kunnskap om hvordan akrylamid dannes i ulike prosesser. Industrien har innført tiltak for å redusere mengden akrylamid i sine produkter, disse er beskrevet i "tool box" - et dokument fra FoodDrinkEurope som beskriver ulike metoder for å redusere akrylamidinnholdet i aktuelle næringsmidler. Codex Alimentarius har også utviklet en «Code of Practice» for reduksjon av akrylamid. EFSA publiserte høsten 2012 en rapport som konkluderer med at akrylamidnivået i europeiske matvarer totalt sett ikke har endret seg i perioden mellom 2007 og 2010. De foreløpige resultatene fra 2011 og 2012 bekrefter denne trenden. Rettsakten er ment som en hjelp til myndighetene i deres oppfølging av industriens tiltak for å redusere akrylamid-nivåene i sine produkter. Myndighetene skal først og fremst undersøke om bedriftene gjennom sitt HACCP- eller lignende internkontrollsystem har identifisert trinnene i produksjonsprosessene hvor akrylamid kan dannes, og hvilke tiltak som er gjennomført for å kontrollere dem.

WHO/FAOs risikovurderingsorgan JECFA uttalte senest i 2010 at akrylamid i mat kan utgjøre en helsefare for mennesker og at arbeidet med å redusere nivåene derfor bør fortsette. Resultatene fra anbefalingene 2010/307/EU og 2013/647/EU skal rapporteres til EFSA og Europa-kommisjonen innen oktober 2014 og april 2015 og skal sammen med EFSA's kommende oppdaterte risikovurdering danne grunnlaget for den videre risikohåndteringen av akrylamid i EU/EØS.

Merknader

Rettsakten er fastsatt under henvisningen til traktaten om den europeiske unions funksjonsmåte (TFEU), artikkel 292. Anbefalingen er ikke rettslig bindende og medfører ikke behov for regelverksendringer. Den medfører heller ingen administrative eller økonomiske konsekvenser utover Mattilsynets planlagte oppfølging av anbefalingen gjennom et nytt kartleggingsprogram og oppfølgende tilsyn. Det er satt av midler til akrylamidanalyser på Mattilsynets budsjett for 2014. Å innføre tiltak for å minimere dannelse av akrylamid i næringsmiddelproduksjonen for de aktørene som ikke har gjort det før, kan medføre økte kostnader, men det er ikke denne rettsakten som innfører denne plikten. Plikten til å ta i bruk tilgjengelig teknologi for å produsere trygg mat ligger i det generelle, allerede gjennomførte, hygieneregelverket (forordning (EF) nr. 852/2004). Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Rettsakten har vært hørt tidlig hos interessenter. Den norske næringsmiddelindustrien har ingen sterke innvendinger til anbefalingen med de tilhørende indikatorverdiene. Men den påpeker at det per i dag ikke finnes egnete metoder for å redusere innholdet av akrylamid i bl.a. frokostblandinger og «instant coffee». Siden en rekke faktorer påvirker akrylamidinnholdet, er det fortsatt svært utfordrende å finne egnete tiltak som gir varige og stabile reduserte nivåer. Bransjen uttaler også at enkeltanalyser

av produkter er relativt verdiløse, da man ser store variasjoner i resultater av prøver tatt ut på ulike tidspunkter.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XIII Legemidler

32013D0196 Kommisjonsbeslutning 2013/196/EU av 24. april 2013 som endrer kommisjonsbeslutning 2012/715/EU som etablerer en liste over land med regulatoriske krav til virkestoff til bruk i legemidler til mennesker, herunder kontroll og tilsyn, som sikrer beskyttelse av folkehelsen tilvarende det om gjelder

Sammendrag

Norge følger EUs regelverk for legemidler. Det stilles strenge krav til tilvirking av både virkestoff som inngår i legemidler (API) og tilvirking av ferdige legemidler (krav til å følge standarden for god tilvirking av legemidler (GMP). API produseres ofte i land med lavere regulatoriske krav til legemidler enn det som gjelder i EØS. I den hensikt å ytterligere styrke beskyttelsen av befolkningen mot falske og dårlige legemidler, har EU vedtatt nye regler i direktiv 2011/62/EU. Import av API skal fra 2. juli 2013 (1) enten følges av en skriftlig bekreftelse fra myndighetene i eksportlandet om at kravene til GMP er fulgt, eller (2) så skal eksportlandet føres opp på en liste over land som anses for å ha en regulatorisk standard på høyde med EUs. Gjennom kommisjonsbeslutningen føres Australia opp på listen over land som anses for å ha en regulatorisk standard på høyde med EUs. Det følger ingen rapporteringsforpliktelser av rettsakten.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i TFEU artikkel 114 og artikkel 168 4. ledd bokstav c). I gjeldende regelverk skal innkjøper av API påse at produsenten har overholdt kravene som gjelder for produksjon. Når direktiv 2011/62/EU gjennomføres i norsk rett, vil kravene om sertifikat eller listeføring også gjelde i Norge. Listeføring av Australia vil ikke i seg selv medføre behov for endringer i regelverket. Rettsakten får små konsekvenser for Norge, men vil lette norske tilvirkeres situasjon ved kjøp av API fra Australia. Rettsakten antas ikke å få negative økonomiske konsekvenser for norske rettssubjekt eller myndigheter. Rettsakten grupperes i Gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

- HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32014R0216 Kommisjonsforordning (EU) nr. 216/2014 av 7. mars 2014 som endrer forordning (EF) nr. 2075/2005 om fastsettelse av særlige regler for offentlig kontroll av trikiner i kjøtt

Sammendrag av innhold

Rettsakten reduserer kontroll av trikiner i tamsvin (trichinellakontrollen) på slakterier, under forutsetning av at besetningen er offisielt anerkjent for å ha kontrollerte oppstallingsforhold. Bakgrunnen for endringene er en EFSA-rapport fra 2011. EFSA har i rapporten identifisert oppstallingsforhold som den største risikofaktoren når det gjelder infeksjon med trikiner. I tillegg viser tilgjengelige data at risikoen for infeksjon med trikiner i besetninger som praktiserer kontrollerte oppstallingsforhold, er neglisjerbar. Formålet med endringene er å få et kontrollsystem for trikiner som samsvarer med risikobildet.

I dag tas trikinprøver fra alle tamsvin, villsvin og hester som slaktes. Rettsakten bidrar til at tamsvin i besetninger som er offisielt anerkjent for å ha kontrollerte oppstallingsforhold, kun trenger å foreta trikinkontroll av et representativt utvalg skrotter (ikke mindre enn 10 % av dyrene) fra hver besetning (gjelder ikke villsvin og hest). Med kontrollerte oppstallingsforhold menes en type husdyrhold der svin til enhver tid holdes under fôrings- og oppstallingsforhold som kontrolleres av driftsansvarlige. Her er det bl.a. krav til bygninger, innendørs-opphold, skadedyrbekjempelse, fôr og oppbevaring, destruering av døde dyr, innkjøp av smågris, merking av dyr for god sporbarhet, introduksjon av nye dyr og status på området rundt besetningen (komplett liste står i forordning (EF) nr. 2075/2005, vedlegg IV, kapittel I). Med offisielt anerkjent menes at besetninger på bakgrunn av oppstallingsforhold blir anerkjent av Mattilsynet. Dersom besetningen ikke er offisielt anerkjent skal alle svineskrottene kontrolleres for trikiner, slik det gjøres i dag. Selve trikintesting skal fremdeles være en del av kjøttkontrollen, godkjent testmetode skal brukes og det vil være restriksjoner på hva som kan gjøres med skrottene inntil prøvesvar foreligger.

Tamsvin kan unntas fra trikintesting i sin helhet dersom en av følgende punkter oppfylles: de kommer fra en besetning med offisielt anerkjente oppstallingsforhold, der det ikke har vært påvist trikiner de siste tre år historiske data tilsier at prevalensen av trikiner med 95 % sikkerhet ikke overstiger 1 per million i populasjonen besetningene med kontrollerte oppstallingsforhold er lokalisert i Danmark eller Belgia. kjøttet har vært frosset. dyrene er yngre enn 5 uker.

Rettsakten omtaler også Mattilsynets plikter ved funn av positiv trikinprøve, godkjent prosedyre ved analyse av trikinprøver og krav til helse sertifikater ved import av svinekjøtt fra tredjeland.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 2008-12-22 nr. 1622 om særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum (animaliekontrollforskriften).

Rettsakten vil sannsynligvis medføre at Mattilsynet i en periode må bruke økt mengde ressurser på anerkjennelse av svinebesetninger, samtidig som redusert trikinkontroll derimot vil bidra til færre tester og sparte penger.

Kjøttbransjen er informert ved flere anledninger og forslagene til regelverksendringer er trukket inn i "Prosjekt fremtidens kjøttkontroll", et samarbeid mellom bransje og Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og aksdeptabel.

-JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XIX Generelle bestemmelser innen området tekniske handelshindringer

32013D0121 Kommisjonsbeslutning 2013/121/EU av 7. mars 2013 om sikkerhetskrav som skal oppfylles i europeiske standarder for visse barnestoler i henhold til direktiv 2001/95/EF om alminnelig produktsikkerhet

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/95/EF av 3. desember 2001 om alminnelig produktsikkerhet (produksikkerhetsdirektivet) er et horisontalt rammedirektiv, som regulerer sikkerheten ved forbrukerprodukter i EØS-området. Direktivet er innlemmet i EØS-avtalen. Direktivets målsetting er at forbrukerprodukter som er gjort tilgjengelig i EØS-markedet skal være sikre mot helseskadelige virkninger. For det formålet, fastsetter direktivet et alminnelig sikkerhetskrav for forbrukerprodukter, som understøttes av en definisjon av "sikkert" produkt.

I henhold til direktiv 2001/95/EF artikkel 3.2, skal et forbrukerprodukt anses å være sikkert, med hensyn til risikoaspektene som standarden omfatter, når det er i samsvar med harmoniserte standarder. Med harmonisert standard menes europeisk standard utarbeidet av europeiske standardiseringsorganisasjoner på bakgrunn av mandat fra EU-kommisjonen og som er publisert i De Europeiske Fellesskaps Tidende i henhold til direktivets artikkel 4. Europeiske standarder skal utarbeides på grunnlag av krav som skal sikre at produkter som er i overensstemmelse med standardene oppfyller de alminnelige sikkerhetskravene i direktiv 2001/95/EF artikkel 3.

Kommisjonsbeslutning 2013/121/EU inneholder definisjoner og sikkerhetskrav til visse barnestoler som skal ivaretas i europeiske standarder, jf. direktiv 2001/95/EF artikkel 4 (1) (a).

Den europeisk standarden EN 14988-1:2006 (del 1: Sikkerhetskrav) og EN 14988-2:2006 (del 2: Testmetoder) for høye barnestoler trenger en revisjon. Særlig må risikoene med hensyn til fall og sammenfiltring adresseres.

Den europeiske standarden EN 1272:1998 (sikkerhetskrav og testmetoder) for barnestol som kan henges på bord er ikke referert i De Europeiske Fellesskaps Tidende. Nasjonale standarder som gjennomfører denne anses derfor ikke å være sikre etter produksikkerhetsdirektivet.

Det finnes i dag ingen standard for barnestol som kan monteres på stol.

Det er behov for å stille krav som skal sikre at barnestolene oppfyller de alminnelige sikkerhetskravene i produksikkerhetsdirektivet artikkel 3.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Basisrettsakten, direktiv 2001/95/EF, er hjemlet i traktatens artikkel 95.
Økonomiske/administrative konsekvenser: De økonomiske konsekvensene av økte sikkerhetskrav antas å være beskjedne.

Kommisjonsbeslutning 2013/121/EU har ikke konsekvenser for norsk lovgivning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten behandles i Spesialutvalget for handelsforenkling. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32013R1272 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1272/2013 av 6. desember 2013 om endring i vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensninger av kjemikalier (REACH) vedrørende PAH (polysykliske aromatiske hydrokarboner)

Sammendrag av innhold

Ved kommisjonsforordning (EU) nr. 1272/2013 endres vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH (om registrering, vurdering, godkjenning og begrensninger av kjemikalier). Vedlegg XVII i REACH omhandler begrensninger på fremstilling, omsetning og bruk av visse farlige stoffer, stoffblandinger og produkter.

Stoffgruppen PAH (polysykliske aromatiske hydrokarboner) består av en rekke forbindelser. Noen er giftige, arvestoffskadelige eller kreftfremkallende. PAH dannes ved ufullstendig forbrenning av organisk materiale.

PAH er allerede regulert i vedlegg XVII i REACH. Post 50 fastsetter begrensninger på forekomster av PAH i mykningsolje til fremstilling av dekk. REACH vedlegg XVII post 28 forbyr også å omsette visse PAH-er som stoffer eller i stoffblandinger som er beregnet på levering til allmennheten.

Nyere undersøkelser, fremlagt av Tyskland for Kommisjonen, viste at produkter som inneholder PAH kan utgjøre en risiko for forbrukernes helse ved inntak, absorbering gjennom huden og i visse tilfeller ved innånding.

Gjennom forordning (EU) nr. 1272/2013 utvides derfor reguleringen av PAH til å omfatte alle typer vanlige forbrukerprodukter hvis de inneholder gummi- eller plastbestanddel som kommer direkte enten langvarig eller gjentatte kortvarig berøring med hud eller munnhulen hos mennesker (grenseverdien er satt til 1 mg/kg). Grenseverdien for PAH i gummi eller plastdeler i leketøy og småbarnsartikler settes enda lavere (0,5 mg/kg) for å beskytte barn. Endringene er satt inn som nye nummer i post 50 i vedlegg XVII. De nye numrene fremkommer i vedlegget til forordning (EU) nr. 1272/2013 og skal gjelde fra 27. desember 2015.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Hovedrettsakten - forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH - er hjemlet i traktatens artikkel 95.

Rettslige konsekvenser: Forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH ble innlemmet i EØS-avtalen i 2008 og er gjennomført i norsk rett ved forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften). Gjennomføring av forordning (EU) nr. 1272/2013 vil skje ved endring i REACH-forskriftens vedlegg XVII.

Administrative/økonomiske konsekvenser: Gjennomføring av forordning (EU) nr. 1272/2013 er vurdert til ikke å ha vesentlige administrative og/eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Dokumenter knyttet til endringer i det aktuelle regelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet sammen med annen informasjon og nyheter om REACH-regelverket. Informasjon om forordning (EU) nr. 1272/2013 er lagt ut.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXIII Leketøy

32013R0681 Kommissjonsforordning (EU) nr. 681/2013 av 17. juli 2013 om endring av del III i vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/48/EF om sikkerhetskrav til leketøy

Sammendrag av innhold

Direktivet om sikkerhet ved leketøy regulerer fysiske og mekaniske egenskaper, kjemiske, elektriske og støyende egenskaper, samt antennelighet, hygiene og radioaktivitet til leketøy. Videre stilles det krav til merking og dokumentasjon for leketøy som skal omsettes, og sporbarhet i forsyningskjeden. Direktiv 2009/48/EF erstatter det tidligere leketøydirektivet (direktiv 88/378/EF).

Kommissjonsforordning (EU) nr. 681/2013 endrer del III i vedlegg II til direktiv 2009/48/EF ved at det innføres strengere grenseverdier for migrasjon av barium i leketøy. I kategorien "tørt, sprøtt, pulverlignende eller bøyelig leketøysmateriale" settes grensen ned fra 4500 mg/kg til 1500 mg/kg. I kategorien "flytende eller klebrig leketøysmateriale" settes grensen ned fra 1125 mg/kg til 375 mg/kg. I kategorien "avskrapet leketøysmateriale" settes grensen ned fra 56 000 mg/kg til 18 750 mg/kg. Nye anbefalinger for tolerabelt daglig inntak medfører at strengere migrasjonsgrenser innføres for best mulig å sikre beskyttelse av spesielt barns helse.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Hovedregelverket - direktiv 2009/48/EF - er hjemlet i traktatens artikkel 251.

Rettslige konsekvenser: Hoveddirektivet (2009/48/EF) er innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitebeslutning 127/2012 og gjennomført i forskrift av 18. november 2013 nr.1403 om sikkerhet ved leketøy (leketøyforskriften). En gjennomføring av forordning (EU) nr. 681/2013 vil skje ved endring av leketøyforskriften.

Administrative/økonomiske konsekvenser: En gjennomføring av forordning (EU) nr. 681/2013 er vurdert til ikke å ha særlige administrative og/eller økonomiske kostnader utover arbeidet med endringsforskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Direktoratet for samfunnssikkerhet (DSB) og Miljødirektoratet deltar i EUs arbeidsgrupper i tilknytning til dette regelverket.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XIII Transport

Kapittel V Sjøtransport

32012R0530 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 530/2012 av 13. juni 2012 om framskunda innføring av krav om dobbelt skrog eller tilsvarende konstruksjon for oljetankskip med enkelt skrog

Sammendrag av innhold

Forordningen samler regelverket i forordningen om framskyndet innføring av krav til dobbeltskrog eller tilsvarende design for oljetankskip (nr 417/2002/EF) med de senere endringsforordningene i en ny rettsakt. I tillegg til å samle reglene i forordningen og de senere endringene, inneholder rettsakten endringer i reglene om Kommisjonens adgang til å endre forordningens henvisninger til den internasjonale konvensjon om hindring av forurensing fra skip (MARPOL). Utover dette inneholder ikke forordningen endringer.

Merknader

Tidligere forordning 417/2002/EF med endringer er gjennomført i norsk rett ved forskrift om framskyndet innføring av krav til dobbeltskrogdesign eller tilsvarende design for oljetankskip med enkeltskrog (for-2003-02-20-254). Krav til dobbeltskrog for oljetankskip følger også av MARPOL, som er gjennomført i forskrift om hindring av forurensing fra skip (for-1983-06-16-1122).

Sakkyndige instansers merknader

Sjøfartsdirektoratet sendte Kommisjonens forslag til samlet forordning på kort høring til berørte hovedorganisasjoner. Høringsinstansene hadde ikke merknader til forslaget.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Generelt

32013D0131 Kommisjonsbeslutning 2013/131/EU av 4. mars om utarbeidelse av brukerveiledning som beskriver de skritt som det er nødvendig å ta for å delta i EMAS under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1221/2009 om organisasjoners frivillige deltagelse i fellesskapets forordning om miljøledelse og miljørevisjon

Sammendrag av innhold

Brukerveiledning for EMAS-forordningen (EF 1221/2009), publisert 19.03.2013, som beskriver de skritt som er nødvendig for å delta i EMAS under europaparlaments- og rådsforordning om organisasjoners frivillige deltagelse i en fellesskapsforordning for miljøledelse og miljørevisjon. Det følger ingen rapporteringsplikt av brukerveiledningen. Brukerveiledningen er en oppfølging av intensjonene i EF 1221/2009, EMAS-forordningen.

Merknader

Brukerveiledningen får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge og krever heller ingen forskriftsendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i EØS-spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Fiske- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet,

Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel V Avfall

32013L0028 Kommisjonsdirektiv 2013/28/EU av 17. mai 2013 som endrer vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF om kasserte kjøretøy

Sammendrag av innhold

Direktiv 2000/53/EF om kasserte kjøretøy forbyr bruken av kvikksølv, bly, kadmium og seksverdig krom i materialer og komponenter i kjøretøyer i salg etter 1. juli 2003. Kommisjonsdirektivet 2013/28 endrer vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53 og fastsetter implementeringsfristen for medlemslandene til innen tre måneder etter publisering i *Official Journal of the European Union*. Direktivets vedlegg II omtaler bruksområder og materialer som ikke er omfattet av forbudet og det følger av direktivets art. 4(2)(a) at dette vedlegget skal endres i tråd med den vitenskapelige og tekniske utviklingen på området. Siste endring av vedlegget kom av kommisjonsbeslutning 2011/37 som fastsatte nye grenseverdier for innhold av farlig stoffer i komponenter som er unntatt fra forbudet. Anneks II av kommisjonsdirektiv 2013/28 erstatter igjen forrige vedlegg II. Enkelte av unntakene i vedlegg II er tilknyttet fotnoter som sier at unntaket skal revurderes av EU kommisjonen ved en gitt dato.

Endringen som nå er gjort er i form av en oppdatert tabell som har samme format som forrige versjon med informasjon om unntakenes omfang og utløpsdato. Unntaket i punkt 8(i), for bly i loddematerialer til elektriske anvendelsesformål på glass med unntak av loddematerialer i ruter av laminert glass, hadde nådd sin revurderingsdato, og Kommisjonsdirektivet 2013/28 representerer utfallet av kommisjonens revurdering. Den eneste endringen som er gjort er at utløpsdato for unntaket nå er utvidet til 1.1.2016.

Merknader

Beslutningen vil ikke medføre endringer i produktforskriften, ettersom vedlegg III til kapittel 2, Materialer og komponenter unntatt fra forbudet i § 2-19, som tilsvarer vedlegg II til direktiv 2000/53/EF, er innført uten fotnotene om revurdering av EU-kommisjonen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i EØS-spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Fiske- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-KULTURDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32013R1295 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1295/2013 av 11. desember 2013 om opprettelsen av programmet Et kreativt Europa (2014-2020)

Sammendrag av innhold

EU-kommisjonen fremmet forslag til et nytt kultur- og medieprogram 23. november 2011, Creative Europe 2014-2020, som skal erstatte dagens kultur- og medieprogrammer når disse løper ut i 2013. Forslaget innebærer en sammenslåing av de eksisterende kultur- og medieprogrammene, i tillegg til etableringen av en ny, tverrsektoriell ordning som skal stimulere kulturnæringer og gi aktører i sektoren tilgang til banklån. Creative Europe skal etter forslaget støtte et stort antall institusjoner, organisasjoner og personer som arbeider med film, TV, kultur, musikk, kunst, litteratur og kulturarv. 55 pst. av budsjettet skal gå til mediadelen, 30 pst. til kulturdelen og 15 pst. til den tverrsektorielle ordningen.

Formålet med programmet er å bidra til å sikre og fremme kulturelt og lingvistisk mangfold i Europa, og å styrke konkurranseevnen i kultursektoren med sikte på å oppnå bærekraftig, smart og inkluderende vekst. Mer spesifikke mål med programmet er:

- a) Bygge kapasiteten i kultur- og kreative sektorer til å operere på tvers av europeiske landegrenser
- b) Formidling og spredning av kulturuttrykk og -aktører på tvers av europeiske landegrenser; og å nå nye publikumsgrupper både i Europa og utenfor
- c) Styrke den økonomiske kapasiteten i kultur- og kreative sektorer, spesielt blant små og mellomstore kulturnæringer og organisasjoner
- d) Støtte samarbeid mellom land for å fremme politikkutvikling, innovasjon, publikumsutvikling og nye forretningsmodeller

Creative Europe er forankret i, og skal bidra til å oppfylle EUs vekststrategi, Europe 2020.

Merknader

Kultursamarbeidet og samarbeidet med EU på den audiovisuelle sektoren er hjemlet i EØS-avtalens protokoll 31.

Norge deltar nå i rammeprogrammet Kultur 2007 for perioden 2007-2013, jf. St.prp. nr. 45 (2006-2007) om samtykke til deltakelse i en beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram om kultursamarbeid (Kultur 2007). På den audiovisuelle sektoren deltar Norge nå i to programmer, dvs. MEDIA 2007, jf. St. prp.nr. 47 (2006-2007) Om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av et støtteprogram for den europeiske audiovisuelle industri (MEDIA 2007), og MEDIA Mundus, jf. Prop. 20 S (2010-2011) Samtykke til deltaking i ei avgjørd i EØS-komiteen om innlemming av eit støtteprogram for audiovisuelt samarbeide med fagfolk frå tredjestatar (MEDIA Mundus).

Programmet Creative Europe er EØS-relevant, og det åpnes for full deltakelse for EØS/EFTA-landene. Beslutningen om EFTA-deltakelse i Creative Europe må tas i EØS-komiteen, og vil eventuelt bli tatt inn i protokoll 31.

Forordningen vil kreve budsjettendring dersom den tas inn i EØS-avtalen og grupperes derfor i Gruppe 1. Programforslaget innebærer et budsjett på 1,8 mrd. euro for hele perioden på syv år, en økning på 37 % sammenliknet med inneværende programperiode. De økonomiske kostnadene for Norge vil avhenge av Norges andel av proporsjonalitetsfaktoren, samt valutakursen de enkelte år fra 2014 til 2020. I tillegg kan forslaget ha administrative konsekvenser, ved at Kommisjonen foreslår ett

nasjonalt kontaktpunkt (i de nåværende kultur- og medieprogrammene er det til sammen to kontaktpunkter). Det må også opprettes en ny budsjettlinje for programmets tverrsektorielle del.

Stortinget ble anmodet om å gi sitt samtykke til deltakelse i beslutningen ved Prop. 50 S (2013-2014).

Sakkyndige instansers merknader

Kulturdepartementet tilrår deltakelse i programmet.

-KUNNSKAPSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32013R1288 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1288/2013 av 11. desember 2013 om programmet «Erasmus+»

Sammendrag av innhold

EUs program for ungdom, utdanning og idrett, «Erasmus+», ble formelt vedtatt 11.12.2013, ved europaparlaments- og rådsforordning 1288/2013. Programmet skal vare i tidsrommet 1. januar 2014 til 31. desember 2020.

Det nye programmet for utdanning, ungdom og idrett, som skal gå over syvårsperioden 2014 til 2020 skal samle de tidligere utdanningsprogrammene, ungdomsprogrammet og en ny idrettskomponent, for å fremme et helhetlig perspektiv (livslang læring), der flere virkemidler, særlig rettet mot unge, sees under ett.

EUs utgangspunkt for utformingen av «Erasmus+» er å styrke sammenhengen mellom arbeidet med programmet og utdannings- og ungdomspolitikken generelt. Programmet skal bidra til en kunnskapsbasert økonomi i EU – blant annet gjennom å skape et solid grunnlag for innovasjon i samfunnet og styrke partnerskap mellom utdanningssektoren, ungdomsarbeidet og arbeidslivet. EU ønsker å styrke europeisk koordinering på ulike nivåer av utdanningsområdet. Programmet skal bidra til økonomisk vekst og sysselsetting – og som grunnlag for politikkutvikling på en mengde andre felt. Koblingen til Europa 2020-strategien gjør at aktivitetene i utdannings- og ungdomsprogrammet knyttes tettere opp mot EUs utfordringer med ungdomsarbeidsledighet, og samtidig også mot forskning, innovasjon og næringsliv.

Programstruktur for Erasmus+

Hovedtiltak 1: Læringsmobilitet for enkeltpersoner (ulike typer utdanning, opplæring, praksisopphold og frivillig arbeid i et annet land) og gruppeutveksling. Dette gjelder ansatte (særlig lærere i alle typer utdanning, instruktører, skoleledere og ungdomsarbeidere), elever, lærlinger og studenter, studenter som vil ta en full mastergradsutdanning i et annet land, praksisopphold i utlandet rett etter avsluttet høyere utdanning og ungdomsmobilitet (frivillig arbeid og ungdomsutveksling). Dette tiltaket inkluderer også støtte til viktige samarbeidsprosjekt som felles mastergrader.

Hovedtiltak 2: Samarbeid for innovasjon og ”god praksis”, er rettet mot institusjonssamarbeid mellom utdanningsinstitusjoner, ungdomsorganisasjoner, bedrifter, lokale og regionale myndigheter og frivillige organisasjoner. Formålet er å dele, utvikle og iverksette god praksis og innovasjon i utdanning og opplæring. Det legges opp til fire prioriterte samarbeidsaktiviteter:

- Strategiske partnerskap mellom enkeltinstitusjoner/aktører fra de forskjellige sektorene som omfattes av programmet
- Partnerskap i større skala mellom utdanningsinstitusjoner og næringsliv i form av såkalte kunnskapsallianser (høyere utdanning) og sektorkompetanse-allianser (utdanningsinstitusjoner innen fag- og yrkesutdanning)
- Informasjonsteknologi-plattformer og virtuell mobilitet
- Kapasitetsbygging i høyere utdanning i tredjeland (særlig naboland)

Hovedtiltak 3: Støtte til politikkutvikling og reform, skal støtte opp under kunnskapsbasert politikkutvikling i deltakerlandene. Dette tiltaket skal støtte opp om Den åpne koordineringsmetoden¹ som for eksempel kommer til uttrykk i "Education & Training 2020". «Erasmus+» er et sentralt virkemiddel for å nå det todeltede utdanningsmålet i Europa2020 om at frafallet fra grunnopplæringen skal reduseres til under 10 %, og at minst 40 % av alle 30-34-åringer skal ha høyere utdanning innen 2020. I tillegg skal programmet bidra til å nå de utfyllende målene i utdanningsstrategien "Education & Training 2020" om at 15 % av befolkningen i alderen 25-64 skal delta i livslang læringsaktiviteter, at andelen unge med dårlige ferdigheter i lesing, matematikk og naturfag skal reduseres til 15 %, og at minst 95 % av alle 4-åringer skal gå i barnehage. Hovedtiltak 3 skal også bidra til videre arbeid med implementering av EUs ulike verktøy på utdanningsområdet, som for eksempel Det europeiske kvalifikasjonsrammeverket (EQF), systemene for overføring av studiepoeng i høyere utdanning (ECTS) og poeng innenfor fag- og yrkesutdanning (ECVET), samt utvikling av et flerdimensjonalt rankingsystem ("U-Multirank") for høyere utdanningsinstitusjoner. Tiltaket inkluderer også politisk dialog mellom deltakerland, tredjeland og internasjonale institusjoner.

Følgende navn skal kunne benyttes for aktiviteter innenfor hver sektor av programmet:
Comenius omfatter utdannings- og opplæringssektoren, i hovedsak grunnopplæringen, men også barnehage og lærerutdanning
Erasmus omfatter høyere utdanning
Erasmus Mundus omfatter alle aktiviteter mellom programlandene (hvori Norge er inkludert) og partnerskapsland (dvs. land som verken er EØS-land Sveits eller kandidatland).
Leonardo da Vinci omfatter fag- og yrkesopplæringen
Grundvig omfatter voksnes læring
Aktiv Ungdom omfatter uformell og ikke-formell læring på ungdomsfeltet.

I tillegg kommer:

Jean Monnet-aktiviteter, som gjelder støtte til høyere utdanning og forskning om europeisk integrasjon.

Idrettsaktiviteter, som vil fokusere på god styring og en økt kunnskapsbase for idrett og idrettspolitik i EU. Fokuset er breddeidretten. Helse og sosial inkludering vil stå sentralt. Alle idrettsmidler vil lyses ut sentralt og være konkurransebaserte.

Bortsett fra en del aktiviteter rettet mot tredjeland, altså land som står utenfor programsamarbeidet, og idrettskomponenten, innebærer «Erasmus+» i stor grad en videreføring av aktiviteter som Norge allerede deltar i gjennom handlingsprogrammet for livslang læring og programmet for aktiv ungdom, som begge utløp 31. desember 2013.

I programmet «Erasmus+» vil utdanningstiltakene utgjøre den klart største andelen av budsjettet, med 77,5 pst. av midlene, og med mest støtte til høyere utdanning. Ungdomsaktivitetene får 10 pst. av midlene, Jean Monnet 1,9 pst. og Idrett 1,8 pst. Videre går 3,5 pst. til sentrale midler knyttet til studielånsordningen, 3,4 pst. til driftskostnader for nasjonale kontorer og 1,9 pst. til administrative kostnader.

Europakommisjonen skal sørge for at alle fellesskapstiltak blir gjennomført på en effektiv og virkningsfull måte. Deltakerlandene skal sørge for at programmet fungerer effektivt på nasjonalt plan. Dette inkluderer å peke ut ett eller flere nasjonale kontorer som skal forvalte programmet nasjonalt. I Norge vil Senter for internasjonalisering av utdanning (SIU) forvalte hoveddelen av programmet, mens Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) vil forvalte den delen av programmet som har sektornavnet Aktiv Ungdom. En hovedoppgave for nasjonalkontorene er å stimulere til god norsk utnyttelse av programmet.

I gjennomføringen av programmet skal Europakommisjonen samarbeide med en programkomité. Den skal særlig konsulteres før de årlige arbeidsprogrammene og budsjettene blir vedtatt, og den skal bidra til politikkutvikling og diskusjon rundt denne. Norge vil være representert i komiteen. Det er også mulig å invitere inn ulike eksperter og representanter for partene i arbeidslivet som observatører til komiteens møter når dette er relevant.

¹ EUs "soft law", dvs. frivillig samordning med felles mål og prioriteringer og med nasjonal implementering. Forkortes ofte OMC (Open Method of Coordination)

Som et ledd i programsamarbeidet, og en del av kontingenten, tjenestegjør norske nasjonale eksperter i Europakommisjonen i perioder på opptil fire år. De er verdifulle kontakter for å følge arbeidet både politisk og praktisk og deres erfaring er også til stor nytte for å sikre kvalitet i det europeiske samarbeidet når de kommer hjem.

Europakommisjonen skal i samarbeid med programlandene jevnlig vurdere programmet opp mot dets fastsatte mål. Programlandene skal sørge for at det gjennomføres uavhengige eksterne vurderinger og det skal jevnlig offentliggjøres statistikk for å monitorere programmets fremdrift. Det er et mål at «Erasmus+» skal ha en forenklet struktur som skal komme brukerne til gode, og medføre enklere søknadsprosesser og kutt i administrative kostnader.

Programmet for utdanning, ungdom og idrett er åpent for full deltagelse for EØS-EFTA-landene og kandidatlandene. Både disse landene og medlemslandene omtales, når de deltar i «Erasmus+», som programland. Det skiller altså ikke vesentlig på medlemsland og andre fullt ut deltagende land. Dette er i tråd med praksis fra tidligere utdannings- og ungdomsprogram. Det legges opp til liknende praksis for programmets internasjonale dimensjon.

Merknader

Forordningen vil medføre økonomiske forpliktelser dersom den tas inn i EØS-avtalen. Kunnskapsdepartementet vil ha et overordnet ansvar for den norske deltagelsen i «Erasmus +», i samråd med Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Kulturdepartementet. Senter for internasjonalisering av utdanning (SIU) og Barne- ungdoms og familiedirektoratet (Bufdir) er pekt ut som nasjonalkontorer med ansvar for å samordne gjennomføringen av programtiltakene på nasjonalt nivå. SIU forvalter utdannings- og idrettsdelen av programmet, som utgjør hoveddelen av programmet, mens Bufdir forvalter ungdomsdelen av programmet (om lag 10 pst. av midlene som fordeles nasjonalt).

Norges kontingent for 2014 er budsjettert med 219,8 millioner kroner over kap. 252 post 70 i Prop. 1 S (2013-2014). Totalbeløpet for perioden 2014-2020 anslås å være 3,3 milliarder kroner, men dette avhenger til enhver tid både av valutakurs og av at EØS/EFTA-statenes bidrag beregnes ut fra deres BNP, og uttrykkes i prosent av EUs programbudsjett, den såkalte «proporsjonalitetsfaktoren» for EØS/EFTA-statene.

Stortinget ble anmodet om å gi sitt samtykke til deltakelse i beslutningen ved Prop 43 S.

Sakkyndige instansers merknader

I forkant av programforslaget initierte Norge (Kunnskapsdepartementet og Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet) rundt påsketider 2011 en EFTA/EØS-kommentar til Kommisjonen om de nye utdanningsprogrammene. Det norske synet trakk fram noen politiske prioriteringer - redusering av frafall og økt gjennomføring innenfor hele utdanningen; kvalitetssikring; forbedring av attraktiviteten og relevansen for fag- og yrkesutdanningen; og mobilitetsøkning. Det trakk også fram noen strukturelle prioriteringer - bevaring av etablerte merkenavn i utdanningsprogrammene; forenkling (bl.a. sammenslåing av underprogrammene Leonardo da Vinci og Comenius); inkludering av individuell utveksling av skoleelever; inkludering av barnehagesektoren; samt sammenslåing av Erasmus og Erasmus Mundus og Marie Curie. EFTA/EØS-landene gikk også inn for at et separat program for ungdomspolitiske samarbeidet skulle videreføres. Avslutningsvis påpekte Norge også den utfordring EFTA/EØS-landene kan stå ovenfor dersom budsjettmidler som i dag ikke er en del av EØS-avtalen blir inkludert i det nye programmet.

Norge initierte en ny EFTA/EØS-kommentar til Kommisjonen i midten av januar 2012. Innspillet opprettholdt ønsket om en bevaring av størstedelen av strukturen og merkenavnene i dagens Livslang Læringsprogram. Vi ba om at det oppføres en minimums allokering av budsjettmidlene til de ulike utdanningsnivåene (der voksenopplæring og fag- og yrkesutdanning får mer plass enn i forslaget), og at barnehagesektoren blir inkludert. EFTA-EØS-kommentaren viste også til de prinsipielle synspunkter om programstrukturen fra uttalelsen i mars. Når Europakommisjonen foreslo ett program for området utdanning, opplæring, ungdom og idrett, ble behovet for en nærmere spesifisering av de ulike elementene på utdanningsområdet og innen det ungdomspolitiske samarbeidet understreket. Innspillet ba også Kommisjonen om å konkretisere forenklingstiltakene, slik at disse får en effekt på brukervennligheten for deltakerne i programmet. Det var også en henvisning til de potensielle

utfordringene knyttet til at en del av budsjettet kommer fra Budsjettlinje 4, som ligger utenfor EØS-avtalen.

Mange av Norges og EFTAs innspill har blitt fanget opp i den endelige forordningsteksten, både hva angår en egen budsjettlinje for ungdomsdelen, forenkling for brukerne og at gamle programnavn til en viss grad beholdes. Beslutningen om at alle fullt ut deltagende land, herunder EFTA-land (etter innlemmelse i EØS-avtalen) skal omtales som "programland" og at man ikke skal skille mellom medlemsland og andre land regnes også som svært positiv, og ha således bidratt til å løse utfordringen rundt midler som kommer fra andre deler av EUs budsjett.

32013R1291 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1291/2013 av 11. desember 2013 om opprettelse av Horisont 2020 – rammeprogrammet for forskning og innovasjon (2014-2020)

Sammendrag av innhold

Europakommisjonen la 30. november 2011 frem sitt forslag til Horisont 2020, EUs rammeprogram for forskning og innovasjon som vil gå fra 1.1.2014 til 31.12.2020. Det politiske rammeverket for Horisont 2020 er basert på en rekke politiske initiativer i EU, herunder EUs strategi for økonomisk vekst og konkurranseevne i Europa, Europa 2020, og Innovasjonsunionen. En viktig målsetting for Horisont 2020 er således å bidra til innovasjon, bærekraftig økonomisk vekst og sysselsetting i Europa, som igjen skal bidra til å styrke Europas konkurranseevne. Videre skal Horisont 2020 bidra til utviklingen av Det europeiske forskningsområdet (ERA) og dets målsetting om fri bevegelse av forskere, kunnskap og teknologi. Forslaget ble vedtatt 11. desember 2013.

Forordningen om etableringen av Horisont 2020 er en del av en lovpakke som også består av følgende rettsakter:

- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1290/2013 om regler for deltakelse og formidling i Horisont 2020
- Rådsbeslutning nr. 743/2013 om etablering av særprogrammet som implementerer Horisont 2020
- Rådsforordning (Euratom) nr. 1314/2013 om forsknings- og utdanningsprogrammet for Det europeiske atomfelleskapet (2014–2018), som komplementerer Horisont 2020 (vurdert som ikke EØS-relevant)

Ved siden av lovpakken om Horisont 2020 foreligger det en revisjon av EIT-forordningen, europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1292/2013 som reviderer forordning (EF) nr. 294/2008 om etableringen av Det europeiske instituttet for innovasjon og teknologi.

Programmet avløser EUs 7. rammeprogram for forskning, teknologisk utvikling og demonstrasjonsaktiviteter, og vil inkludere også innovasjonsdelen av EUs program for konkurranseevne og innovasjon (CIP) og Det europeiske instituttet for innovasjon og teknologi (EIT). Programmet vil ha et samlet budsjett på 77 mrd. euro i løpende priser. Dette gjør Horisont 2020 til verdens største forsknings- og innovasjonsprogram.

Horisont 2020 består av tre hoveddeler:

1. Fremragende forskning, med vekt på:

- støtte til grensesprengende forskning gjennom Det europeiske forskningsrådet (ERC)
- utvikling av og tilgang til forskningsinfrastrukturer
- mobilitet og karriereutvikling gjennom Marie Skłodowska-Curie-ordningen
- fremtidige og fremvoksende teknologier

2. Industrielt lederskap, med vekt på

- strategiske investeringer i nåværende og fremtidige muliggjørende og industrielle teknologier og tjenester, med særlig støtte til informasjons- og kommunikasjonsteknologi, nanoteknologi, avanserte materialer, bioteknologi, avanserte produksjonsprosesser og romfart
- å lette tilgangen til risikokapital
- støtte til små og mellomstore bedrifter med stort vekstpotensial i hele EU

3. Forskning knyttet til store samfunnsutfordringer, med vekt på:

- helse, demografiske endringer og velferd
- matsikkerhet, bærekraftig landbruk og skogbruk, marin og maritim forskning og forskning knyttet til indre vannveier og bioøkonomi

- sikker, ren og effektiv energi
- smart, grønn og integrert transport
- klima, ressurseffektivitet og råmaterialer
- sikre samfunn
- inkluderende, innovative og inkluderende samfunn Disse overordnede prioriteringene skal implementeres gjennom særprogrammet.

Forordningen om etableringen av Horisont 2020 består av 34 artikler som gir overordnede føringer for programmet. Her omtales blant annet mål og prioriteringer, budsjett, assosiering av tredjeland, implementering og finansiell støtte, overordnede prinsipper for programvirksomheten og monitorering og evaluering.

Artikkel 7 om assosiering av tredjeland fastslår blant annet at assosiering av EØS/EFTA-landene skjer på bakgrunn av bestemmelsene og vilkårene i EØS-avtalen.

Merknader

Kommisjonens forslag bygger blant annet på resultatet av en bred og åpen offentlig konsultasjon som ble gjennomført i tidsrommet 9. februar - 20. mai 2011 om Grønnbok for felles strategisk rammeverk for finansiering av forskning og innovasjon i EU. Norsk posisjon i konsultasjonen ble oversendt fra forsknings- og høyere utdanningsministeren og nærings- og handelsministeren. I tillegg sendte flere norske interesseorganisasjoner, institusjoner og miljøer inn sine innspill. Grønnboken foreslo en sammenslåing av det 7. rammeprogrammet for forskning, teknologisk utvikling og demonstrasjonsaktiviteter, rammeprogrammet for konkurransevne og innovasjon (CIP) og Det europeiske instituttet for innovasjon og teknologi (EIT). Det var stor enighet om denne tilnærmingen i Kommisjonens konsultasjon, og dette forslaget videreføres i Kommisjonens forslag til Horisont 2020. I tillegg bygger Horisont 2020 på den europeiske strategien for vekst og sysselsetting, Europa 2020. Særlige innsatsområder er økt innovasjonsevne, forenkling av det administrative rammeverket for deltakelse, økt satsning på vitenskapelig toppkvalitet gjennom tematisk åpne utlysninger i store deler av rammeprogrammet.

Forordningen innebærer ikke behov for lov- og forskriftsendringer. Stortinget ble anmodet om å gi sitt samtykke til deltakelse i beslutningen ved Prop 51 S.

Sakkyndige instansers merknader

Lovpakken om Horisont 2020 har blitt sendt til samtlige departementer, Forskningsrådet, Universitets- og høyskolerådet, Forskningsinstituttens fellesarena, helseforetakene og næringslivsorganisasjoner for innspill til norske posisjoner. Høringsinstansene er generelt positive til Kommisjonens forslag, som i stor grad betraktes å være i samsvar med norske interesser.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

32013R1292 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1292/2013 av 11. desember 2013 som endrer forordning 294/2008/EC om etablering av Det europeiske instituttet for innovasjon og teknologi (EIT)

Sammendrag av innhold

Europakommisjonen la 30. november 2011 frem sitt forslag til revidert forordning som etablerer Det europeiske instituttet for innovasjon og teknologi (European Institute for Innovation and Technology – EIT). Europaparlamentet og Rådet diskuterte i flere runder Kommisjonens forslag og vedtok den endelige reviderte forordningsteksten 11. desember 2013. Forordningen om etableringen av EIT må sees parallelt med Rådsbeslutningen 1312/2013 om etablering av en strategisk innovasjonsagenda for Det europeiske instituttet for innovasjon og teknologi av 11. desember 2013 og med lovpakken for Horisont 2020.

Lovpakken for Horisont 2020 består av følgende rettsakter: - Europaparlaments- og Rådsforordning (EU) nr. 1291/2013 av 11. desember 2013 om etableringen av Horisont 2020 - rammeprogrammet for forskning og innovasjon (2014-2020) og om opphevelse av beslutning nr. 1982/2006/EC-

Europaparlaments- og Rådsforordning (EU) nr. 1290/2013 om regler for deltakelse og formidling i Horisont 2020 - Rådsbeslutning om etablering av særprogrammet som implementerer Horisont 2020- Rådsforordning (Euratom) nr. 1314/2013 om forsknings- og utdanningsprogrammet for Det europeiske atomfelleskapet (2014–2018), som komplementerer Horisont 2020 (vurdert som ikke EØS-relevant) Forordning 294/2008 etablerte EIT som et autonomt europeisk rettslig subjekt med egen budsjettpost i EUs budsjett og er innlemmet i EØS-avtalen. KIC (Knowledge and Innovation Communities) er hovedvirkemiddelet EIT skal benytte, og har som formål å oppnå varig samarbeid mellom aktører innenfor høyere utdanning, forskning og innovasjon (kunnskapstriangelet) og innenfor bestemte temaområder. Det *skal* være aktører fra næringslivet og høyere utdanningsinstitusjoner i alle KIC. Organisasjoner som formelt deltar i en KIC skal medfinansiere en vesentlig del av aktivitetene innefor hver KIC.

Den nye EIT-forordningen endrer deler av den opprinnelige EIT-forordningen (294/2008). Den nye EIT-forordningen inneholder tre artikler. Artikkel 1 fastsetter 19 endringer på totalt 24 artikler iforordning 294/2008. Artikkel 2 viser til de nye statuttene for EIT som er vedlagt i forordningen. Artikkel 3 stadfester at forordningen trer i kraft den 1. januar 2014. Hovedmålet med endringene er å integrere EIT i Horisont 2020 og å presisere mål og retning i samt kvalitetskriteria og evalueringsprosesser av EITs aktiviteter. I den nye forordningen blir EITs program finansiert av Horisont 2020s budsjett (2 711 millioner euro for perioden 2014-2020). I den opprinnelige forordningen fikk EIT midler direkte fra EUs budsjett (308 millioner euro i perioden 2008-2013). EITs hovedformål er nå justert fra «å fremme bærekraftig økonomisk vekst og konkurranseevne i EU» til «å *fremme bærekraftig økonomisk vekst og konkurranseevne i EU for å kunne takle de store utfordringene som det europeiske samfunnet vil møte*» (ny artikkel 3).

Merknader

EØS/EFTA-landene kan delta i EITs styringsorganer og aktiviteter, inklusiv KICs. P.t er det ingen norsk institusjon som deltar i de pågående tre KIC. Den nye artikkel 7 ledd 3 fastsetter at et minimumskriterium for deltakelse i en KIC er tre partnere fra tre ulike medlemsland. Dette kan sammenlignes med krav for minst tre partnere fra minst to ulike medlemsland i den opprinneligforordningen. I tillegg krever den nye artikkel 7 ledd 4 at minst to tredjedeler av partnerne i en KIC skal være lokalisert i medlemslandene (den opprinnelige artikkel 7 ledd 4 krevde kun at flertallet av partnerne i en KIC skal være lokalisert i medlemslandene).

Sakkyndige instansers merknader

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32013D0764 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2013/764/EU av 13. desember 2013 om dyrehelsemessige tiltak for bekjempelse av klassisk svinepest i visse medlemsland

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 2013/764/EU opphever og erstatter kommisjonsvedtak 2008/855/EF, som fastsetter særskilte beskyttelsestiltak for å bekjempe klassisk svinepest i medlemsstater eller områder i medlemsstater innenfor EØS-området. Mange av bestemmelsene videreføres, men innehar en annen form da regelverket forenkles på flere områder. Det nedlegges forbud mot forflytning av levende gris fra listeførte områder til andre medlemsland eller ikke-listeførte områder, med visse unntak. Første unntak er dersom forflytningen skjer direkte til slakteri for øyeblikkelig slakting. Videre er det unntak dersom visse helsekrav, krav om oppholdstid, laboratorieundersøkelser, bekjempelsesplaner og inspeksjoner tilfredsstilles. Det nedlegges forbud mot forsendelse av sæd, egg og embryo fra gris fra listeførte områder til andre medlemsland, med unntak av sæd som er oppsamlet på godkjent seminastasjon utenfor listeført område. Ferskt svinekjøtt, behandlet svinekjøtt eller produkter som består av dette fra listeførte områder, kan kun sendes til andre medlemsland dersom spesifikke krav tilfredsstilles. Disse består av krav om helseundersøkelser, oppholdstid, laboratorieundersøkelser, bekjempelsesplaner og inspeksjoner av svinebesetningene. Kjøtt eller kjøttprodukter som ikke tilfredsstiller disse kravene skal merkes med et spesielt stempel som ikke kan blandes sammen med det ordinære stempelet. Det stilles krav til svinebesetninger i listeførte områder. Det stilles også krav til dyretransporter brukt til transport av gris fra listeførte områder. Disse skal rengjøres og desinfiseres etter transport og transportør skal kunne dokumentere at dette er gjort. Medlemsland med listeførte områder skal informere Kommisjonen om resultater fra overvåkningsprogrammene for klassisk svinepest.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 16. februar 2009 nr. 198 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med klassisk svinepest i enkelte land innen EØS. Forskriftens struktur må forenkles og endres i sin helhet for å kunne avspeile endringene.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser ettersom import av svin og villsvin, samt kjøtt av disse til Norge fra de berørte områdene forekommer svært sjelden.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013D0445 Kommissjonens gjennomføringsvedtak 2013/445/EU av 29. august 2013 om endring av vedlegg E i rådsdirektiv 91/68/EØF hva angår helsesertifikatmodeller for samhandel innen EU med småfe og krav med hensyn på skrapesyke

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer tre helsesertifikater i vedlegg E i direktiv 91/68/EØF om handel for småfe innen EØS. Endringene gjelder attestasjonskrav med hensyn til skrapesyke og gjenspeiler de endringene som ble gjort i TSE-forordning 999/2001, jf. forordning (EU) nr. 630/2013.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 14. mars 2005 nr. 232 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av småfe.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten medfører i seg selv ikke noen konsekvenser da endringene kun gjenspeiler endringer gjort i annet regelverk, jf. forordning 630/2013.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013D0784 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning 2013/784/EU av 18. desember 2013 om endring av modellene for helsesertifikat I, II og III for handel innenfor Unionen med slaktedyr, oppføringsdyr og avlsdyr av sau og geit fastsatt i vedlegg E til rådsdirektiv 91/68/EØF

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer tre helsesertifikater i vedlegg E i direktiv 91/68/EØF om handel for småfe innen EØS. Endringene gjelder attestasjonskrav med hensyn til skrapesyke og speiler de endringene som ble gjort i TSE-forordning 999/2001 av forordning (EU) nr. 630/2013. Tidligere rettelse av disse helsesertifikatene for å speile 630/2013 ble gjort i vedtak 2013/445/EU. Denne endringen var imidlertid mangelfull, noe vedtak 2013/784/EU nå retter opp.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 14. mars 2005 nr. 232 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av småfe.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten medfører i seg selv ikke noen konsekvenser da endringene kun gjenspeiler endringer gjort i annet regelverk, jf. forordning 630/2013.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32013R1014 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1014/2013 av 22. oktober 2013 som endrer forordningene (EF) nr. 2380/2001, (EF) nr. 1289/2004, (EF) nr. 1455/2004, (EF) nr. 1800/2004, (EF) nr. 600/2005, (EU) nr. 874/2010, gjennomføringsforordningene (EU) nr. 388/2011, (EU) nr. 532/2011 og (EU) nr.

Sammendrag av innhold

Pfizer Ltd. har vært innehaver av godkjenningene av flere koksidiostatika som fôrtilsetningsstoffer. Nå har Pfizer skilt ut hele sin dyrehelsedivisjon som et eget firma, under navnet Zoetis Belgium SA. Det medfører at markedsrettighetene og derfor også godkjenningene for deres koksidiostatika, overføres til det nye firmaet. Det gjelder følgende koksidiostatika: Decoquinat, lasalocid A natrium, maduramicin ammonium alfa, robenidin hydroklorid og salinomycin. Av disse er ikke decoquinat og robenidin godkjent som fôrtilsetningsstoff i Norge. Det er ikke foretatt andre endringer i godkjenningene enn navneendringen, så dette er bare en rent administrativ prosess. European Food Safety Authority, EFSA, er derfor bare informert om endringene. Siden preparatene er uendret, er det gitt en overgangsperiode. Den medfører at de nevnte koksidiostatika, som er produsert og merket før 12. november 2013 etter regelverket som gjaldt før denne datoen, kan omsettes til lagervaren er brukt opp.

Endringene er gjort i samsvar med uttalelse fra den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Godkjenningsperioden for det enkelte stoffet er uendret.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2013 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (fôrtilsetningsstoff-forskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet.

Da bare navnet på godkjenningssinnehaver er endret, men preparatene og godkjenningsperioden for det enkelte av dem er uendret, får heller ikke rettsakten konsekvenser for fôrindustrien. At preparater som er produsert før 12. november, merket med tidligere firmanavn kan brukes opp, er en ressursvennlig løsning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1016 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1016/2013 av 23. oktober 2013 om godkjenningen av et preparat av mikroorganismestammen DSM 11798 i *Coriobacteriaceae*-familien som fôrtilsetningsstoff til griser

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir godkjenning til et mikroorganismepreparat til bruk i fôr til griser. Det består av levedyktige celler fra stammen DSM 11798 i *Coriobacteriaceae*-familien. Bakteriestammen er ikke genmodifisert. Preparatet er klassifisert i kategorien Teknologiske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Stoffer som reduserer forurensing av fôr med mykotoksiner: Deoxynivalenol (DON).

Søknaden er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, som finner stammen DSM 11798 i *Coriobacteriaceae*-familien, trygg for dyrehelse, folkehelse og for miljøet. Preparatet har evne til å biotransformere tricotechener (visse mykotoksiner) i forurenset grise fôr til mindre giftige forbindelser.

Det er satt grense for minste tillatte innhold på $1,7 \times 10^8$ KDE/kg fullfôr, for at preparatet skal ha ønsket effekt. KDE er kolonidannende enheter. Preparatet er imidlertid bare tillatt brukt i fôr der innholdet av DON ikke overskrider EUs anbefalte grenseverdier for innhold i fôr til griser. Det er ikke absolutte grenseverdier for innhold av mykotoksiner i fôrvarer, med unntak av aflatoksin B₁. Det er angitt analysemetode for preparatet.

Endringen er gjort i samsvar med uttalelse fra den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Den har varighet til 13. november 2013.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Siden dette er et nytt preparat og det første som er godkjent i denne funksjonelle gruppen, bør Mattilsynet føre tilsyn om preparatet blir tatt i bruk. Det skal ikke brukes for å redusere innholdet av DON i fôr, dersom DON-innholdet er svært høyt, men som en forsikring, når innholdet ligger opp mot øvre anbefalte grenseverdi for innhold av DON. Preparatet er bare tillatt bruk i grisefôr, og bruken kan også være aktuell for Mattilsynet å kontrollere. Dette må også fôrindustrien merke seg.

For fôrindustrien vil det være en betryggelse å kunne bruke preparatet, slik at DON-innholdet i fôrblandinger ikke overstiger anbefalt grenseverdi, dersom innholdet i fôrmidler ligger nær den. DON er ujevnt fordelt i kornpartier, og ved prøvetaking kan det derfor være vanskelig å ta en helt representativ prøve og påfølgende analysesvar kan derfor variere. Å bruke dette preparatet kan i slike tilfeller være en forsikring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1061 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1061/2013 av 29. oktober 2013 om godkjenningen av et preparat av *Enterococcus faecium* NCIMB 10415 som fôrtilsetningsstoff til kalver, kje, katter og hunder og som endrer forordning (EF) nr. 1288/2004 (inneholder av godkjenningen DSM Nutritional Product

Sammendrag av innhold

Rettsakten re-godkjenner et mikroorganismepreparat som fôrtilsetningsstoff til kalver, katter og hunder og utvider samtidig godkjenningen til også gjelde bruk i fôr til kje. *Enterococcus faecium* NCIMB 10415 er ikke genmodifisert. Preparatet består av levedyktige celler av mikroorganismen, og de finnes i kapslet form eller i granulert form. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og i den funksjonelle gruppen Tarmstabiliserende stoffer i fôr til kalver, kje og katter. Til bruk i hundefôr er preparatet i den funksjonelle gruppen Andre zootekniske tilsetningsstoffer, med tilføyelse (bedrer forholdene i tarmen). Det er satt grense for minste tillatte innhold i fullfôr for at preparatet skal ha ønsket effekt. Den varierer, og er 1×10^9 KDE/kg fullfôr til kalver og kje, 7×10^9 KDE/kg kattefôr og $2,5 \times 10^9$ KDE/kg fullfôr til hunder (KDE er kolonidannende enheter). Preparatet er tidligere også godkjent til avlspurker, smågris og slaktegris, men søkes ikke re-godkjent til bruk i grisefôr nå.

European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert søknaden og finner preparatet trygt for folkehelse, dyrehelse og miljøet. Det kan gi økt daglig tilvekst både hos livkalv og slaktekalv, og kan ut fra det ekstrapoleres til også å gjelde livkje og slaktekje. Tilsatt i hundefôr viser det effekt ved å øke konsentrasjonen av immunglobulin A, IgA, i tarm eller serum. Det er vist bedre gjødselkonsistens hos katter når preparatet tilsettes fôret, og det gjør at preparatet anses å ha effekt.

Da preparatet re-godkjennes til flere formål, og det ikke er endret siden den opprinnelige godkjenningen er det gitt en overgangsordning. Preparatet eller fôrvarer til kalv der det inngår, og som er produsert og merket før 19. mai 2014 etter regelverket som gjaldt fram til 19. november 2013, kan omsettes og lagervaren er brukt opp. Preparatet eller fôrvarer til hund og katt der det inngår, og som er produsert og merket før 19. november 2014 etter regelverket som gjaldt fram til 19. november 2013, kan omsettes inntil lagervaren brukes opp.

Endringen er gjort i samsvar med uttalelse fra den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Den har varighet til 19. november 2023 og er bare gitt til firmaet Prosol Sp Z o.o.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (fôrtilsetningsstoff-forskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da preparatet allerede er godkjent og i bruk.

Det er positivt for fôrindustrien at preparater har flere anvendelsesområder til matproduserende dyr, da det kan redusere lagerhold og innkjøp. Det er en forenkling at preparatet kan brukes både til kalv og kje, da de ofte får samme type fullfôrblending. Virksomheter som produserer hunde- og/eller kattefôr, kan fortsatt bruke preparatet som fôr. Med overgangsperioden får de god tid til å tilpasse seg nytt regelverk. Det er en fordel, da emballasje og etiketter til kjæledyrfôr gjerne produseres for flere års bruk, og nå kan fôrvarer som er merket etter tidligere regelverk fortsatt omsettes, og lagervare av fôrvarene kan brukes opp innen en frist. Det betyr god ressursutnyttelse og økonomisk gevinst.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1059 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1059/2013 av 29. oktober 2013 om godkjenningen av et preparat av *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885 som fôrtilsetningsstoff til slaktestorfe og som endrer forordning (EF) nr. 492/2006 (innehaver av godkjenningen Prosol SpA)

Sammendrag av innhold

Rettsakten re-godkjenner et mikroorganismepreparat til bruk i fôr til slaktestorfe. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Tarmstabiliserende stoffer. *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885 er ikke genmodifisert. Preparatet er tidligere godkjent til bruk i fôr til avlspurker, melkekuer, hester og avvent smågris, men re-godkjenningen gjelder bare bruk til slaktestorfe. Preparatet har grense for minste tillatte innhold på 4×10^9 KDE/kg fullfôr for at det skal ha ønsket effekt. Videre er det anbefalt at minste innhold i dagsrasjonen er $3,6 \times 10^{10}$ KDE/dyr (KDE er kolonidannende enheter). Preparatet har potensial til å bedre tilvekst og fôrutnyttelse hos storfe. Søknaden er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, som finner preparatet trygt i bruk. Det er uendret siden opprinnelig godkjenning, og det er derfor gitt en overgangsordning. Preparatet og fôr som inneholder det og er produsert og merket før 19. mai 2014, etter regelverket som gjaldt fram til 19. november 2013, kan omsettes inntil lagervare er brukt opp.

Endringen er gjort i samsvar med uttalelse fra den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Den har varighet til 19. november 2023 og er bare gitt til firmaet Prosol SpA.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (fôrtilsetningsstoff-forskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da preparatet allerede er godkjent. Fôrindustrien kan fortsatt bruke preparatet på samme måte som før. Siden det er gitt en overgangsperiode, får de anledning til å omsette preparatet og bruke opp lagervare av preparatet eller fôrvarer der det inngår innen en frist. Det fører også til at de kan tilpasse seg det nye regelverket over noe tid. Overgangsordningen gir god ressursutnyttelse og er en økonomisk fordel.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1077 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1077/2013 av 31. oktober 2013 om godkjenningen av et preparat fra *Enterococcus faecium* NBIMCC 8270, *Lactobacillus acidophilus* NBIMCC 8242, *Lactobacillus helveticus* NBIMCC 8269, *Lactobacillus delbrueckii ssp. lactis* MBIMCC 8250, *Lactobacillus delbrueckii*

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder godkjenning av et preparat bestående av en blandet bakterieflora som skal virke stabiliserende på tarmen hos spedgris som dier. Ingen av mikroorganismene er genmodifiserte. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og i den funksjonelle gruppen Tarmstabiliserende stoffer. Søknaden er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, som finner at preparatet er trygt i bruk og at det kan øke kroppsvekten hos diende spedgris. Det er angitt en minimumsgrense for tilsetning av preparatet per kg fôrblending for å sikre effekt. Analysemetode er angitt.

Godkjenningen er gitt i samsvar med uttalelse fra faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Den har varighet til 21. november 2023.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (fôrtilsetningsstoff-forskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet da tilsvarende preparater allerede finnes på markedet. En stabil tarmflora vil kunne gi økt tilvekst hos spedgris og virke beskyttende mot infeksjoner, dette er positivt både for dyrehelsen og økonomien.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1101 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1101/2013 av 6. november 2013 om godkjenningen av et preparat av *Enterococcus faecium* DSM 7134

og Lactobacillus rhamnosus DSM 7133 som førtilsetningsstoff til livkalv og endrer forordning (EF) nr. 1288/2004 (innehaver av godkjenning Lactosan GmbH & C

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder re-godkjenning av et preparat av Entereococcus faecium DSM 7134 og Lactobacillus rhamnosus DSM 7133 som førtilsetningsstoff til livkalver. Mikroorganismene er ikke genmodifiserte. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og i den funksjonelle gruppen Tarmstabiliserende stoffer. Søknaden er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, som finner preparatet trygt til bruk. Det er satt en nedre grense for mengde tilsetningsstoff per kilo fullfôr for å sikre effekt. Det er også fastsatt at preparatet bare skal benyttes til kalver under 4 måneder. Det er angitt analysemetode for preparatet.

Godkjenningen er gitt i samsvar med uttalelse fra den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Den har varighet til 27. november 2023.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (førtilsetningsstoff-forskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Tilsvarende preparater finnes allerede på markedet.

Preparatet kan fortsatt brukes på samme betingelser som tidligere. Det er positivt både for fôrindustrien og bønder.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1334 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1334/2013 av 13. desember 2013 som endrer forordning (EF) nr. 1290/2008 om navnet til innehaver av godkjenning og anbefalt dosering av et preparat av Lactobacillus rhamnosus (CNCM-I-3698) og Lactobacillus farciminis (CNCM-I-3699)

Sammendrag av innhold

Godkjenningen av et mikroorganismepreparat som består av Lactobacillus rhamnosus CNCM-I-3698 og Lactobacillus farciminis CNCM-I-3699, med handelsnavn Sorbiflore, er gitt til firma Sorbial SAS ved forordning (EF) nr. 1290/2008. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Andre zootekniske tilsetningsstoffer (som øker tilvekst).

Sorbial har nå overført markedsrettighetene for preparatet til Danisco (UK) Ltd. Det medfører at navnet på godkjenningssinnehaveren må endres. Dette er en ren administrativ endring. Samtidig er de søkt om å endre anbefalt dose av preparatet i smågrislefôr. Den var tidligere oppgitt som 5 g/kg, nå er det endret til 5x10⁸ FU/kg fullfôr. FU er målenhet for mikroorganismenes aktivitet uttrykt ved fluoressensenheter, og enheten er valgt ut fra den analysemetoden som blir brukt. European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert dette, og finner at det ikke trengs ny risikovurdering.

Det er gitt en overgangsperiode der Sorbiflore og produkter der det inngår fortsatt kan brukes. Er de produsert og merket før 3. januar 2014, kan de markedsføres og brukes fram til 3. juli 2014.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (fôrtilsetningsstoff-forskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet eller brukere av preparatet. Dette er kun en administrativ endring. Det er angitt en overgangsperiode der preparat som allerede er emballert og merket etter tidligere godkjenning kan benyttes. Dette er praktisk og positivt for økonomi og miljø.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel III Plantesanitære forhold

32010L0060 Kommisjonsdirektiv 2010/60/EU 30. august 2010 om visse unntak for omsetning av frøblandinger av fôrvekster til bruk for bevaring av naturmiljø

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder unntak fra visse bestemmelser i rådsdirektiv 66/401/EØF om handel med fôrvekster. I fortalen vises det blant annet til konvensjonen om biologisk mangfold og den internasjonale plantetraktaten. For å følge opp internasjonale avtaler som berører biodiversitet og bevaring av plantegenetiske ressurser, anser Kommissjonen det som nødvendig å fastsette særlige betingelser for visse frøblandinger der også fôrvekster inngår. Formålet med rettsakten er å legge til rette for omsetning av frøblandinger som skal bidra til bevaring av naturmiljø innenfor rammene av målet om bevaring av plantegenetiske ressurser. Frøblandningene kan inneholde både arter som er omfattet, og arter som ikke er omfattet av direktiv 66/401/EØF om handel med fôrvekster. Hensikten med frøblandningene er bruk utenfor dyrket mark til revegetering o.l. samtidig som at blandingene bidrar til bevaring av plantegenetiske ressurser. Frøblandningene er ikke tenkt nyttet til fôrformål. Når arter omfattet av direktiv 66/401/EØF inngår i slike blandinger, gis det for denne type blandinger unntak både fra krav om godkjent sort og de ordinære kvalitetskravene til f.eks. spireevne og renhet i direktiv 66/401/EØF. Det skiller mellom to type frøblandinger; 1. Frøblandinger høstet i områder av betydning for bevaring av plantegenetiske ressurser, som omsettes igjen uten videre oppformering. 2. Frøblandinger høstet i områder av betydning for bevaring av plantegenetiske ressurser, der de ulike artene er oppformert i inntil fem generasjoner på innmark, før såvare av artene blandes igjen og omsettes. Det er lagt opp til at frøblandningene må godkjennes før omsetning. Samtidig med godkjenning av blandingen, skal det fastsettes et opprinnelsesområde. Omsetning av frøblandingen skal begrenses til opprinnelsesområdet. Ved fastsettelse av opprinnelsesområde skal det tas hensyn til opplysninger fra myndighet og fagorgan for plantegenetiske ressurser.

Vilkårene for å kunne godkjenne en "bevaringsblanding" er blant annet knyttet til kildeområde der frøet høstes (skal ikke ha vært tilsådd siste 40 år), andel av ulike arter i blandingen i forhold til mulighet til å gjenskape opprinnelig vegetasjon, spireevne, krav om at blandingen ikke inneholder floghavre osv. For direkte høsta blandinger forutsetter ordningen at myndighetene med passende intervaller inspiserer innsamlingsstedet for å sikre at blandingen oppfyller kravene som er gitt i forbindelse med godkjenningen. For såvare som skal oppformeres, skal myndighetene sørge for at det blir utført en analyse for å se om blandingen består av arter som er typiske for naturtypen på innsamlingsstedet, og av betydning for bevaring av naturmiljøet.

Det er satt en kvantumsbegrensning på omsetning av slike blandinger på maksimalt 5 % i forhold til vekt av omsatte frøblandinger av fôrvekster omfattet av direktiv 66/401/EF pr år. I forbindelse med

omsetning stilles det krav om lukket emballasje og varedeklarasjon. Det skal gå fram av varedeklarasjonen at frøblandingen er beregnet til bruk i et område med samme naturtype som på innsamlingsstedet, uten hensyn til de biotiske forhold.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i artikkel 13, stk. 1, fjerde avsnitt i rådsdirektiv 66/401/EØF om handel med frø av fôrvekster.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Direktivet må gjennomføres i tråd med bestemmelsene i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) da det berører naturmangfoldet. Direktoratet for naturforvaltning og Mattilsynet må samarbeide om gjennomføring av direktivet i norsk rett.

Rettsakten vil få administrative følger fordi den forutsetter en godkjenningsordning. Myndighetene kan på visse vilkår, godkjenne frøblandinger av stedegne typer av betydning for bevaring av plantegenetiske ressurser, for omsetning i et nærmere bestemt opprinnelsesområde. Rettsakten vil til en viss grad få økonomiske følger for myndighetene da det innebærer innføring av en ny godkjenningsordning. Rettsakten vil også innebære en forpliktelse for myndighetene til å føre tilsyn og å rapportere til ESA om mengde omsatt vare. Det er vanskelig å vurdere interesse for ordningen, men vi forventer ikke at den vil få et stort omfang.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin

32012R0314 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 314/2012 av 12. april 2012 om endringer i kommisjonsforordningene (EF) nr. 555/2008 og (EF) nr. 436/2009 for så vidt gjelder dokumenter som skal følge med forsendelser av vinprodukter og register som skal føres innen vinsektoren

Sammendrag av innhold

Forordningen endrer gjennomføringsbestemmelsene i forordning (EF) nr. 555/2008 om støtteprogrammer, handel med tredjeland, produksjonspotensial og kontroll innen vinsektoren og forordning (EF) nr. 436/2009 for så vidt gjelder dokumenter som skal følge forsendelser av vinprodukter og hvilke register som skal føres innen vinsektoren. Gjennomføringsbestemmelsene i forordningene (EF) nr. 555/2008 og (EF) nr. 436/2009 er fastsatt under forordning (EF) nr. 1234/2007 - EUs felles markedsordning for landbruksprodukter – herunder vin. Mange av endringene som gjøres i forordningene (EF) nr. 555/2008 og (EF) nr. 436/2009 har direkte eller indirekte sammenheng med at EU over de siste årene har endret regelverket om generelle ordninger for produkter som er gjenstand for avgifter til det offentlige. Tidligere var dette regulert av direktiv 92/12/EØF om generelle ordninger for produkter som er gjenstand for avgifter til det offentlige og om besittelse, bevegelse og overvåking av slike produkter, forordning (EØF) nr. 2719/92 om det administrative følgedokumentet for bevegelse av produkter som er gjenstand for avgifter til det offentlige, men der effektivering av avgiftene er utsatt og forordning (EØF) nr. 3649/92 om et forenklet følgedokument for bevegelser innad i fellesskapet av produkter som er gjenstand for avgifter til det offentlige som har blitt frigjort for konsumpsjon i avsendermedlemsstaten. Fra 1. april 2010 ble direktiv 92/12/EØF opphevet og erstattet av direktiv 2008/118/EF om generelle ordninger for avgifter til det offentlige med tilhørende gjennomføringsbestemmelser i forordning (EF) nr. 684/2009 om databaserte prosedyrer for bevegelse av produkter som er gjenstand for avgifter til det offentlige, men der effektivering av avgiftene er utsatt. I denne sammenheng må det også nevnes at det ved europaparlaments- og rådsvedtak 1152/2003

ble opprettet et databasert system i EU for bevegelse og overvåkning av avgiftspliktige produkter (EMCS). EMCS skal kunne kommunisere med og gjenbruke data fra det nye databaserte transitsystemet i EU (NCTS).

Fra 1. april 2010 ble forordning (EØF) nr. 2719/92 om det administrative følgedokumentet for bevegelse av produkter som er gjenstand for avgifter til det offentlige, men der effektivering av avgiftene er utsatt, opphevet av forordning (EF) nr. 684/2009. Etter de nye bestemmelsene i artikkel 21 nr. 1 i direktiv 2008/118/EF, skal bevegelse av produkter som er gjenstand for avgifter til det offentlige, men der effektivering av avgiftene er utsatt, nå primært foregå på grunnlag av et elektronisk administrativt dokument som formidles via det databaserte systemet for bevegelse og overvåkning av avgiftspliktige produkter (EMCS). Forordning (EØF) nr. 3649/92 om et forenklet følgedokument for bevegelser innad i fellesskapet av produkter som er gjenstand for avgifter til det offentlige som har blitt frigjort for konsumpsjon i avsendermedlemsstaten, ser ut til å skulle gjelde fortsatt. Endringer i forordning (EF) nr. 555/2008. Forordning (EU) nr. 314/2012 endrer i artikkel 1 gjennomføringsbestemmelsene i forordning (EF) nr. 555/2008 slik at det presiseres hvilke forpliktelser medlemsstatene har til å gjøre informasjon om bevegelse av avgiftspliktige produkter som er registrert i det databaserte systemet for bevegelse og overvåkning av avgiftspliktige produkter (EMCS) etter det generelle regelverket om dette i direktiv 2008/118/EF og forordning (EF) nr. 684/2009, eller eventuelle andre informasjonssystemer som er etablert i medlemsstatene i denne sammenheng, tilgjengelig for de organene som er gitt ansvaret for kontroll etter bestemmelsene i det spesifikke regelverket innen vinsektoren. Endringer i forordning (EF) nr. 436/2009. Mange av bestemmelsene som regulerer bruk av følgedokumenter for forsendelser av vinprodukter på EU-nivå, i den enkelte medlemsstat og for eksport og vilkårene for vurdering av gyldighet for sertifikater som skal dokumentere opprinnelsen til viner med beskyttede betegnelser i del II (artiklene 21 -31) i forordning (EF) nr. 436/2009, har nå i praksis helt eller delvis blitt utdatert som følge av senere endringer i tilgrensende EU-lovgivning. Dette har særlig sammenheng med den utstrakte bruken av nye elektroniske administrative dokumenter basert på artikkel 21 nr. 1 i direktiv 2008/118/EF, jf. forordning (EF) nr. 684/2009, EUs tollmyndigheters utvidede bruk av elektroniske prosedyrer mer generelt og endringene de siste årene innen vinsektoren for så vidt gjelder bestemmelsene om beskyttede betegnelser på vin, opplysninger om årgang eller druesort. Forordning (EU) nr. 314/2012 endrer derfor i artikkel 2 flere av gjennomføringsbestemmelsene om dette i forordning (EF) nr. 436/2009, slik at bestemmelsene oppdateres i forhold til den regelverksutviklingen som har skjedd på tilgrensende rettsområder.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 11. oktober 2006 nr. 1147 om vin (vinforskriften)

Økonomiske, administrative og andre konsekvenser: Mattilsynet legger i utgangspunktet til grunn at gjennomføring i norsk rett av rettsakten ikke vil medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning verken for norske virksomheter, forbrukere eller myndighetene sammenliknet med dagens rettstilstand. I denne vurderingen har vi også tatt i betraktning at Norge ikke har egen drue- og vinproduksjon av betydning. Arcus er per i dag den eneste virksomheten som blander og tapper vin på flasker og kartonger i Norge. Ellers er det bare "ferdigpakket" vin som tas inn til Norge. For Arcus er det derfor spesielt viktig at de bestemmelsene i EUs regelverk som angår den virksomheten som de utøver og de produkter som de omsetter, blir gjort til en del av protokoll 47 til EØS-avtalen. Tilsvarende gjelder også for andre virksomheter som driver omsetning med "ferdigpakket" vin i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0315 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 315/2012 av 12. april 2012 om endringer i forordning (EF) nr. 606/2009 om gjennomføringsbestemmelser

under rådsforordning (EF) nr. 479/2008 for så vidt gjelder kategorier av druevinprodukter, ønologiske metoder og de gjeldende restriksjonene

Sammendrag av innhold

Forordningen endrer gjennomføringsbestemmelsene i forordning (EF) nr. 606/2009 om kategorier av druevinprodukter, ønologiske metoder og de gjeldende restriksjonene, som er fastsatt under forordning (EF) nr. 1234/2007 - EUs felles markedsordning for landbruksprodukter – herunder vin. Det dreier seg i praksis om enkelte mindre justeringer i listene over tillatte ønologiske metoder og gjeldende restriksjoner.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 11. oktober 2006 nr. 1147 om vin (vinforskriften).

Økonomiske, administrative og andre konsekvenser:

Mattilsynet legger til grunn at gjennomføring i norsk rett av rettsakten ikke vil medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning verken for norske virksomheter, forbrukere eller myndighetene sammenliknet med dagens rettstilstand. I denne vurderingen har vi også tatt i betraktning at Norge ikke har egen drue- og vinproduksjon av betydning. Arcus er per i dag den eneste virksomheten som blander og taper vin på flasker og kartonger i Norge. Ellers er det bare "ferdigpakket" vin som tas inn til Norge. For Arcus er det derfor spesielt viktig at de bestemmelsene i EUs regelverk som angår den virksomheten som de utøver og de produkter som de omsetter, blir gjort til en del av protokoll 47 til EØS-avtalen. Tilsvarende gjelder også for andre virksomheter som driver omsetning med "ferdigpakket" vin i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32013D0709 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/709/EU av 2. desember 2013 om godkjenning av et laboratorium i Amerikas forente stater til å foreta serologisk testing for å kontrollere virkningen av rabiesvaksiner

Sammendrag av innhold

Rettsakten godkjenner et laboratorium i USA til å utføre serologisk testing av blodprøver fra hunder, katter og ildere for å kontrollere virkningen av rabiesvaksinering.

Laboratoriet som får godkjenning er:

DoD Food Analysis and Diagnostic Laboratory

2899 Scofield Road

JBSA Fort Sam Houston, TX 78234

United States of America

Rettsakten gjelder fra 1. januar 2014.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører ikke behov for endring i norsk regelverk.

Mattilsynets nettsider inneholder informasjon om både kommersiell og ikke-kommersiell innførsel av hunder, katter og ildere til Norge. På nettsidene er det en direkte lenke til Europakommisjonens oppdaterte liste over laboratorier som er godkjent for denne kontrollen. Listen, som tidligere ble tatt inn i regelverket, offentliggjøres fra 2010 kun på nettet.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten godkjenner enda et laboratorium til å kontrollere virkningen av rabiesvaksinering. Dermed bedres tilgangen på denne typen laboratorietjenester på verdensbasis.

Rettsakten har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for norske dyreeiere eller for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XV Statsstøtte

32013R1407 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1407/2013 av 18. desember 2013 om bagatellmessig støtte

Sammendrag av innhold

EU-kommisjonen vedtok 18. desember 2013 forordning nr. 1407/2013 om bagatellmessig støtte. Forordningen gir støttegivere adgang til å tildele bagatellmessig offentlig støtte uten at dette må notifiseres eller meldes til ESA, så fremt alle vilkårene i forordningen er oppfylt. Forordningen erstatter kommisjonsforordning nr. 1998/2006 om bagatellmessig støtte som utløp ved årsskiftet, og innebærer hovedsakelig en videreføring og klargjøring av gjeldende rettstilstand. Den nye forordningen tillater at det offentlige støtter et foretak med til sammen 200.000 euro over en periode på tre år, såfremt en oppfyller alle vilkårene i forordningen. For foretak som tilbyr visse frakttjenester i veitransportsektoren gjelder en lavere terskel på 100 000 euro over tre år.

Utgangspunktet er at offentlig støtte som omfattes av TEUV art. 107(1) / EØS-avtalens art. 61(1) er forbudt, og at støtten må forhåndsgodkjennes av Kommisjonen/ESA for at støtten skal være lovlig (såkalt notifikasjonsplikt).

Enkelte typer mindre støttetildelinger anses imidlertid for å være av en slik art at de ikke påvirker konkurransen. De faller dermed utenfor virkeområdet til TEUV artikkel 107(1)/EØS-avtalens artikkel 61(1) og er følgelig unntatt fra meldeplikten til ESA. Vilklårene for å gi slik støtte, som betegnes som "bagatellmessig støtte", har vært regulert i Kommisjonsforordning (EF) nr. 1998/2006 om bagatellmessig støtte.

Kommisjonen ønsker å utvide medlemslandenes handlingsrom til å gi offentlig støtte uten at dette må notifiseres. På denne bakgrunn har Kommisjonen revidert den eksisterende forordningen om bagatellmessig støtte ("de minimis").

Nærmere om den nye forordningen

Rettstilstanden blir hovedsakelig videreført og klargjort i den nye forordningen om bagatellmessig støtte. Hovedtrekkene i den nye forordningen er som følger:

Dagens terskelverdi på 200 000 euro beholdes

Kommisjonen vurderte om terskelverdien skulle økes. Basert på deres analyse kom Kommisjonen til at det ikke kan rettfærdiggjøres å heve terskelverdien på nåværende tidspunkt, og at beløpsgrensen på 200 000 euro burde beholdes for å sikre at støtten ikke vil kunne påvirke samhandelen og konkurransen.

Veitransportsektoren

Den lavere terskelverdien for foretak som tilbyr frakttjenester på vei på 100 000 euro beholdes, og det forklares nærmere i hvilke tilfeller denne terskelen kommer til anvendelse. På bakgrunn av markedsutviklingen for veitransport av passasjerer, mener Kommisjonen det ikke lenger er hensiktsmessig å beholde en lavere terskel for disse tjenestene. For foretak som tilbyr de sistnevnte tjenestene vil med andre ord den vanlige terskelverdien på 200 000 euro gjelde.

Klargjøring av rettstilstanden

Den nye forordningen utdyper og klargjør dagens rettstilstand, slik den er praktisert av kommisjonen. Bl.a. klargjøres det:

hva som anses som "et foretak".

fra hvilket tidspunkt støtten anses som gitt.

i hvilke tilfeller bagatellmessig støtte kan gis i tillegg til annen offentlig støtte, såkalt kumulasjon.

at terskelverdien gjelder hva et foretak kan motta fra hvert enkelt medlemsland.

i hvilke tilfeller støtte gitt i form av lån eller garantier anses som "transparente".

Foretak i vanskeligheter

I den gamle forordningen var det ikke tillatt å gi bagatellmessig støtte til "foretak i vanskeligheter". I den nye forordningen er det adgang til å gi støtte i form av tilskudd eller lavere rentesats til foretak i vanskeligheter (artikkel 4 punkt 2), mens støtte i form av lån eller garantier krever at foretaket ikke er i vanskeligheter, med nærmere forklaringer av hvilke kriterier som må være oppfylt (art. 4 punkt og 6.)

Innføres ikke krav om rapportering eller nasjonalt register

Det stilles ikke krav til at det skal opprettes et nasjonalt register for bagatellmessig støtte eller at medlemslandene må rapportere årlig. Kommisjonen hadde et forslag om å innføre slike krav på høring, men valgte å beholde dagens løsning hvor det er valgfritt å innføre nasjonalt register eller å kreve skriftlige erklæringer fra støttemottaker. Det videreføres krav om at støttegiver skal oppbevare opplysninger over tildelt bagatellmessig støtte i 10 år, og at støttegiver skal kunne gi ESA opplysninger om tildelt bagatellmessig støtte i løpet av 20 arbeidsdager dersom ESA ber om slik informasjon.

Merknader

Både spesialutvalget og referansegruppen for offentlig støtte har vært løpende orientert om revisjonen, og gitt anledning til å gi innspill underveis i forbindelse med Kommisjonens høringer om utkast til nye regler. Utkast til ny forordning har også blitt lagt ut på høring på departementets hjemmeside.

I høringsrunden til kommisjonens tidligere utkast uttalte Norge, i likhet med mange medlemsland, at vi var i mot at det innføres et krav om nasjonalt register eller rapporteringsforpliktelser for bagatellmessig støtte. Begrunnelsen var at dette ville innebære en stor administrativ byrde for medlemslandene og støttegivere, særlig sett i forhold til at bagatellmessig støtte ikke anses å kunne påvirke samhandelen og konkurransen. Forslaget ble derfor strøket av Kommisjonen. I likhet med Sverige og Finland, er Norge enig i Kommisjonens vurdering om at terskelverdien ikke bør heves på nåværende tidspunkt for å hindre at konkurransen vriss.

Den nye forordningen er hovedsakelig en videreføring og klargjøring av dagens rettstilstand, og vil etter departementets vurdering gjøre det enklere for støttegivere å tildele støtte i samsvar med forordningen. Det har ikke vært noen reaksjoner fra spesialutvalget eller referansegruppen for offentlig støtte, eller andre høringsinstanser, på den vedtatte forordningen om bagatellmessig støtte.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for offentlig støtte. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XV Offentlige innkjøp

32013R1336 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1336/2013 av 13. desember 2013 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/17/EF, 2004/18/EF og 2009/81/EF med hensyn til terskelverdiene som skal anvendes ved framgangsmåtene ved tildeling av kontrakter

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder endring av terskelverdiene for offentlige anskaffelser i anskaffelsesdirektivene 2004/17/EF (forsyningssektoren), 2004/18/EF (klassisk sektor) og 2009/81/EF (forsvar og sikkerhet).

Det følger av EØS-avtalens bestemmelser om offentlige anskaffelser at avtalepartene skal justere sine terskelverdier hvert annet år. Dette for å ta høyde for svingninger i valutakursene. Tilsvarende forpliktelser følger av WTO-avtalen om offentlige anskaffelser (GPA-avtalen).

Ifølge prosedyren angitt i direktivene 2004/17/EF og 2004/18/EF, fastsetter Kommisjonen en endringsforordning som pålegger justeringer i terskelverdiene fastsatt i EUR. Nye terskelverdier for perioden 2014 og 2015 er fastsatt i Kommisjonens forordning (EU) nr. 1336/2013 av 13. desember 2013. Forordningen trer i kraft 1. januar 2014 for EU medlemslandene.

EØS-komiteen vurderer deretter om den vil beslutte å fastsette forpliktelsen i NOK basert på verdiene i forordningen. Norge blir i så fall forpliktet til å endre terskelverdien i det nasjonale anskaffelsesregelverket i henhold til forordningen.

Merknader

Etter forskrift om offentlige anskaffelser § 2-2 (4), forsyningsforskriftens § 2-3 (2), forskrift om forsvars og sikkerhetsanskaffelser § 2-2 (3) og forskrift om lønns- og arbeidsvilkår § 4 i offentlige kontrakter er Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) delegert myndighet til administrativt å implementere de nye terskelverdier i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for offentlige anskaffelser. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32013D0706 Kommisjonenes gjennomføringsbeslutning 2013/706/EU av 29. november 2013 om endring i vedlegg I til vedtak 2009/177/EF når det gjelder sykdomsfri status for Danmark for Viral hemorragisk septikemi, og for Irland og UK territorium Nord-Irland for Koi herpesvirus sykdom

Sammenheng av innhold

Rettsakten endrer listen over land og områder som har status som sykdomsfri for viral hemorragisk septikemi (VHS) og Koi herpes virus sykdom (KHV). Listen er gitt som vedlegg I til kommisjonsvedtak 2009/177/EF. Danmark har lagt frem tilfredsstillende dokumentasjon på at VHS er utryddet slik at hele kontinentalområdet i Danmark oppfylder vilkårene for status som sykdomsfri for VHS. Irland og Storbritannia har lagt frem tilfredsstillende dokumentasjon på at Irland og Nord-Irland oppfylder vilkårene for status som sykdomsfri for KHV. Vedlegg I til kommisjonsvedtak 2009/177/EF endres i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Liste over helsestatus i andre land i EØS er ikke tatt inn i våre nasjonale forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten antas ikke å få økonomiske konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

**-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/HELSE- OG
OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET**

**RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG
INN I NORSK HANDLEFRIHET**

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

**32013R1079 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1079/2013 av 31. oktober 2013 som
fastsetter overgangsordninger i forbindelse med gjennomføringen av
europaparlaments- og rådsforordningene (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004**

Sammendrag av innhold

Rettsakten forlenger overgangsordninger i forbindelse med gjennomføringen av europaparlaments- og rådsforordningene (EF) nr. 853/2004 (animaliehygieneforskriften) og (EF) nr. 854/2004 (animaliekontrollforskriften). Forordningene trådte i kraft i EU 1. januar 2006 og medførte betydelige endringer av de regler og prosedyrer som skal følges av næringsmiddelvirksomhetene og medlemsstatenes kompetente myndigheter. Praktisk gjennomføring av enkelte bestemmelser i disse forordningene, har vært vanskelig. På grunn av dette ble det, først ved forordning (EF) nr. 2076/2005 og deretter ved forordning (EF) nr. 1162/2009, fastsatt overgangsordninger. Overgangsordningene i forordning (EF) nr. 1162/2009 utløp 31. desember 2013. Fordi det fortsatt er konstatert utfordringer på en del områder, er det behov for at enkelte overgangsordninger fastsatt i forordning (EF) nr. 1162/2009 videreføres. Dette gjøres i forordning (EU) nr. 1079/2013.

De delene av forordning (EF) nr. 1162/2009 som videreføres til forordning (EU) nr. 1079/2013 er:

-Unntak fra de generelle krav i forordning (EF) nr. 853/2004 om direkte levering av små mengder kjøtt fra fjørfe og haredyr fra produsent til sluttforbruker eller til lokal detaljist, som leverer dette direkte til sluttforbruker. Det begrenses ikke til ferskt kjøtt.

- Unntak fra visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 853/2004 og 854/2004 om import til Fellesskapet av animalske produkter. Dette gjelder bestemte importvarer der de folkehelsemessige betingelsene for import til Fellesskapet ennå ikke har blitt harmonisert. Behovet for forlenget overgangsperiode vil være tilstede inntil den kommende harmonisering av fellesskapslovgivningen finner sted. Import av slike animalske produkter skal i stedet oppfylle importmedlemsstatenes folkehelsevilkår for import.

- Unntak fra visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 853/2004 om importkrav til driftsansvarlige for næringsmiddelforetak som importerer næringsmidler som inneholder både produkter av vegetabilsk opprinnelse og foredlede produkter av animalsk opprinnelse (unntak for sammensatte produkter, som er en del av forordning (EU) nr. 28/2012). Import av slike produkter skal følge harmoniserte fellesskapsregler, og der dette ikke er mulig, nasjonale regler til medlemsstatene.

De delene av forordning (EF) nr. 1162/2009 som ikke videreføres til forordning (EU) nr. 1079/2013 er:

-Bruken av ikke akkrediterte trikinlaboratorier. Denne delen har blitt til en egen forordning (EU) nr. 702/2013 hva gjelder akkreditering av trikinlaboratorier som utfører offentlige tester for Trichinella.

-Krav til sammensetning og merking av kvernet kjøtt. Da dette handler om kvalitet og ikke hygiene, for kvernet kjøtt, er bestemmelsene om dette flyttet til forordning (EU) nr. 1169/2011 (matinformasjonsforordningen). Denne forordningen er imidlertid ennå ikke tatt inn i EØS-avtalen. Det må foreligge enighet i EFTA før forordningen blir tatt inn, og vi har ikke nærmere informasjon om når dette kan skje. Da forordning (EF) nr. 1162/2009 ikke gjelder etter 31. desember 2013, er det pr. i dag ikke noe juridisk bindende regelverk om sammensetning og merking av kvernet kjøtt i Norge.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 22. desember 2008 nr. 1624 om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse (animaliehygieneforskriften) og forskrift 22. desember 2008 nr. 1622 om særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum (animaliekontrollforskriften).

Mattilsynet har bedt Helse- og omsorgsdepartementet om unntak fra høring, med hjemmel i forvaltningsloven § 37 og utredningsinstruksen pkt. 5.4 bokstav c, fordi denne endringen gjelder en forlengelse, og flytting, av en overgangsordning. Eventuelt informasjonsbehov hos offentlige myndigheter og næringen angående denne forlengelsen vil enkelt kunne avhjelpes med en mail og nyhetsmelding etter fastsettelsen av den norske endringsforskriften.

Rettsakten antas ikke å få økonomiske konsekvenser for næringen eller Mattilsynet, på grunn av at overgangsordningen videreføres.

Rettsakten bidrar til å gjøre regelverket lettere å etterleve, fordi enkelte krav ikke må følges. Rettsakten er nøytral i forhold til å bidra til regelverksforenkling.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32013D0491 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/491/EU av 7. oktober 2013 om endring av vedtak 2009/821/EF når det gjelder lister over veterinære grensekontrollstasjoner og veterinære enheter i TRACES

Sammendrag av innhold

Grunnrettsakten, vedtak 2009/821/EF, stiller opp regler om at produkter av animalsk opprinnelse og levende dyr, som importeres til EU fra tredjestater, skal kontrolleres på en veterinær grensekontrollstasjon. De veterinære grensekontrollstasjonene må oppfylle bestemte krav til utforming, utrusting og personell for å kunne godkjennes av Kommisjonen. Alle de godkjente veterinære grensekontrollstasjonene tas inn i vedtak 2009/821/EF vedlegg I.

Rettsakten, beslutning 2013/491/EU, endrer opplistingen i vedtak 2009/821/EF vedlegg I om godkjente grensekontrollstasjoner og hvilke produkter/dyr de kan ta i mot.

Beslutning 2013/491/EU gjør følgende endringer i vedtak 2009/821/EF vedlegg I:

Danmark:

- endring i produktkategoriene som grensekontrollstasjonen ved Esbjerg havn er godkjent for å kontrollere

Tyskland:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonene ved Hannover-Langenhagen (lufthavn) og Schönefeld er godkjente for å kontrollere

Spania:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonene ved Barcelona (lufthavn) og Madrid (lufthavn) er godkjente for å kontrollere

Frankrike:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonene Marseille (lufthavn), Reunion (havn), Orly (lufthavn) og Toulouse-Blagnac (lufthavn) er godkjente for å kontrollere

Kroatia:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonene ved Bajakovo (vei), Karasovici (vei), Ploce (havn) og Rijeka (havn) er godkjente for å kontrollere

Italia:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonen ved Venezia (havn) er godkjente for å kontrollere

Polen:

- en grensekontrollstasjon er fjernet

Storbritannia:

- endring i produktkategoriene som grensekontrollstasjonene ved Edinburgh (lufthavn) og East Midlands (lufthavn) er godkjente for å kontrollere

- det er etablert en ny grensekontrollstasjon ved London Gateway (havn)

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten medfører ikke behov for endring i norsk regelverk.

Informasjon om endringer som følge av rettsakten er sendt til tilsynsavdelingen i Mattilsynet for videreformidling til de norske veterinære grensekontrollstasjonene. De veterinære grensekontrollstasjonene i Norge godkjennes av ESA (EFTAs overvåkningsorgan) og fremgår av en egen liste. Listen publiseres her: http://ec.europa.eu/food/animal/bips/approved_bips_en.htm

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32013R1138 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1138/2013 av 8. november 2013 om endring av vedlegg II, III og V til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av bitertanol, klorfenvinfos, dodin og vinklozolin i eller på visse produkter

Sammendrag

Rettsakten endrer maksimum grenseverdier (MRL) for bitertanol, klorfenvinfos, dodin og vinklozolin i eller på visse næringsmidler og fôrvarer. MRL for stoffene bitertanol, klorfenvinfos og vinklozolin er oppført i forordning (EF) nr. 396/2005, vedlegg II og vedlegg III del B. MRL for stoffet dodin er oppført i forordning (EF) nr. 396/2005, vedlegg III del A. Klorfenvinfos og vinklozolin er ikke godkjente virkestoffer i Europa, jf. forordning (EF) nr. 1107/2009. Bitertanol er heller ikke godkjent lenger som virkestoff i EU, jf. forordning (EF) nr. 1107/2009, men det gjelder fortsatt en overgangsperiode hvor dette stoffet er godkjent brukt i noen EU land. Endringene i forordningen som innebærer lavere MRL-er skal gjelde først fra 6. juni 2014. Dette begrunnes med at medlemsstater, produsenter i tredjestater og virksomheter skal få tid til å omstille seg og at varer som allerede er produsert i tråd med tidligere regelverk skal kunne eksporteres til EU/EØS-området. Forutsatt at forordningen allerede er implementert i norsk regelverk vil samme tidspunkt for implementering av disse MRL-ene da også gjelde i Norge.

Endringene innebærer i hovedsak at grenseverdier settes lavere for de aktuelle stoffene. For klorfenvinfos, vinklozolin og bitertanol innebærer alle endringene lavere grenseverdier for stoffene. For dodin innebærer de fleste endringene at MRLer settes lavere med unntak av at det fastsettes en MRL for bananer, bordoliven og oliven til oljeproduksjon på bakgrunn av søknader.

Det er gitt spesielle overgangsordninger for endring av MRL for bitertanol for sukkerbete (rot), dodin i kirsebær og vinklozolin for alle produkter. Overgangsordningen innebærer at disse produktene, forutsatt at de er lovlig produsert innen 6. juni 2014, kan omsettes også etter denne datoen. Fastsatte MRLer for dodin i bordoliven, bananer og oliven til oljeproduksjon skal gjelde umiddelbart etter at forordningen gjennomføres i norsk rett. For disse produktene har ikke MRLer vært fastsatt tidligere og endringene innebærer at disse tre MRLene øker.

De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, Section Pesticide Residues (SCFCAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser ("reasoned opinions") og annen relevant informasjon. Endringene i MRL skjer på bakgrunn av søknader om endring av eksisterende MRLer i henhold til forordning (EF) nr. 396/2005, artikkel 6 (1). Det ble søkt om å fastsette MRL for dodin i bananer i form av en importtoleransesøknad etter forordning (EF) nr. 396/2005, artikkel 6 (2) og (4). Søker hevdet at godkjent bruk i Nord-, Mellom- og Sør-Amerika gir høyere rester enn 0,2* mg/kg og at en høyere MRL derfor er nødvendig for å unngå handelshindringer. Det ble også søkt om å fastsette MRL for bordoliven og oliven til oljeproduksjon. EFSA vurderer søknadene nøye spesielt med hensyn til helse for forbrukerne samt for dyr (om aktuelt) og utarbeider rapporter som vurderer de foreslåtte MRL-er (reasoned opinions). Endringene det var søkt om, ble støttet av EFSA. Endringene ved implementering av denne forordningen innebærer i hovedsak at mange MRLer blir satt lavere eller slettet. Tidligere fastsatte MRL som slettes, settes til kvantifiseringsgrensen (laveste nivå man kan bestemme ved analyse, LOQ).

Endringer i MRL i forordning (EU) nr. 1138/2013

Bitertanol		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 1138/2013 (mg/kg)
Kjernefrukter	2	0,01*
Aprikos, kirsebær og fersken	1	0,01*
Plommer	2	0,01*
Bananer	3	0,01*
Tomater	3	0,01*
Gresskarfamilien spiselig skall	0,5	0,01*
Korn (cerealier)	0,05*	0,05 (samme MRL verdi men her fastsatt, LOQ satt lavere)
Kjøtt fra landdyr (unntatt kylling)	0,05*	0,05 (samme MRL verdi men her fastsatt, LOQ satt lavere)
Øvrige produkter/produktgrupper har MRL ved LOQ. I denne forordningen settes LOQ lavere for veldig mange produktgrupper (nå 0,01*, 0,02* og 0,05*) og dette bidrar til at mange MRLer blir lavere.		
Dodin		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 1138/2013 (mg/kg)
Kjernefrukter	5	0,9
Aprikos og plommer	5	0,9
Fersken	5	3
Bananer	0,2*	0,5
Bordoliven og oliven til oljeproduksjon	0,2*	20
Kvantifiseringsgrensen (LOQ) settes lavere for samtlige produktgrupper og der MRLer ikke er fastsatt vil MRLene derfor bli lavere.		
Klorfenvinofos		
Det var også før implementering av forordning EU nr. 1138/2013 ingen fastsatte MRLer for dette stoffet. Endringene består av at kvantifiseringsgrensen (LOQ) settes lavere for flere produktgrupper og det innebærer at MRLene blir lavere for disse produkttypene.		
Vinklozolin		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 1138/2013 (mg/kg)
Kveder, mispler og japansk mispel	1	0,05*
Kirsebær	0,5	0,05*
Vindruer	5	0,05*

Bjørnebær, blåbringebær og bringebær (bær fra halvbusker)	5	0,05*
Nyper, morbær og azeroler	5	0,05*
Kiwi	10	0,05*
Hvitløk og kepaløk	1	0,05*
Gresskarfamilien spiselig skall	1	0,05*
Vårkarse og sareptasennep	5	0,05*
Bønner uten belg og Bønner (tørkede belgvekster)	0,5	0,05*
MRLer som var fastsatt for vinklozolin slettes ved denne forordningen (settes til LOQ).		

* betyr at MRL er lik kvantifiseringsgrensen LOQ. Når MRL er ved LOQ er der ikke fastsatt noen MRL.
Norsk bruk
Ingen av disse stoffene er tillatt brukt i Norge.

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringer i MRL vil kunne påvirke antall positive analyseprøver. Det vil si at når MRL øker, vil dette kunne føre til færre påviste positive analyseprøver. Når MRL reduseres, vil dette kunne føre til flere positive analyseprøver. Endringer i antall positive analyseprøver kan derfor påvirke det administrative arbeidet som Mattilsynet har ved overskridelser av MRLer. Imidlertid anser Mattilsynet at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32013R1006 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1006/2013 av 18. oktober 2013 om godkjenningen av L-cystin som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder godkjenning av L-cystin som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter. Stoffet er klassifisert i kategorien Ernæringsmessige tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Aminosyrer, deres salter og analoger. L-cystin er framstilt ved hydrolyse av keratin fra fjør og skal ha en renhet på 98,5%. Søknaden er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, som finner at stoffet er trygt i bruk og at det har effekt som kilde for svovelholdige aminosyrer til alle dyrearter. Det er ikke angitt grense for minste eller største tillatte innhold av stoffet i fôrvarer. Imidlertid er det krav om at tilsetning av L-cystin i fôrvarer skal avhenge av behovet dyr som fôret er beregnet til har for svovelholdige aminosyrer, og av innholdet av svovelholdige aminosyrer i den totale fôrrasjonen. Det er angitt analysemetode for stoffet.

Endringen er gjort i samsvar med uttalelse fra den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Den har varighet til 8. november 2023.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (fôrtilsetningsstoff-forskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsaken får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da det allerede kontrolleres for tilsetning av aminosyrer i fôrvarer.

Godkjenningen av L-cystin utvider gruppen godkjente svovelholdige aminosyrer, da bare methionin har vært godkjent tidligere. Det gir fôrvirksomhetene større valgmuligheter. Fôrblandinger kan i større grad tilpasses dyras behov for enkelte aminosyrer, selv om de svovelholdige i stor grad kan erstatte hverandre. Overskudd av aminosyrer lagres ikke i kroppen, men skilles ut i urin, som nitrogenforbindelser. En godt tilpasset fôrrasjon vil derfor være gunstig både for dyret og for miljøet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1275 Kommissjonsforordning (EU) nr. 1275/2013 av 6. desember 2013 som endrer vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/32/EF om

maksimumsgrenser for arsen, kadmium, bly, nitritt, flyktig sennepsolje og skadelige botaniske urenheter

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer grenseverdiene for en del uønskede stoffer i fôrvarer, som er listeført i forskrift om fôrvarer, fôrvareforskriften, vedlegg I. Det gjelder arsen, kadmium, bly, nitritt, flyktig sennepsolje og skadelige botaniske urenheter.

Diettfôr kan inneholde mikromineraler i konsentrasjon 100 ganger mer enn tillatt nivå i fullfôr. Mikromineralene kan inneholde uunnngåelig forurensing med visse uønskede stoffer. Nå er det satt grenseverdier for innhold av arsen, kadmium og bly i diettfôr som tilføres dyra i form av bolus. Grenseverdiene er satt betydelig høyere enn de som gjelder for annet tilskuddsfôr/diettfôr, som er uendret. Endringen er vurdert til ikke å medføre fare for dyrehelse eller folkehelse. Det skyldes at stoffer som tilføres dyr i bolusform, frigjøres for omsetning i kroppen i små mengder over lang tid. Det gjelder både mikromineraler og dermed deres innhold av uønskede stoffer. Stoffer som frigjøres fra bolusene daglig, er beregnet å være på et lavere nivå enn det som vil tilføres fra fullfôr. Det er også krav om å dokumentere dette i søknad om godkjenning av fôr i bolusform.

Grenseverdien for arsen i jern-karbonat heves da det har vist seg vanskelig å finne kilder til stoffet uten å overstige tidligere maksimumsverdi. Dette vil ikke få betydning for dyre-, folkehelse eller miljø da totalt innhold av arsen i fullfôr ikke endres.

European Union Reference Laboratory for tungmetaller (EURL-HM) har nylig påvist signifikante forskjeller mellom ulike analysemetoder for tungmetaller i fôr og mat. Dette skyldes ulike metoder for ekstraksjon brukt under analysen. Rettsakten vil sørge for bruk av riktig ekstraksjonsmetode for deteksjon av bly i mineralfôr som inneholder leire.

Produkter og biprodukter fra sukkerbete, sukkerrør og fra stivelses-produksjon som benyttes til fôr-produksjon har ingen grenseverdier for nitritt. Rettsakten slår fast at det samme skal gjelde for produkter og biprodukter fra alkoholproduksjon som brukes i fôr. Dette for å likestille disse produktene.

Rettsakten slår fast at ny teknisk og vitenskapelig kunnskap gir behov for grenseverdier for innhold av flyktige sennepsoljer i *Camelina sativa* (senneps-plante), og avledede produkter fra denne tilsvarende grenseverdien for rapskaker.

Brassica-arter (sennepskål- arter og svart-sennep) er listet som skadelige botaniske urenheter grunnet sitt høye innhold av flyktig sennepsolje. EFSA finner ikke grunn til at disse artene skal stå listeført med grenseverdier da en eventuell tilførsel av flyktig sennepsolje ved forurensing fra disse artene vil detekteres ved den generelle kontrollen med innhold av flyktige sennepsoljer i fôrvarer. Brassica-arterne fjernes fra listen, med unntak av frøene fra disse artene. Frøene får ikke en talfestet grenseverdi, men skal kun finnes som spormengder i fôrvarer og ikke i mengder som er kvantitativt målbart.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 7. november 2002 nr 1290, forskrift om fôrvarer (fôrvareforskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Tilsynet og fôrindustrien må gjøre seg kjent med de nye grenseverdiene i vedlegg I til fôrvareforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel IV Husholdningsapparater

32014R0004 Kommissjonsforordning (EU) nr. 4/2014 av 6. januar 2014 som endrer forordning (EF) nr. 640/2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF om krav til miljøvennlig utforming av elektriske motorer

Sammendrag av innhold

EU-kommisjonen har vedtatt en endringsforordning til forordning (EU) 640/2009 om økodesignkrav til elektriske motorer.

Endringene er en presisering av at unntaket fra forordningen for motorer som er designet for å operere under forhold som regnes som ekstreme for konvensjonelle motorer, kun gjelder dersom motorene brukes under disse forholdene og justeringer i operasjonstemperaturene.

Merknader

Hovedrettsakten - direktiv 2009/125/EF (økodesigndirektivet) - er hjemlet i *Traktat om den Europeiske Union (TEU)*, EU-traktatens artikkel 95.

Forordningen hører hjemme under økodesigndirektivet og vil bli tatt inn i norsk regelverk som en forskriftsendring i økodesignforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i spesialutvalget for energi. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

32009R1071 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1071/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for adgang til yrket som vegtransportør

Sammendrag av innhold

Forordningen er en del av den såkalte "vegpakken" som ble fremlagt av Kommissjonen 23. mai 2007. Vegpakken skal konsolidere reglene om yrkes- og markedsadgang for vegtransport, samt harmonisere regelverket på områder hvor det har dannet seg ulik praksis i de ulike EØS-statene. I tillegg kommer strengere krav og innskjerpinger på noen områder (se også EØS-notat om nye forordninger om adgang til markedet for internasjonal gods- og persontransport).

Formålet med forordningen er å ytterligere harmonisere kravene som stilles for å kunne utøve yrket som transportør (løyveholder). Dagens regulering, som er fastsatt i direktivs form, gir så stort spillerom for de enkelte statene at variasjonene i kravene til å utøve yrket som transportør kan medføre konkurransevridninger. Forordningen skal bøte på denne situasjonen gjennom strengere minstekrav, mindre nasjonalt handlingsrom og tydeligere regler for oppfølging, kontroll og sanksjonering. Innholdet i forordningen oppsummeres i punktene nedenfor. De viktigste av de nye reglene i forordningen, i forhold til gjeldende direktiv, er understreket:

Virkeområdet for forordningen er alle innehavere av vegtransporttillatelse innen EØS og alle som søker om slik tillatelse. Unntatt er virksomheter som skal drive godstransport med kjøretøyer eller vogntog med mindre enn 3,5 tonn totalvekt, virksomheter som driver persontransport utelukkende på ikke-kommersiell basis eller som har et annet hovederhverv enn persontransport på vei, og virksomheter som driver veitransport med kjøretøy som har en maksimal hastighet på 40 km. i timen. Det oppstilles fire kvalitative kriterier for å kunne utføre vegtransportyrket:

For det første må virksomheten være faktisk og varig etablert i medlemsstaten. Dette innebærer at virksomheten skal ha faste lokaler der det skal være mulig å gjennomføre en bedriftskontroll, det skal være innregistrert kjøretøy(er) i staten og det skal være en driftssentral med nødvendig administrativt og teknisk utstyr på stedet.

For det andre oppstilles et vandelskrav. Både virksomheten og transportlederen samt enhver annen relevant person som bestemt av den enkelte stat må oppfylle kravene slik de er spesifisert. Forordningen lister opp hvilke områder vandelskravet skal knyttes til. Det slås fast hvilke reaksjoner som diskvalifiserer fra god vandel - knyttet til overtredelser av nasjonal rett og EØS-retten på de opplistede områdene.

For det tredje må virksomheten ha tilstrekkelig økonomisk evne som kan dokumenteres på basis av revisorattesterte årsregnskap som viser at virksomheten har reserver på minimum 9000 Euro for ett kjøretøy og 5000 Euro for hvert ekstra kjøretøy. Alternativt kan den økonomiske evnen dokumenteres ved en bankgaranti eller et forsikringsbevis.

For det fjerde kreves tilstrekkelige faglige kvalifikasjoner som skal oppfylles av transportlederne. Emnene som skal gjennomgås er spesifisert i vedlegg til forordningen. Eksamen fra godkjent institusjon må foreligge. De enkelte statene kan velge å gi fritak fra dette kravet til søkere som har minst ti års ledererfaring. Eksamen kan kun avlegges i et land som den personen som skal avlegge eksamen har tilknytning til, i utgangspunktet det landet vedkommende person normalt bor i.

Virksomheten skal utpeke en transportleder som skal være ansvarlig for å oppfylle kravene til vandel og faglige kvalifikasjoner. Transportlederen er den som faktisk og vedvarende leder virksomhetens transportarbeid.

Hvert land skal utpeke kompetente myndigheter som er ansvarlige for korrekt gjennomføring av forordningen, blant annet når det gjelder å utstede og tilbakekalle tillatelser, erklære personer uegnede som transportledere og for å utføre bedriftskontroller.

Forordningen inneholder egne bestemmelser om saksbehandling og kontroll. Det skal utføres bedriftskontroller hos virksomhetene etter mønster av direktiv 2006/22/EF. Det oppstilles regler for hvilke forhold som utløser en advarsel og eventuelt tilbakekalling av løyve/tillatelse. I tillegg kan myndighetene erklære transportlederen som uegnet i alle medlemsstater til å lede en transportvirksomhet.

Hver stats myndigheter skal opprette og bruke et elektronisk register der visse opplysninger skal føres. Disse registrene skal knyttes sammen slik at myndighetene kan gjøre oppslag i alle de andre staters registre. Det skal også utpekes nasjonale kontaktpunkter for utveksling av opplysninger mellom statenes myndigheter. De nasjonale elektroniske registrene skal inneholde opplysninger om virksomhetenes navn og selskapsform, virksomhetens adresse, navn på transportleder som skal oppfylle kravene til vandel og faglig kompetanse, hvilken type tillatelse som er utstedt, antall kjøretøy den gjelder for og evt. serienummer på fellesskapslisensen og attesterte kopier. Disse opplysningene skal være offentlig tilgjengelige for myndighetene i alle EØS-landene i samsvar med de relevante reglene om personvern. I tillegg til disse opplysningene skal registrene inneholde opplysninger om antall, kategori og type alvorlige overtredelser av EØS-lovgivningen på nærmere beskrevne områder knyttet til transport som har ført til dom eller sanksjon innenfor de siste to årene, samt navn på person som er erklært uegnet til å være transportleder. De enkelte statene kan velge å ha de sistnevnte opplysningene i separate registre. Dersom det opprettes separate registre kan de enkelte statene velge om opplysningene skal være direkte tilgjengelige for andre lands kompetente myndigheter, eller om opplysningene kun skal gjøres tilgjengelige på direkte forespørsel.

For å forenkle mulighetene til å etablere seg i andre stater etableres en ordning med attestasjoner for oppfyllelse av kravene til vandel, økonomisk evne og faglige kvalifikasjoner fra opprinnelseslandet. Til slutt inneholder forordningen sanksjoneringsregler, overgangsbestemmelser og rapporteringsplikt. De enkelte statene skal vedta regler om sanksjoner for overtredelse av forordningen. Disse reglene skal notifiseres til Kommisjonen/ESA. Videre skal de enkelte statene annet hvert år innrapportere aktiviteter hos kompetente myndigheter til Kommisjonen /ESA. Rapportene skal blant annet inneholde oversikter over vandel, økonomi og faglig kompetanse i sektoren, antall og type tillatelse som er utstedt, antall utstedte attestasjoner for faglig kompetanse, samt statistikk knyttet til de elektroniske registrene. Kommisjonen skal bistås av utvalget som er satt ned i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85 artikkel 18.

Merknader

Gjeldende norsk rett på området

Gjeldende norsk rett er basert på direktiv 96/26/EF som endret, og fremkommer av yrkestransportlova 21. juni 2002 nr. 45 §§ 4, 5, 12, 25, 26, 27, 28, 29, 35, 40 og 41. Videre inneholder forskrift 26. mars 2003 nr. 401 om yrkestransport innenlands med motorvogn eller fartøy utfyllende bestemmelser i §§ 1-11, 16 og 23.

Fellesskapstillatelser og fellesskapslisenser for internasjonal gods- og persontransport tildeles søkere som oppfyller objektive krav til vandel, økonomi og faglig kompetanse. Vegdirektoratet er kompetent myndighet (løyvemyndighet) for utstedelse av slike tillatelser, og tillatelser utstedes med en gyldighet på 5 år. Etter 5 år er det igjen nødvendig å kontrollere at vandelskravet er oppfylt. Det gjelder de samme krav for å få utstedt nasjonalt løyve som for å få utstedt fellesskapstillatelse. Fylkeskommunene er løyvemyndighet for nasjonale løyver.

Spesielt ved det norske systemet er at det kreves bankgaranti for at kravet til økonomi skal anses å være oppfylt. Dette praktiseres likt for nasjonale løyver og fellesskapstillatelser/lisenser. I henhold til EØS-reglene ville det vært tilstrekkelig med en revisorerklæring etter gjennomgang av regnskapene.

Rettslige, administrative og økonomiske konsekvenser

Forordningen vil få visse rettslige og administrative konsekvenser for det offentlige:
Krav til elektronisk register over fellesskapstillatelser
Yrkestransportloven og yrkestransportforskriften må omarbeides på flere, vesentlige punkter.
Løyvemyndigheten må innarbeide nye rutiner i forbindelse med saksbehandling og oppfølging av løyvehavere.

I tillegg vil forordningen få konsekvenser for private:
Kravene til å få tildelt fellesskapslisens skjerpes.
Kravene som stilles til nåværende løyvehavere skjerpes noe etter en overgangsperiode.
Det nye regelverket kan føre til hyppigere kontroller.
Fordi forordningen vil kreve lovending vil beslutningen i EØS-komiteen bli tatt med forbehold om Stortingets samtykke etter EØS-avtalen artikkel 103.
Kravene i forordningen om opprettelse og drift av et register over vegtransportører, sammenholdt med reglene om dette i de to andre forordningene i vegpakken, vil få økonomiske konsekvenser for staten (Vegdirektoratet) og evt. for fylkeskommunene. Omfanget av kostnadene kan på nåværende tidspunkt ikke anslås nøyaktig. Det vil bli lagt fram budsjettproposisjon for Stortinget på et senere tidspunkt hvis nødvendig.

Sakkyndige instansers merknader

I 2006 foretok Kommisjonen en konsultasjonsprosess, der Norge fremmet en del innspill til hvordan regelverket på dette området bør utformes og hva det bør inneholde. I brev fra Samferdselsdepartementet av 9. august 2006 til Kommisjonen (saksnr. 06/1265) oppsummeres disse synspunktene. En del merknader kommer også frem i høringen, selv om få instanser har noen konkrete merknader til den delen av forslaget som omhandler adgang til yrket.
I Norge ble forslaget sendt på høring sammen med de øvrige forslagene i vegpakken i 2007. Samferdselsdepartementet ba i august 2009 enkelte instanser om merknader til kommisjonsbeslutning om nasjonale registre for vegtransportører. Samferdselsdepartementet har lagt opp til at man ikke skal la andre medlemsstater ha direkte adgang til opplysningene i registeret. Registeret skal kobles sammen med de elektroniske registrene i de andre EØS-landene etter vilkår som vil bli nærmere fastsatt av departementet.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport, som fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009R1073 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009 av 21. oktober 2009 om adgang til markedet for internasjonal persontransport

Sammendrag av innhold

Forordningen er en del av den såkalte "vegpakken" som ble fremlagt av Kommisjonen 23. mai 2007 (se også EØS-notat om forordning om adgang til markedet for internasjonal godstransport og EØS-notat om forordning om adgang til yrket for person- og godstransport på vei).

Formålet bak forordningen er å fornye, forenkle og revidere gjeldende regelverk på området. Innholdet kan oppsummeres som følger (de reglene som er nye i forhold til gjeldende rett er streket under):
Innholdet i forordning (EØF) nr. 684/92 og forordning (EF) nr. 12/98 blir slått sammen til en ny forordning. Virkeområdet blir dermed internasjonal persontransport, dvs. bilateral-, transitt- og tredjelandstransport, i og utenfor rute innenfor EØS med kjøretøy med over ni seter, inkludert førerettet. Dette gjelder både transport mot vederlag og transport for egen regning. Ved transport med tredjeland, dvs. land utenfor EØS, vil forordningen bare gjelde for transittering av EØS-land. Videre gjelder forordningen innenlands transport på midlertidig basis i et annet land enn etableringslandet (kabotasje)

Internasjonal transport skal skje på grunnlag av en fellesskapslisens. Myndighetene utsteder et antall attesterte kopier som svarer til det antallet busser som transportøren disponerer over. Det er adgang til å fastsette at fellesskapslisensen også kan gi adgang til nasjonal transport i etableringslandet. Fellesskapslisensen og de attesterte kopiene skal utstyres med pregestempel og signaturen til utstedende myndighet. I tillegg skal lisensene påføres et serienummer som skal føres i det sentrale

registeret som er skissert i henhold til ny forordning om felles regler om adgang til yrket, sammen med øvrige opplysninger om virksomheten.

Myndighetene skal kontrollere at vilkårene for å inneha en fellesskapslisens er oppfylt, og kan tilbakekalle den hvis vilkårene ikke lenger er oppfylt.

Forordningen deler persontransport inn i fire undergrupper: Rutetransport, spesiell rutetransport (transport av arbeidstakere/elever til og fra arbeidsplassen/skolen), turbiltransport (transport utenfor rute) og transport for egen regning. Det gjelder til dels ulike tillatelsesregimer for disse transportkategoriene. Alle, med unntak av transport for egen regning, krever imidlertid fellesskapslisens.

Rutetransport krever egen tillatelse i tillegg til fellesskapslisensen. Tillatelsens egenskaper, søkeprosess, transportørens plikter m.m. er regulert i forordningen. De opplistede grunnene for å avslå en søknad er blitt færre. Prosedyrene mellom de berørte myndighetene foreslås forenklet noe for å gjøre prosessen raskere. Når en tillatelse er utstedt, skal alle de berørte myndigheter få tilsendt en kopi. Passasjerene skal utstyres med en billett som skal inneholde nærmere spesifisert informasjon.

Turbiltransport er ikke underlagt krav til en egen tillatelse, men det kreves et eget kontrolldokument/kjøreskjema som må fylles ut før hver tur.

Kabotasje er tillatt for turbiltransport, spesiell rutetransport når det foreligger en kontrakt mellom transportøren og oppdragsgiveren, og rutetransport når det er en del av internasjonal rute og det er meningen å møte transportbehovet innenfor et bymessig område eller til og fra tilstøtende bymessige områder. Ved utføring av kabotasje skal vertslandets regler følges, særlig hva gjelder vilkår i transportkontrakter, vekt og dimensjoner for kjøretøyer, krav til befordring av enkelte kategorier av passasjerer (barn og personer med redusert mobilitet), arbeidstid, kjøre- og hviletid og merverdiavgift. Et eget kontrolldokument/kjøreskjema skal utfylles på forhånd og medbringes i kjøretøyet ved kabotasjekjøring utenfor rute.

Kontrollører skal ha adgang både til kjøretøyene og virksomhetens kontorer for å kontrollere at bestemmelsene i forordningen blir overholdt.

Gjensidig bistand og utveksling av opplysninger mellom statenes myndigheter skal foregå gjennom spesielle kontaktpunkter som oppnevnes i tråd med forordningen om felles regler for adgang til yrket. Det oppstilles mer detaljerte regler for sanksjoner og oppfølging fra etableringsstatens myndigheter, bl.a. som følge av opplysninger om overtredelser som har forekommet på andre staters territorium. Overtredelseslandets myndigheter skal underrettes om hvilke sanksjoner som ilegges. Myndighetene i overtredelseslandet skal innen en måned oversende nærmere opplysninger om overtredelsene til etableringsstatens myndigheter. Opplysninger om overtredelser og sanksjoner skal registreres i et nasjonalt register som opprettes i henhold til forordningen om felles regler for adgang til yrket.

Statene kan seg imellom inngå bilaterale eller multilaterale avtaler om ytterligere liberalisering av transportene som er dekket av forordningen.

Utvalget som er nedsatt i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85 artikkel 18 skal bistå Kommisjonen ved anvendelse av forordningen. Kommisjonen skal årlig motta rapport fra medlemsstatene om eksisterende rutetillatelser og utført kabotasjekjøring.

Merknader

Gjeldende norsk rett på området

I Norge er gjeldende forordninger implementert i § 4 i forskrift 26. mars 2003 nr. 402 om internasjonal person- og godstransport, samt kabotasje.

Gjeldende rett tilsvarer i all hovedsak reglene i den vedtatte forordningen, med de endringer som framgår av understrekingene i punktet over.

Rettslige, administrative og økonomiske konsekvenser

Lov om yrkestransport 21.06.2002 nr.45, samt forskrift 26. mars 2003 nr. 402 om internasjonal person- og godstransport må endres ved en eventuell implementering av forordningen.

Forordningen medfører at ansvarlig myndighet må endre på enkelte rutiner. I tillegg kommer kostnader ved en eventuell tilknytning til andre myndigheters elektroniske register. Omfanget av

kostnadene kan på nåværende tidspunkt ikke anslås nøyaktig. Det vil bli lagt fram budsjettproposisjon for Stortinget på et senere tidspunkt hvis nødvendig.

For næringen vil konsekvensene bli få og lite merkbare. Søkere til internasjonale bussruter vil få enklere og raskere saksbehandling.

Fordi forordningen vil kreve lovendring, vil beslutningen i EØS-komiteen bli tatt med forbehold om Stortingets samtykke etter EØS-avtalen artikkel 103.

Sakkyndige instansers merknader

I Norge ble forslaget til forordning sendt på høring med høringsfrist 17. september 2007. Et fåtall av høringsinstansene hadde konkrete merknader til dette forslaget. Under høringen gjorde Transportbedriftenes Landsforening det klart at det ikke ville være i tråd med intensjonene bak revisjonen om det ble mer omstendelig å søke om å opprette internasjonale bussruter. Vegdirektoratet har påpekt at det bør være tilsvarende kabotasjeregime for persontransport som for godstransport, men at det etter forslaget er behandlet ulikt.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport, som fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009R1072 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009 av 21. oktober 2009 om adgang til markedet for internasjonal godstransport

Sammendrag av innhold

Forordningen regulerer markedsadgang for godstransport på veg, og er en del av den såkalte "vegpakken" som Kommisjonen kunngjorde 23. mai 2007. De to andre forordningene i vegpakken regulerer markedsadgang for persontransport på veg, samt yrkesadgang for både person- og godstransportsektoren på veg.

Alle de tre forordningene i pakken går ut på å fornye, forenkle og revidere gjeldende regelverk på området. Forordningen om markedsadgang for godstransport på veg er langt på vei en videreføring av gjeldende regler. Når det gjelder nye reguleringer er det verdt å merke seg innføringen av strengere regler for når kabotasje er tillatt.

Forordning går i stikkordsform ut på følgende (de delene av forslaget som er nye i forhold til gjeldende rett er understreket):

Innholdet i forordning (EØF) nr. 881/92, forordning 3118/93 og direktiv 2006/94/EF blir slått sammen til en ny forordning. Virkeområdet vil dermed være all internasjonal godstransport på veg som utføres mellom EØS-statene, dvs. grensekryssende transport i form av bilateral-, transitt- og tredjelandstransport, samt transport innenfor en stat av en transportør som ikke er hjemmehørende der (kabotasje). Tredjelandstransport med land utenfor EØS er ikke berørt, med unntak av transittering av en EØS-stat.

Visse transportformer er unntatt fra forordningens virkeområde. Dette gjelder blant annet egentransport, transport av post som del av offentlig tjenesteyting, transport av skadde kjøretøy og transport med kjøretøy med tillatt totalvekt som ikke overstiger 3,5 tonn inklusive tilhenger. Internasjonal godstransport skal skje på grunnlag av fellesskapstillatelse og, hvis sjåføren er statsborger i en tredjestat, en førerattest.

Fellesskapstillatelsen, de attesterte kopiene og førerattesten skal utstyres med pregestempel og signatur fra utstedende myndighet. I tillegg skal tillatelsene og førerattestene påføres et serienummer som skal føres i det sentrale register som er skissert i henhold til forslaget til ny forordning om adgang til yrket sammen med opplysninger om transportvirksomheten.

Myndighetene skal kontrollere at vilkårene for å inneha tillatelsene og førerattestene er oppfylt, og kan tilbakekalle disse hvis vilkårene ikke er oppfylt.

Innehavere av fellesskapstillatelse har rett til å utføre kabotasje innenfor rammene av forordningen. Etter et grensekryssende transportoppdrag kan transportøren gjennomføre tre påfølgende kabotasjeurer innenfor en uke etter leveringen av varene fra den grensekryssende turen. Transportøren skal kunne dokumentere opplysninger knyttet til innkommende transport og etterfølgende kabotasjeurer for å muliggjøre kontroll.

Når kabotasjekjøring foregår må transportøren følge vertsstatens regler om transportvilkår, kjøretøyenes vekt og dimensjoner, spesielle regler som gjelder for transport av farlig gods, levende dyr og lettbedervelige varer, arbeidstid, kjøre- og hviletid og merverdiavgift på transporttjenester. Hvis det oppstår alvorlige forstyrrelser i et nasjonalt transportmarked på grunn av, eller forverret av, kabotasje, kan hvert enkelt land ta dette opp med Kommisjonen/ESA med sikte på innføring av mottiltak.

Gjensidig bistand og utveksling av opplysninger mellom statene skal foregå gjennom spesielle kontaktpunkter som opprettes i henhold til forordningen om felles regler om adgang til yrket. Det oppstilles mer detaljerte regler for sanksjoner fra etableringsstatens myndigheter, bl.a. som følge av opplysninger om overtredelser som har forekommet på andre staters territorium. Overtredelsesstatens myndigheter skal underrettes om hvilke sanksjoner som ilegges. Myndighetene i overtredelsesstaten skal innen en måned oversende nærmere opplysninger om overtredelsene til etableringsstatens myndigheter. Opplysninger om overtredelser og sanksjoner skal registreres i et nasjonalt register som opprettes i henhold til forordningen om felles regler om adgang til yrket.

Utvalget som er nedsatt i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85 artikkel 18 skal bistå Kommisjonen ved anvendelse av forordningen. Kommisjonen skal årlig motta rapport fra medlemsstatene om hvor mange fellesskapstillatelser, attesterte kopier og førerattester som innehas av transportørene.

Merknader

Gjeldende norsk rett på området

Regelverket som foreslås erstattet er i dag implementert i norsk rett gjennom § 2 i forskrift 26. mars 2003 nr. 402 om internasjonal person- og godstransport, samt kabotasje.

Norge er gjennom EØS-avtalen allerede fullt ut integrert i EUs indre marked for godstransport på veg. På samme måte som etter den vedtatte forordningen kan transportører fra alle EØS-land utføre bilateral-, transitt-, og tredjelandstransport på grunnlag av fellesskapstillatelse. Kabotasje kan etter gjeldende rett utføres på midlertidig basis. De ulike EØS-statene har imidlertid ulike tolkninger av hva som ligger i begrepet midlertidig kabotasje. Norge har lagt til grunn at midlertidig kabotasje kan utføres innenfor et tidsrom på 1-2 måneder etter en innkommende grensekryssende transport - forutsatt at kabotasjen har en tilfeldig karakter. Fra 1. november 2009 vil man i Norge, som i flere andre EØS-land, legge til grunn en tolking av midlertidig kabotasje som tilsvarer reglene i den vedtatte forordningen.

Rettslige, administrative og økonomiske konsekvenser

Det kreves lov- og forskriftsendring for å implementere forordningen.

De ansvarlige myndighetene må endre enkelte rutiner og følge tettere opp visse forhold. I tillegg må det med utgangspunkt i forordningen om yrkesadgang utvikles et nytt register som kan knyttes opp til de andre nasjonale registrene, alternativt må det gjøres tilpasninger i dagens registre. Dette vil medføre utviklings- og driftskostnader. Omfanget av kostnadene kan på nåværende tidspunkt ikke anslås nøyaktig. Det vil bli lagt fram budsjettproposisjon for Stortinget på et senere tidspunkt hvis nødvendig.

For næringen er det først og fremst bestemmelsene om kabotasje som kan gi merkbare konsekvenser.

For di forordningen vil kreve lovendring, vil beslutningen i EØS-komiteen bli tatt med forbehold om Stortingets samtykke etter EØS-avtalens artikkel 103.

Sakkyndige instansers merknader

I Norge ble forslaget til forordning sendt på høring med høringsfrist 17. september 2007. De fleste høringsuttalelsene relaterte seg til kabotasje. Det kom frem ulike syn på forslaget om hvordan kabotasjen skal reguleres. Tilbakemeldingene ser ut til å ha sammenheng med eget ståsted i markedet. Norges Lastebileier-Forbund og Norsk Transportarbeiderforbund ønsker seg en strengere regulering enn det som er foreslått, mens andre instanser som representerer transportkjøperdelen av næringslivet heller ønsker en mer liberal kabotasjeadgang enn det som er foreslått.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport, som fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel I Kjøretøyer

32013L0060 Kommissjonsdirektiv 2013/60/EU av 27. november 2013 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 97/24/EF om visse deler av og egenskaper ved motorvogner med to eller tre hjul, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/24/EF om typegodkjenning av motorvogner med to eller tre hjul og europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/67/EF om montering av lys- og lyssignalinnretninger

Sammendrag av innhold

Kommissjonsdirektiv 2013/60/EU endrer direktiv 97/24/EF (vedrørende visse deler av og egenskaper ved "motorvogner med to eller tre hjul"), direktiv 2002/24/EF (om typegodkjenning av MC) og direktiv 2009/67/EF (om montering av lys- og lyssignalinnretninger på MC). Direktivet gir tilpasninger til FN/ECE-regulativ og gjør endringer i tekniske krav til støy, avgass og lys, og nødvendige endringer i administrative dokumenter (herunder COC) som følge av endrede tekniske krav.

Det pågår et arbeid i EU med å forenkle regelverket om typegodkjenning, for å redusere den administrative byrden for produsentene. Innarbeiding av FN/ECE-regulativer i typegodkjenningsbestemmelser for kjøretøy i klasse L (to-, tre- og firehjulede kjøretøy), er et ledd i dette. Kjøretøyfabrikantene kan dermed også søke om typegodkjenning i henhold til de relevante FN/ECE-regulativene oppgitt i artikkel 1.

I en overgangsperiode frem til FN/ECE-regulativ nr. 41 om støy fra motorsykler gjøres obligatorisk (gjennom ny europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 168/2013 som får bindende virkning for typegodkjenning av nye typer kjøretøy først fra 1. januar 2016), anses regelverket om støy fra motorsykler i direktiv 97/24/EF, kapittel 9 og FN/ECE-regulativ nr. 41, 4. endringsserie, herunder støygrenser etter bilag 6, for å være likeverdige for nye kjøretøytyper.

Som følge av uforholdsmessig høye utslippsnivå av hydrokarboner og karbonmonoksid fra kjøretøy i klasse L1e, L2e og L6e (to- og trehjuls mopeder og lette firhjulinger) er videre test type I (utslipp etter kaldstart) revidert. Det innføres utslippsmålinger direkte etter start av kald motor, slik at faktisk bruk og forurensende utslipp som genereres direkte etter kaldstart, mens motoren varmer opp, fanges opp. Endringene i testprosedyren for utslipp medfører at administrative bestemmelser, spesielt endringene av opplysningene på typegodkjenningsattesten og bilaget med prøveresultater i direktiv 2002/24/EF, er endret. For å sikre like vilkår for alle fabrikanter og samme miljøkrav for alle kjøretøy i klasse L1e, L2e og L6e når det gjelder utslipp av gasser fra veivhus(en lukket kappe som omgir bl.a. veivakselen), må kjøretøyfabrikanten oppgi at det ikke avgis utslipp fra veivhusets ventilasjonssystem for disse kjøretøyklassene, noe som krever at veivhuset er korrekt tettet, samt at det ikke avgis veivhusgasser direkte til atmosfæren i hele kjøretøyets levetid.

For å stille sammenfallende krav som FN/ECE-regulativene for montering av lykter og lysanlegg og bedre synligheten i trafikken, skal nye typer L kjøretøy enten utstyres med lykter, som tenner automatisk i overensstemmelse med FN/ECE-regulativ nr. 74 (L1e-kjøretøy) og 53 (L3e-motorsykler), eller med særskilte kjørellys, i henhold til FN/ECE-regulativ nr. 87. For alle andre underklasser av kjøretøy i klasse L skal det enten monteres automatisk tenning av belysningen eller, etter fabrikantens valg, særskilte kjørellys, som tennes automatisk.

Direktiv 2013/60 innfører videre euronormen (Euro 1, Euro 2 osv.) for kjøretøy i klasse L1e, L2e og L6e. Det blir obligatorisk å benytte euronorm for disse motorsykelkategoriene. For typegodkjenningsattester for kjøretøy med en utslippsgodkjenning i henhold til tidligere bestemmelser, vil euronormen kunne oppgis på frivillig basis.

Merknader

EU-hjemmel:Direktiv 2013/60/EU er et endringsdirektiv vedtatt av Kommissjonen med hjemmel i traktaten om den Europeiske Unions virkemåte (TEUV), artikkel 290.

Gjeldende norsk lovgivning:Forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) har bestemmelser i diverse kapitler som blir berørt av endringene i dette direktivet.

Norsk gjennomføring Direktiv 2013/60/EU vil bli implementert i kjøretøyforskriften. Direktivet får ingen administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å implementere direktivet i norsk rett. Implementeringen vurderes heller ikke å få økonomiske konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenklinger. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

32010R1213 Kommissjonsforordning (EU) nr. 1213/2012 av 16. desember 2010 om felles regler for sammenkobling av nasjonale elektroniske registre om veitransportvirksomheter

Sammendrag av innhold

Kommissjonsforordning (EU) nr.1213/2010 av 16. desember 2010 om felles regler for sammenkobling av nasjonale elektroniske registre om veitransportvirksomheter er hjemlet i forordning (EU) nr.1071/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for utøvelse av yrket som transportør på vei. Forordning 1071/2009 er en del av Vegpakken som ble fremlagt av Kommissjonen 23. mai 2007. Vegpakken skal konsolidere reglene om yrkes- og markedsadgang for vegtransport, samt harmonisere regelverket på områder hvor det har dannet seg ulik praksis i de ulike EØS-statene. Det vises til EØS-notat "Vegpakkeforslaget - adgang til yrket", " Vegpakkeforslaget - markedsadgang for godstransport" og " Vegpakkeforslaget - markedsadgang for persontransport.

For å sikre at regelverket gjennomføres på en effektiv måte og for å redusere administrative kostnader, er hver medlemsstats myndigheter forpliktet til å opprette og bruke et elektronisk register, ERRU (European Register of Road transport Undertakings), der visse opplysninger om transportforetakene og transportansvarlig skal føres, jf. forordning 1071/2009 art.16. ERRU er et system for sammenkobling av nasjonale elektroniske registre over vegtransportører på tvers av landegrensene.

Det nasjonale elektroniske registeret skal inneholde nøytrale opplysninger om foretaket, navn på transportleder og type løyve med mer, jfr art 16, 2 litra a-d. Disse opplysningene anses uproblematisk å innhente og registrere, og ligger allerede i stor grad i dagens eksisterende systemer. Videre skal registeret inneholde sensitive opplysninger som antall alvorlige brudd som har ført til dom eller sanksjon de siste to årene og navn på alle personer som er erklært uegnet til å drive transportvirksomhet, jfr art-16, 2 litra e-f. Dette er opplysninger som i dag i stor grad ligger i politiets systemer

Vegdirektoratet er pålagt av Samferdselsdepartementet å bygge og drifte det nasjonale ERRU-registeret.

Forordning 1071/2009 stiller overordnede krav til opprettelse og drift av ERRU, og angir hvilke opplysninger registrene skal inneholde, mens forordning 1213/2010 inneholder tekniske krav til de opplysninger som skal utveksles på tvers av landegrensene, samt konkretisering av de meldinger/skjemaer som skal utveksles.

Det er to hovedtyper meldinger:

1. Forespørsler vedrørende egnethet for transportleder
2. Rapportering av alvorlige overtredelser

I bilaget til forordningen går det nærmere fram i hvilket format utvekslingen av opplysninger skal foregå, samt bestemmelser om statistikk, lagring av opplysninger og minimumsservicenivå på datasystemer.

Merknader

Pr. i dag er det ikke lovhjemmel for å opprette det nasjonale elektroniske registeret etter 1071/2009, men det arbeides med et lovforslag. Datatilsynet har imidlertid gitt konsesjon til opprettelse av registeret inntil lovhjemmel er på plass. Kommisjonsforordning 1213/2010 angir de nærmere tekniske spesifikasjonene og hvordan opplysninger skal utveksles mellom de nasjonale elektroniske registrene, og kan gjennomføres i norsk rett ved forskrift når lovhjemmel er på plass.

Rettsakten vil ikke innebære økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge utover det som følger av forordning 1071/2009.

Sakkyndige instansers merknader

Samferdselsdepartementet mener det er åpenbart unødvendig å gjennomføre en høring i Norge om rettsakten, ettersom rettsakten ikke innebærer vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenklinger. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0611 Kommisjonsforordning (EU) nr. 611/2012 av 9. juli 2012 om endring av bilag II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for persontransport

Sammendrag av innhold

Forordning nr. 611/2012 av 9. juli 2012 er en endring av bilag II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for adgang til markedet for internasjonal persontransport på vei. Forordning 1073/2009 er en av tre forordninger som regulerer yrkes- og markedsadgang for veitransport innen EØS og trådte i kraft i EU 4. desember 2011. Endring i forordning 611/2012 går ut på at fargen på fellesskapstillatelsen for persontransport presiseres ved å angi fargenummer slik at fargen på tillatelsen skal være Pantone lyseblå 290, eller så nær denne fargen som mulig. Begrunnelsen for endringen er at det er behov for å angi fargen mer presist med henblikk på å fremme homogeniteten og ha en ensartet fortolkning av forordning 1073/2009.

Merknader

Den nye rettsakten vil ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for private instanser eller offentlige myndigheter utover det som følger av forordning 1073/2009. Endringen vil bli gjennomført i norsk rett ved forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Samferdselsdepartementet mener det er åpenbart unødvendig å gjennomføre en høring i Norge om endringsrettsakten, ettersom rettsakten ikke endrer vedtatt forordning 1073/2009 på vesentlige punkter.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenklinger. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0612 Kommisjonsforordning (EU) nr. 612/2012 av 9. juli 2012 om endring av bilag II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009 om felles regler om adgang til markedet for internasjonal godstransport

Sammendrag av innhold

Forordning nr. 612/2012 av 9. juli 2012 er en endring av bilag II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for adgang til markedet for internasjonal godstransport. Forordning 1072/2009 er en av tre forordninger om adgang til yrket- og markedet som transportør på vei og tråtte i kraft i EU 4. desember 2011.

Endring i forordning 612/2012 bilag II går ut på at fargen på attesten for fellesskapstillatelsen for gods presiseres ved å angi fargenummer slik at fargen på tillatelsen skal være Pantone lyseblå 290, eller så nær denne fargen som mulig. Endringen i bilag III går ut på å presisere fargen på førerattesten slik at den skal være Pantone lyserød 182, eller så nær denne fargen som mulig. Begrunnelsen for begge endringene er at det er behov for å angi fargen mer presist med henblikk på å fremme homogeniteten og ha en ensartet fortolkning av forordning 1072/2009.

Merknader

Den nye rettsakten vil ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for private instanser eller offentlige myndigheter utover det som følger av forordning 1072/2009. Endringen vil bli gjennomført i norsk rett ved forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Samferdselsdepartementet mener det er åpenbart unødvendig å gjennomføre en høring i Norge om endringsrettsakten, ettersom rettsakten ikke endrer vedtatt forordning 1072/2009 på vesentlige punkter.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenklinger. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0613 Kommisjonsforordning (EU) nr. 613/2012 av 9. juli 2012 om endring av bilag III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1071/2009 om felles regler om vilkår for utøvelse av yrket som transportør på vei

Sammendrag av innhold

Forordning nr. 613/2012 av 9. juli 2012 er en endring av bilag III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1071/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for utøvelse av yrket som transportør på vei. Forordning 1071/2009 er en av tre forordninger om adgang til yrket- og markedet som transportør på vei og tråtte i kraft i EU 4. desember 2011.

Endring i forordning 613/2012 går ut på at fargen på attesten som angir faglige kvalifikasjoner presiseres ved å angi fargenummer slik at fargen på tillatelsen skal være Pantone beige 467, eller så nær denne fargen som mulig. Begrunnelsen for endringen er at det er behov for å angi fargen mer presist med henblikk på å fremme homogeniteten og ha en ensartet fortolkning av forordning 1071/2009.

Merknader

Den nye rettsakten vil ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for private instanser eller offentlige myndigheter utover det som følger av forordning 1071/2009. Endringen vil bli gjennomført i norsk rett ved forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Samferdselsdepartementet mener det er åpenbart unødvendig å gjennomføre en høring i Norge om endringsrettsakten, ettersom rettsakten ikke endrer vedtatt forordning 1071/2009 på vesentlige punkter.

32009D0992 Kommisjonsvedtak 2009/992/EF av 17 desember 2009 om minimumskrav til data som skal innføres i det nasjonale elektroniske registeret over vegtransportvirksomheter

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtaket om minimumskrav til data som skal innføres i det nasjonale elektroniske registeret over vegtransportører er hjemlet i forordning (EU) nr.1071/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for utøvelse av yrket som transportør på vei. Forordning 1071/2009 er en del av Vegpakken som ble fremlagt av Kommisjonen 23. mai 2007. Vegpakken skal konsolidere reglene om yrkes- og markedsadgang for vegtransport, samt harmonisere regelverket på områder hvor det har dannet seg ulik praksis i de ulike EØS-statene.

For å sikre at regelverket gjennomføres på en effektiv måte og for å redusere administrative kostnader, er hver medlemsstats myndigheter forpliktet til å opprette og bruke et nasjonalt elektronisk register, der visse opplysninger om transportforetakene og transportansvarlig skal føres, jf. forordning 1071/2009 art.16. I tillegg skal det også være et system for sammenkobling og utveksling av opplysninger mellom de nasjonale elektroniske registrene på tvers av landegrensene, ERRU (European Register of Road Transport Undertakings).

Det nasjonale elektroniske registeret skal inneholde nøytrale opplysninger om foretaket, navn på transportleder og type løyve med mer, jfr art 16, 2 litra a-d. Disse opplysningene anses uproblematisk å innhente og registrere, og ligger allerede i stor grad i dagens eksisterende systemer. I tillegg skal registeret inneholde sensitive opplysninger om (i) antall alvorlige brudd som har ført til dom eller sanksjon de siste to årene og (ii) navn på alle personer som er erklært uegnet til å drive transportvirksomhet, jfr art-16, 2 litra e-f. Dette er opplysninger som i dag i stor grad ligger i politiets systemer.

Vegdirektoratet er pålagt av Samferdselsdepartementet å opprette og drifte det nasjonale elektroniske registeret, samt lage system for utveksling av opplysninger med andre EØS-land i tråd med reglene i forordningen.

Forordning 1071/2009 stiller overordnede krav til opprettelse og drift av det nasjonale elektroniske registeret, mens kommisjonsvedtaket inneholder minimumskrav til hvilke opplysninger som skal ligge i registeret. I vedlegget til kommisjonsvedtaket går det nærmere fram i hvilke opplysninger som skal ligge i det nasjonale elektroniske registeret. I tillegg har Kommisjonen utstedt kommisjonsforordning nr. 1213/2012 av 16 desember 2010 som inneholder tekniske krav til hvordan opplysninger skal utveksles på tvers av landegrensene, samt konkretisering av de meldinger/skjemaer som skal utveksles.

Merknader

Stortinget fattet 3. juni 2013 vedtak om endringer i lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy som ble sanksjonert 21. juni 2013. I denne loven er det gitt hjemmel til å opprette et nasjonalt elektronisk register over de som har eller skal søke om løyve til transport, samt hjemmel til å utveksle opplysninger i registeret med andre EØS-land. Lovhjemmelen er ennå ikke trådt i kraft. Datatilsynet har gitt midlertidig konsesjon for opprettelse og drift av registeret i påvente av lovhjemmel. Kommisjonsvedtak 2009/992 kan gjennomføres i norsk rett ved forskrift.

Det nasjonale elektroniske registeret er allerede ferdig utviklet. Innføringen av kommisjonsvedtaket vil dermed medføre noen ekstra kostnader fordi eksisterende datasystem må endres og tilpasses de kravene som fremgår av kommisjonsvedtaket. De ekstra kostnadene vil dekkes over Vegdirektoratets gjeldende budsjettammer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel III Transport med jernbane

32013R1236 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1236/2013 av 2. desember 2013 om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkevne for delsystemet "rullende materiell - godsvogner" i jernbanesystemet i Den europeiske unionen og om endring av forordning (EU) nr. 321/2013

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) nr. 1236/2013 av 2. desember 2013 om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkevne for delsystemet «rullende materiell - godsvogner» i jernbanesystemet i Den europeiske unionen og om endring av forordning (EU) nr. 321/2013 (forordningen) gjelder en del endringer i de tekniske spesifikasjonene for samtrafikkevne som fremgår av vedlegget til kommisjonsforordning (EU) nr. 321/2013 (TSI WAG). Disse endringene er vedtatt hovedsakelig som følge av den tekniske utviklingen og for å oppdatere TSI WAG i forhold til øvrig relevant regelverk og oppdaterte bransjenormer.

Endringene går for det første ut på at artikkel 8(4) i kommisjonsforordning (EU) nr. 321/2013 får ny ordlyd. Den nye bestemmelse er knyttet til innføringen av krav til standardisert sluttsignal for godsvogner. Sluttsignal for godstog/-vogner blir en samtrafikkkomponent, og det innføres en overgangsordning på ett år for at nylig produserte sluttsignaler skal omfattes av EF-verifiseringserklæring.

Videre er det angitt en rekke mindre endringer i TSI WAG. Disse kan oppsummeres som følger:

- Virkeområdet utvides til å gjelde hele jernbanesystemet i EU, som angitt i samtrafikkdirektivet 2008/57/EF
- En del formuleringer av de tekniske kravene justeres eller endres for å oppdatere dem mot nye bransjenormer
- En ny operasjonell regel som bl.a. går ut på at man må beskrive de tillatte klimamessige forholdene godsvogner er ment å gå under
- Nye henvisninger til typeregisteret (se beslutning 2011/665/EU)
- Enkelte endrede verifiseringsfremgangsmåter

Merknader

Forordningen (som de andre TSI-ene) er gitt med hjemmel i direktiv 2008/57/EF (samtrafikkdirektivet) kapittel II. Samtrafikkdirektivet er gjennomført i norsk rett ved samtrafikkforskriften, fastsatt av Samferdselsdepartementet. TSI-er som tas inn i EØS-avtalen gjennomføres i norsk rett ved forskrifter fastsatt av Statens jernbanetilsyn med hjemmel i samtrafikkforskriften § 3.

Kommisjonsforordning (EU) nr. 321/2013, som blir endret i forordningen, ble inntatt i EØS-avtalen ved beslutning 20/2014 den 14. februar 2014. Statens jernbanetilsyn gjennomførte kommisjonsforordning 321/2013 nasjonalt med hjemmel i samtrafikkforskriften § 3 ved forskrift 21. juni 2013 nr. 741 om gjennomføring av TSI rullende materiell - godsvogner på det nasjonale jernbanenettet. Bakgrunnen var å få på plass oppdaterte harmoniserte bestemmelser samtidig som EU for å forenkle tillatelsesprosessen for godsvogner, særlig godsvogner som er utformet med tanke på trafikk i Norge og Sverige.

Ved en gjennomføring av kommisjonsforordningen i Norge må forskrift om gjennomføring av TSI rullende materiell - godsvogner på det nasjonale jernbanenettet endres.

Sakkyndige instansers merknader

Utkastet til forordning som Kommisjonen har vedtatt er utarbeidet av en arbeidsgruppe i Det europeiske jernbanebyrå (ERA) der Statens jernbanetilsyn har vært representert. Representanter for de registrerte bransjeorganisasjonene har også deltatt i arbeidsgruppa.

Forordningen har ikke vært på nasjonal høring i Norge. Statens jernbanetilsyn mener forordningen får få administrative konsekvenser for Norge. Samlet sett innebærer forordningen enklere og bedre

løsninger for utformingen av og verifisering av godsvogner. Statens jernbanetilsyn antar at disse endringene ikke gir negative økonomiske konsekvenser i Norge for private aktører sammenlignet med om forordningen ikke gjennomføres i norsk rett. Videre gir forordningen ubetydelige økonomiske konsekvenser for offentlige myndigheter.

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013D0710 Kommisjonsbeslutning 2013/710/EU av 2. desember 2013 om endring av beslutning 2012/757/EU som omhandler en teknisk spesifikasjon for samtrafikkvegne for delsystemet "drift og trafikkstyring" i jernbanesystemet i Den europeiske unionen

Sammendrag av innhold

Kommisjonsbeslutning 2013/710/EU av 2. desember 2013 endrer beslutning 2012/757/EU som omhandler tekniske spesifikasjoner for samtrafikkvegne for delsystemet «drift og trafikkstyring» i jernbanesystemet i Den europeiske unionen (kommisjonsbeslutningen). Kommisjonsbeslutningen endrer appendix A til den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkvegne for delsystemet "drift og trafikkstyring" som fremgår av vedlegg I til beslutning 2012/757/EU (TSI OPE). TSI OPE trådte i kraft 1. januar 2014, samme dag som beslutning 2013/710/EU.

Appendix A til TSI OPE gir de operasjonelle reglene for togkontrollsystemet ERTMS, dvs. hvordan systemet brukes ved framføring av tog osv. De tekniske spesifikasjonene for ERTMS-systemet er beskrevet i TSlen for styring, kontroll og signal (TSI CCS), som er tatt inn i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett.

Siste versjon av TSI CCS omfatter to versjoner av spesifikasjoner for ERTMS-systemet, «baseline 2» og «baseline 3». TSI OPE har frem til nå bare hatt tilhørende operasjonelle regler for «baseline 2» av ERTMS-systemet. Beslutningen innfører operasjonelle regler også for «baseline 3», slik at de operasjonelle reglene passer til begge versjonene av ERTMS. Dette skjer ved en henvisning til versjon 3 av det tekniske dokumentet "ERTMS operational principles and rules - version 3" som er publisert på nettsidene til Det europeiske jernbanebyrået (ERA).

Merknader

Kommisjonsbeslutningen (som de andre TSlene) er gitt med hjemmel i direktiv 2008/57/EF (samtrafikkdirektivet) kapittel II. Samtrafikkdirektivet er gjennomført i norsk rett ved samtrafikkforskriften, fastsatt av Samferdselsdepartementet. TSler som tas inn i EØS-avtalen gjennomføres i norsk rett ved forskrifter fastsatt av Statens jernbanetilsyn med hjemmel i samtrafikkforskriften § 3.

Kommisjonsbeslutning 2012/757/EU ble tatt inn i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett ved forskrift 19. juni 2012 nr. 564 om gjennomføring av TSI-drift og trafikkstyring på det nasjonale jernbanenettet. Kommisjonsbeslutning 2013/710/EU kan gjennomføres ved en endring i denne forskriften. Statens jernbanetilsyn vurderer at de administrative konsekvensene av å gjennomføre beslutningen isolert sett er små, da det dreier seg om en oppdatering av de operasjonelle reglene slik at de stemmer overens med de tekniske spesifikasjonene til ERTMS-systemet. Dette reduserer eventuelle uklarheter og evt. behov for nasjonale operasjonelle regler for «baseline 3»-versjonen av ERTMS. Jernbaneverket legger opp til at det er «baseline 3» som skal brukes ved framtidig utbygging av ERTMS i Norge.

Statens jernbanetilsyn har tidligere fastsatt nasjonale trafikkregler for kjøring på ERTMS-utrustede strekninger basert på «baseline 2». Disse trafikkreglene må uansett oppdateres i tråd med den tekniske utviklingen og erfaringene som gjøres i forbindelse med testkjøring med ERTMS på Østfoldbanens østre linje. Tilsvarende gjelder for Jernbaneverkets arbeid med utfyllende bestemmelser for kjøring på ERTMS-utrustet infrastruktur.

Rettsakten vil ikke gi økte utgifter for private, da den legger til rette for at oppdaterte og harmoniserte operasjonelle regler brukes til rett versjon av ERTMS-systemet etter hvert som det innføres. Offentlige

myndigheter får heller ikke økte utgifter på grunn av denne beslutningen, da den er et nødvendig verktøy for utbygging og trafikkering på ERTMS-strekninger.

Sakkyndige instansers merknader

Det tekniske dokumentet som beslutningen viser til er utarbeidet av en arbeidsgruppe i ERA der Statens jernbanetilsyn har vært representert. Representanter for de registrerte bransjeorganisasjonene har også deltatt i arbeidsgruppa.

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1273 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1273/2013 av 6. desember 2013 om endringer i de tekniske spesifikasjonene for samtrafikkvegne for delsystemet telematikkapplikasjoner for passasjertransport (TSI TAP) jf. forordning (EU) nr. 454/2011

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning 1273/2013 gjelder endringer i tidligere kommisjonsforordning 454/2011/EU om telematikkapplikasjoner (publikumsinformasjon, trafikkinformasjon, billetsalg mm.) for passasjertransport med det transeuropeiske jernbanesystemet (kommisjonsforordningen). Kommisjonsforordning 454/2011/EU ble implementert i norsk rett i forskrift FOR-2012-10-01-954. Kommisjonsforordningen er en oppfølging av 454/2011 og gjelder avslutning av fase 1 og oppstart av fase 2 (av 3 faser) i den implementeringsplanen som ble lagt fram i 454/2011. I fase 1 skal det etableres en detaljert spesifikasjon og planer for strategi og styring av det overordnede systemet, i fase 2 skal det utvikles et system for datautveksling, og fase 3 gjelder utrulling av systemet for datautveksling.

Kommisjonsforordningen gjelder endringer i artiklene 4, 5, 6 og 7 i 454/2011/EU, endringer vedlegg I og vedlegg III, samt to nye vedlegg: vedlegg V og vedlegg VI. Endringene i artiklene 4, 5, 6 og 7 er beskjedne og går i hovedtrekk ut på at resultatet av fase 1 skal gjøres kjent og at den enkelte medlemsstat skal opprette et nasjonalt kontaktpunkt for å følge opp implementeringen. Kontaktpunktets oppgaver framgår av forordningen vedlegg VI.

Endringene i vedlegg II går ut på at jernbaneforetak må ha tilgjengelige rutetabelldata og utveksle disse med andre. Det samme vil gjelde rutetakster. Det er også innført regler for IT-baserte løsninger for forespørsler om tilgjengelighet for personer med redusert mobilitet. Punkt 7.3 om fase 2 (system-)utvikling i vedlegg II er byttet ut, i lys av at fase 1 avsluttes. Punktet omfatter temaer som prosjektstyring, master plan, og systemutvikling.

Vedlegg III er oppdatert med nye referanser til tekniske dokumenter som utvikles og publiseres av ERA. Vedlegget er en liste over tekniske dokumenter som spesifiserer dataformatene og grensesnittene som inngår i telematikkapplikasjonene for passasjertransport. Det nye vedlegg V inneholder også tekniske dokumenter («retail architecture», prosjektstyring og masterplan) og vedlegg VI beskriver oppgavene til nasjonalt kontaktpunkt jf. ovenfor.

Merknader

Kommisjonsforordning 1273/2013 er et ledd i utviklingen av telematikkapplikasjoner for passasjertransport på jernbane og legger grunnlaget for det videre arbeidet med dette i det Europeiske jernbanebyrået (ERA). Nye oppdaterte forordninger kan forventes ved avslutning av fase 2 og fase 3. Utpeking av nasjonalt kontaktpunkt for Norge må vurderes ifm. implementering av forordningen i norsk rett. Kommisjonsforordningen kan implementeres i norsk rett av Statens jernbanetilsyn med hjemmel i samtrafikkforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har ikke vært på høring, men Statens jernbanetilsyn mener at endringene ikke er vesentlige og inngår de i et større utviklingsarbeid.

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel VI Sivil luftfart

32013R1103 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1103/2013 av 6. november 2013 om endring av forordning (EU) nr. 185/2010 med hensyn til anerkjennelse av likeverdighet for sikkerhetsstandarder i tredjeland

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 300/2008 etablerer felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart. Disse reglene blir supplert i kommisjonsforordning (EF) nr. 272/2009. På securityområdet er de detaljerte tiltakene for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet fastsatt i kommisjonsforordning (EU) nr. 185/2010.

I forordning 185/2010 kapittel 3, 4 og 5 foreligger det lister over tredjeland som anerkjennes for å anvende sikkerhetsstandarder som er tilsvarende de felles grunnleggende standardene som forordning 272/2009 etablerer. Tillegg 3-B, 4-B og 5-A i forordning 185/2010 omhandler henholdsvis anerkjennelse av sikkerhetsstandarder for sikkerhet knyttet til luftfartøy, passasjerer og håndbagasje, og innsjekket bagasje.

Kommisjonen har funnet at Vagar lufthavn på Færøyene og Kangerlussuaq lufthavn på Grønland oppfyller kravene i kommisjonsforordning 272/2009 del E, som omhandler kriterier for anerkjennelse av likeverdighet vedrørende sikkerhetsstandarder i tredjeland. Gjennomføringsforordning 1103/2013 endrer dermed forordning 185/2010 slik at tillegg 3-B, 4-B og 5-A omfatter Vagar lufthavn på Færøyene og Kangerlussuaq lufthavn på Grønland. Dette medfører at det blir en forenkling av sikkerhetstiltak på flyginger fra disse lufthavnene.

Merknader

Rettsakten er gitt med hjemmel i forordning 300/2008, som igjen har hjemmel i TFEU artikkel 100. Stavanger lufthavn Sola og Bergen lufthavn Flesland har direkteflyginger til Vagar lufthavn på Færøyene. Lufthavnene har ikke behandlet flygingene fra Vagar lufthavn som om det var flyging fra tredjeland, men har ansett disse som om at Færøyene var en del av EU. Gjennomføringsforordningen vil derfor ikke føre til en realitetsforskjell i behandlingen av flygingene fra Færøyene. Det foreligger ingen direkteflyginger fra Grønland til Norge. Gjennomføringsforordningen vil derfor ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser for norske lufthavner eller myndigheter.

Forordningen utfyller forordning 185/2010 som allerede er gjennomført i norsk rett gjennom EØS-avtalen. Gjennomføringsforordningen vil bli gjennomført i norsk rett ved en endring av forskrift 1. mars 2011 nr. 214 om forebyggelse av anslag mot sikkerheten i luftfarten mv., og tilhører gruppe 2.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1116 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1116/2013 av 6. november 2013 om endring av forordning (EU) nr. 185/2010 med hensyn til avklaring, harmonisering og forenkling av visse spesifikke sikkerhetstiltak i luftfarten og 32013D7275 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning C(2013)7275 av 6. november 2013

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 300/2008 etablerer felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart. Disse reglene blir supplert i kommisjonsforordning (EF) nr. 272/2009. På securityområdet

er de detaljerte tiltakene for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet fastsatt i kommisjonsforordning (EU) nr. 185/2010 og i kommisjonsbeslutning 2010/774/EU. Kommisjonsbeslutning 2010/774/EU inneholder den konfidensielle delen av de detaljerte gjennomføringsbestemmelsene i securityregelverket.

Forordning (EU) nr. 1116/2013 endrer forordning 185/2010. Forordningen inneholder en rekke mindre endringer til forordningens kapittel 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, og 12. Kapitlene omhandler henholdsvis sikkerhet på lufthavner, beskyttelse av luftfartøyer, passasjerer og håndbagasje, innsjekket bagasje, frakt og post, forsyninger til flygingen, forsyninger til lufthavnen, samt ansettelse og opplæring av personale og bestemmelser om sikkerhetsutstyr. Endringene som er vedtatt skal avklare, harmonisere og forenkle visse spesifikke sikkerhetstiltak i luftfarten, for slik å tydeliggjøre og standardisere forståelsen av regelverket. Endringene er vedtatt for å sikre best mulig harmonisert gjennomføring av de felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet. Den nye forordningen skal blant annet gi økt kvalitet i sikkerhetskontrollen og ved sikkerhetskontroll av frakt.

Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/7275/EU endrer kommisjonsbeslutning 2010/774/EU og inneholder de bestemmelsene som er konfidensielle og derfor ikke vil bli publisert. Regelverket på securityområdet er i stadig utvikling og rettsaktene er et resultat av denne modningsprosessen. Rettsaktene fører til en del lettelser i forordning 185/2010, blant annet vil det nå være tillatt med guidede turer på flyside og på sikkerhetsbegrenset område av en lufthavn dersom gruppen blir eskortert av autorisert personell. Dette har tidligere ikke har vært tillatt ettersom denne gruppen ikke var ansett for å ha en berettiget grunn til å være på flyside og på sikkerhetsbegrenset område.

Merknader

Forordningen og beslutningen er gitt med hjemmel i forordning 300/2008, som igjen har hjemmel i TFEU artikkel 100.

Rettsaktene vil ikke få store økonomiske eller administrative konsekvenser for norske myndigheter eller norske aktører. En av endringene i forordning 1116/2013 kunne isolert sett fått som konsekvens høyere lønnskostnader knyttet til sikkerhetskontrollørene, da det blir krav om at en leder skal være ansvarlig for sikkerhetskontrollørene som sikkerhetskontrollerer håndbagasje. Endringen vil likevel ikke få store økonomiske konsekvenser, da dette i praksis gjennomføres på norske lufthavner allerede i dag.

I kapittel 6 i forordning 1116/2013 er det blant annet en endring som fører til at frakt og post på lufthavner som ikke står på kritisk del av sikkerhetsbegrenset område, skal være plassert i et adgangskontrollert område hos fraktleverandøren. I praksis er det i dag beskyttelseskrav for frakt og post, jf. forordning 185/2010 punkt 6.3.2.4, slik at endringen i realiteten ikke vil få økonomiske konsekvenser.

Punkt 6.2.1.4 i forordning 1116/2013 kan føre til økt bruk som sådan av sikkerhetskontrollører, ettersom bestemmelsen fastsetter at sikkerhetskontrollørens aktive tid foran røntgenmaskin maksimalt kan være 20 minutter ved konstant flyt av frakt. Rullering av arbeidsoppgaver kan føre til at det blir behov for flere sikkerhetskontrollører ved sikkerhetskontroll av frakt. Luftfartstilsynet kan ikke se at endringene vil føre til store økonomiske konsekvenser ettersom det er sjelden at en sikkerhetskontrollør gjennomfører sammenhengende brukt av røntgen uten å måtte gjennomføre andre former for sikkerhetskontroll.

Det nye regelverket utfyller forordning 185/2010 og beslutning 2010/774/EU som allerede er gjennomført i norsk rett gjennom EØS-avtalen. Rettsaktene vil bli gjennomført i norsk rett ved en endring av forskrift 1. mars 2011 nr. 214 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten mv., og tilhører gruppe 2.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0780 Kommisjonsbeslutning 2012/780/EF av 5. desember 2012 om tilgang til Den sentrale europeiske databasen for sikkerhetstilrådninger og tilbakemeldinger på disse etablert i henhold til artikkel 18(5) i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 996/2010 om undersøkelse og forebygging av ulykker

Sammendrag av innhold

Det dreier seg om en kortfattet beslutning på syv artikler som særlig slår fast;

- at de nasjonale sikkerhetstilrådingene som i henhold til hjemmelsforordningen (996/2010/EU) om undersøkelse av ulykker og hendelser skal lagres i en sentral europeisk database (underlagt Kommisjonen) gjøres offentlige på en nettside (artikkel 2),
- at særlig myndigheter som arbeider med å forebygge flyulykker også får tilgang til tilbakemeldingene på sikkerhetstilrådingene fra adressatene (de tilrådingene er rettet mot) og prosedyren for behandling om begjæring av slike saker (artikkel 3)
- at informasjonen nevnt i de to foregående strekpunktene ikke skal brukes til å slå fast skyld eller ansvar (artikkel 4).

Merknader

Beslutningen er hjemlet i forordning (EU) nr. 996/2010 om undersøkelse av ulykker og hendelser i sivil luftfart, som igjen er hjemlet i det som nå tilsvarende artikkel 100(2) i TFEU. Forordning (EU) nr. 996/2010 er ennå ikke tatt inn i EØS-avtalen. Den vil bli tatt inn i norsk rett ved en ny "undersøkelsesforskrift". Beslutningen kan ikke tas inn i EØS-avtalen før tidligst samtidig med at hjemmelsforordningen blir det.

Beslutningen må kunne sies å være helt i tråd med norsk politikk på området. Den sentrale bestemmelsen i luftfartsloven er § 12-19 om taushetsplikt for ansatte i undersøkelsesmyndigheten (Statens havarikommisjon for transport - SHT). Denne innebærer at havarirapportene (inkludert sikkerhetstilrådingene) er fullt ut offentlige. Luftfartsloven innebærer ikke en aktiv plikt for SHT til å kunngjøre sikkerhets-tilrådingene, men dette strider ikke mot beslutning 2012/780/EU. Beslutningen innebærer først og fremst plikter for EU-institusjoner og rettigheter for institusjoner som ønsker tilgang til informasjon. Den innebærer ikke større grad av åpenhet enn norsk rett.

Beslutningen kan gjennomføres med hjemmel i luftfartsloven § 12-1 fjerde ledd og andre hjemmelsbestemmelser i luftfartsloven kapittel XII. Ingen lovbestemmelser må endres. Regelteknisk kan gjennomføringen skje enten ved at beslutningen føyes til forskrift 1. januar 2006 nr. 1393 om varslings- og rapporteringsplikt ved luftfartsulykker og luftfartshendelser mv. eller ved at den føyes til den nye gjennomføringsforskriften for forordning (EU) nr. 996/2010 (undersøkelsesforskriften) som er på høring våren 2013.

Rettsakten får ikke administrative konsekvenser i Norge, fordi pliktbestemmelsene i forordningen retter seg mot EU-institusjoner. Av samme grunn får den ikke økonomiske konsekvenser i Norge for private. Norske offentlige myndigheter får bare rettigheter etter beslutningen (rett til innsyn i opplysninger lagret i den sentrale europeiske databasen). Eventuelle kostnader ved å benytte denne retten må kunne sies å være neglisjerbar.

Sakkyndige instansers merknader

Beslutningen har vært forelagt Statens havarikommisjon for transport og Luftfarts-tilsynet. Den forståelsen av forordningen og dens forhold til norsk rett som fremgår av merknadene ovenfor antas å være i samsvar med disse instansenes synspunkter.

Forslaget retter seg ikke mot private norske aktører eller andre offentlige instanser, og har derfor ikke vært på alminnelig høring.

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010R0996 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 996/2010 av 20. oktober 2010 om undersøkelse og forebygging av ulykker og hendelser i sivil luftfart

Sammendrag av innhold

Forordningen erstatter direktiv 94/56/EF av 21. november 1994 om etablering av grunnleggende prinsipper for undersøkelse av ulykker og hendelser i sivil luftfart, som begynner å bli foreldet. Den nye forordningen viderefører kravet om at alle medlemsland skal ha en uavhengig myndighet som plikter å undersøke ulykker og alvorlige hendelser i sivil luftfart. Valget av forordnings form, i stedet for direktiv, må sees på som et ønske om å styrke harmoniseringen av medlemsstatens arbeid med slike undersøkelser.

Forordningen legger grunnlaget for et nytt og formalisert europeisk nettverk av undersøkelsesmyndigheter, men som ikke skal ha selvstendig juridisk identitet og myndighet til å fatte bindende vedtak. Nettverket vil styrke samarbeidet om undersøkelse av ulykker og hendelser mellom medlemslandene.

Derneft regulerer forordningen Det europeiske flysikkerhetsbyråets (EASAs) rolle ved undersøkelse av ulykker og alvorlige hendelser.

Videre inneholder forordningen et relativt omfattende sett av regler om konfidensiell håndtering av opplysninger som er samlet inn med tanke på ulykkesforebygging. Det skilles mellom opplysninger som gis til EASA og nasjonale tilsynsmyndigheter, på den ene siden, og til politi/påtalemyndighet/justismyndigheter på den andre.

Det legges til grunn at de nasjonale undersøkelsesmyndighetene skal ta stilling til om den måten adressatene for sikkerhetstilrådingene har fulgt opp tilrådingene er å anse som dekkende. Undersøkelsesmyndighetens vurdering vil uansett ikke være bindende for tilsynsmyndigheten. I teksten fra Rådet legges det opp til å regulere i hvilken grad undersøkelsesmyndigheten skal ha mulighet til å anmode om ("request") obduksjon av omkomne og medisinsk undersøkelse av flygende personell og av prøver tatt av slike personer, samt at de skal ha full tilgang til resultatet av slike undersøkelser.

Forordningen krever at medlemsstatene etablerer ordninger for bistand til offer for ulykker og deres familie. Samtidig skal flyselskapene kunne legge frem en fullstendig passasjerliste innen to timer etter at en ulykke blir kjent for selskapet. Forordningen er foreslått å tre i kraft umiddelbart.

Merknader

Forordningen er hjemlet i TFEU artikkel 100(2). Hovedinntrykket er at forordningen er i tråd med norsk politikk slik denne særlig fremgår av kapittel 12 i luftfartsloven. Forordningen regelfester prinsipper om konfidensiell behandling av informasjon som ikke finnes i det gjeldende direktivet, men fordi luftfartsloven kapittel 12 allerede går lenger i samme retning som forordningen enn direktivet, bør ikke dette være noe vesentlig problem.

Det nettverket forordningen formaliserer, utdyper og bygger på det allerede eksisterende nettverk av europeiske undersøkelsesmyndigheter (CEASIA) der Statens havarikommisjon for transport er observatør. Forordningen innebærer at EU har avstått fra å etablere en felleseuropeisk undersøkelsesmyndighet fordi medlemslandene ikke kan støtte en slik grad av overnasjonalitet. Dette må sies å være helt i tråd med norske ønsker om å bevare nasjonal suverenitet på så vidt sensitive områder som ulykkesundersøkelse, taushetsplikt og beskyttelse mot straff.

Prinsippet om at undersøkelsesmyndigheten skal uttale seg om hvorvidt dens tilråding er fulgt opp, er ikke i overensstemmelse med gjeldende norsk praksis. Det står riktig nok ikke noe i luftfartsloven eller forskrifter om at den ikke skal gi slike uttalelser, men i praksis er det lagt til grunn at den ikke skal det. Denne praksisen er særlig begrunnet med at undersøkelsesmyndighetens autoritet kan svekkes dersom den involverer seg i oppfølgingen av sine egne tilrådinge. Undersøkelsesmyndigheten har ikke formell myndighet til å gi pålegg om oppfølging av tilrådinge. Dersom tilrådingene rent faktisk ikke etterfølges, eller Luftfartstilsynet offentlig uttrykker at det ikke er enig med undersøkelsesmyndighetens tilrådinge, vil det kunne bli oppfattet som en svekkelse av

undersøkellesmyndighetens autoritet i offentligheten. Denne problemstillingen er løst ved at Samferdselsdepartementet i utkast til gjennomføringsforskrift til forordningen presiserer rollen Luffartstilsynet allerede har med hensyn til å gjøre en selvstendig vurdering av om sikkerhetstilråding er tilstrekkelig fulgt opp (av private aktører og av tilsynet selv). Tilsynet mister altså ikke denne oppgaven selv om Statens havarikommisjon for transport får tilført en ny oppgave av lignende karakter gjennom forordningens artikkel 18. Presiseringen i utkast til gjennomføringsforskrift griper ikke inn i oppgavefordelingen etter forordningen.

Statens havarikommisjon for transport (SHT) lar i dag bevisst være å gi anbefaling om konkrete løsninger på sikkerhetsmessige svakheter i sine tilråding. Dermed blir det opp til adressaten selv, og til Luffartstilsynet som håndhevende og regelgivende myndighet, å bestemme *hvordan* tilrådingen skal følges opp.

Bestemmelsene som omhandler undersøkellesmyndighetens og politi/påtalemyndighets tilgang til lydopptak og dataregistreringer har mye til felles med de reglene som i dag finnes i luftfartsloven §§ 12-10 og 12-11. Det er derfor ikke behov for å be om tilpasninger.

Forordningen inneholder bestemmelser om samarbeid mellom undersøkellesmyndigheten og politi/påtalemyndighet. Disse ser ut til å bygge på en klar forutsetning, som skriver seg fra ICAO-konvensjonens vedlegg 13, om at undersøkellesmyndigheten har prioritert tilgang til lyd- og billedopptak fra fly og flygeledersentraler. I hovedsak tilsvarer disse løsningene i gjeldende luftfartslov. Det oppfattes som en klar styrke, og i tråd med gjeldende norsk politikk, at reglene for undersøkellesmyndigheten også får uttrykkelige bestemmelser om konfidensiell behandling av opplysninger. Forordningen gjør det klart at undersøkelsenes eneste formål er å forebygge fremtidige ulykker, ikke å fordele skyld eller ansvar, jf. luftfartsloven § 12-1. Målsetningen om at de som gir opplysninger til undersøkellesmyndigheten ikke skal frykte konsekvensene av undersøkelsen krever i tillegg at de opplysningene som gis under undersøkelsen behandles konfidensielt. Dette er bakgrunnen for at luftfartsloven §§ 12-9 og 12-26 inneholder regler om taushetsplikt for dem som utfører arbeid for undersøkellesmyndigheten og for Luffartstilsynet. Samme begrunnelse har det absolutte forbudet i luftfartsloven §§ 12-24 og 12-29 mot at opplysninger SHT og Luffartstilsynet har mottatt som ledd i undersøkelsen brukes som bevis i en senere straffesak. Under dette ligger det et prinsipp om et strengt skille (parallellregime) mellom sivil og straffeprosessuell undersøkelse. Bestemmelsene om konfidensialitet i forordningen er akseptable. Særlig viktig er den generelle muligheten til å viderebringe opplysninger som i utgangspunktet bare skal brukes av myndigheter som arbeider for å forebygge luftfartsulykker til justismyndighetene etter en konkret avveining av interesser. Denne modellen har vi i luftfartsloven § 12-10 for opptak av lyd og bilde fra fly og flygeledersentraler, men i forordningen finnes det en generell bestemmelse som åpner for å bringe videre opplysninger som er samlet inn under ulykkesundersøkelser etter en konkret vurdering av interesser. Fordi hvert enkelt medlemsland selv kan bestemme i hvilke tilfeller denne bestemmelsen skal komme til anvendelse, vil den likevel ikke stride mot det absolutte forbudet i luftfartsloven §§ 12-24 og 12-29. Kommisjonens opprinnelige forslag ga EASA rett til å delta i alle undersøkelser som blir foretatt i medlemslandene. I den endelige forordningen er dette betydelig nedtonet. Særlig viktig er det at undersøkellesmyndigheten skal kunne foreta en konkret vurdering av om involvering av EASA skaper interessekonflikter, typisk fordi EASA også har myndighet til å ilegge sanksjoner som sertifiserende myndighet samt som ytterste konsekvens kan bli erstatningsansvarlig i kraft av samme funksjon. Det legges i stedet opp til at EASA skal *inviteres til å ha en rådgivende rolle* i den grad vedkommende undersøkellesmyndighet finner det formålstjenlig. Nasjonale tilsynsmyndigheter skal kunne inviteres til å delta i undersøkelsen på samme måte. Det oppfattes i hovedsak som positivt at undersøkellesmyndigheten på denne måten vil kunne benytte seg av den ekspertisen EASA og Luffartstilsynet rår over.

Bestemmelsene om adgang til å kreve obduksjon og medisinsk undersøkelse ligger nokså tett opp mot bestemmelsen i luftfartsloven § 12-15. Men fordi denne typen myndighet krever klar lov hjemmel, har Samferdselsdepartementet sørget for en presisering av luftfartsloven § 12-15, jf. Lovvedtak 79 (2011–2012).

Kravet om bistand til offer for luftfartsulykker og deres familie er generelt formulert. Medlemsstatene vil ha betydelig frihet til å bestemme ambisjonsnivået for en slik plan og hvordan ansvaret for den skal forvaltes. Samferdselsdepartementet legger til grunn at kravet langt på vei er tilfredsstillt gjennom vår

generelle redningsberedskap, politiets rolle etter politiinstruksen og veiledningsdokumentet *Helhetlig omsorg* (G-0302 B) som Justis- og politidepartementet har utarbeidet.

Når det gjelder plikten til å presentere fullstendige passasjerlister raskt, antas flyselskapenes systemer i dag å være så vidt gode at eventuelle ekstrakostnader vil være beskjedne.

Kommisjonens opprinnelige forslag inneholdt håndhevingsbestemmelser som kunne se ut til å stille krav om strafferettslig sanksjonering. Dermed oppstod spørsmål om EØS-relevans.

Siden disse bestemmelsene er tatt ut av den endelige forordningsteksten er ikke lenger dette noe problem.

Samferdselsdepartementets nåværende rutiner for oppfølging av sikkerhetstilråding er foreslått endret i utkastet til nasjonal gjennomføringsforskrift for å gjenspeile den endrede oppgavefordelingen mellom blant annet SHT, departement, Luftfartstilsyn og andre adressater.

Sakkyndige instansers merknader

SHT har uttrykt at forordningen bør omformes til et mer fleksibelt direktiv. SHT har allerede øvet innflytelse på forordningen gjennom den behandlingen som har vært i CEASIA, og var derfor langt mer tilfreds med den teksten som ble behandlet i Rådet enn Kommisjonens opprinnelige forslag. SHT fremhevet at vi bør arbeide for at SHT skal være fullverdig medlem av nettverket, og at EASAs rettigheter bør begrenses. SHT noterer seg at den foreslåtte modellen for oppfølging av sikkerhetstilråding er den vanlige "europiske modellen" og at det derfor ikke vekker motstand når denne foreslås. Det er derfor mer hensiktsmessig å forberede seg på gjennomføringen av den nye modellen enn å bruke tid på å få gehør for dagens norske ordning.

Luftfartstilsynet har antydnet at forordningen ikke vil få vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for tilsynet. Visse endringer i prosedyrer og måten opplysninger registreres på i den nasjonale databasen er nødvendig. SHTs rett til å uttale seg om oppfølgingen av tilråding vil kunne kreve en dialog som er noe mer ressurskrevende også for Luftfartstilsynet. Samlet er det antydnet to månedsverk ved etablering og noen ukeverk i driftsfasen.

CEASIA fremhevet at regelen om spredning av vitneuttalelser i utkastet til art. 9 (2) (b) må tas ut for å respektere reglene om konfidensialitet i ICAO vedlegg 13 pkt. 5.12. Videre bør EASA ikke ha anledning til å delta i undersøkelsesmøter der byrået selv kan være tema. For å løse disse problemene foreslo CEASIA at det skal foretas en konkret vurdering av om EASA kan involveres. Dette ser det ut til at Rådet har tatt hensyn til.

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XIII Transport

Kapittel III Transport med jernbane

32013D0753 Kommisjonsvedtak 2013/753 som endrer vedtak 2012/226 om det andre settet med sikkerhetsmål for jernbanen

Sammendrag av innhold

Vedtaket gjelder felles sikkerhetsmål for Bulgaria, Romania og Slovakia fordi disse ikke hadde tilgjengelige data da disse ble fastsatt for resten av EU. Det samme gjelder for Kroatia som ikke ble medlem før 1. juli 2013.

Merknader

Det opprinnelige vedtaket 2012/226 er implementert i Norge gjennom Forskrift 13. mars 2013 nr. 280 om felles sikkerhetsmål for jernbanen. I forbindelse med implementeringen av dette vedtaket fikk Norge tilpasningstekst for de nasjonale sikkerhetskravene til Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har ikke vært på høring, da det må anses som åpentbart unødvendig, jf. utredningsinstruksen pkt. 5.4.

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Oversikt over spesialutvalgene

Spesialutvalg for EØS-saker	Ledelse	Medlemmer (departementer o.a.)
Energi	OED	FIN, KLD, LMD, SD, UD
EØS-rettslig utvalg	UD	FIN, JD, Regjeringsadvokaten
Forbrukerspørsmål	BLD	FIN, HOD, JD, KMD, UD
Forskning og utvikling	KD	FIN, KLD, KMD, LMD, NFD, SD, UD
Handelsforenkling	NFD	ASD, BLD, FD, FIN, HOD, JD, KD, KLD, KMD, KUD, LMD, OED, SD, UD
Helse	HOD	ASD, BLD, FIN, KD, KLD, KMD, NFD, UD
Immateriellrett	KUD	FIN, HOD, JD, KD, KLD, LMD, NFD, Patentstyret, UD
Kapitalbevegelser og finansielle tjenester	FIN	BLD, Finanstilsynet, JD, KD, NFD, SD, UD
Kommunikasjoner	SD	BLD, FIN, JD, KUD, KMD, NFD, Post og teletilsynet, UD
Konkurransesaker	NFD	BLD, FIN, JD, OED, SD, UD
Kultur	KUD	FIN, KD, KLD, Norsk kulturråd, UD
Matproduksjon	LMD	FIN, HOD, KLD, NFD, UD
Miljø	KLD	OED, HOD, KMD, KRD, SD, LMD, NFD, FIN, UD
Næringsmidler	HOD	BLD, FIN, KLD, LMD, Mattilsynet, NFD, UD
Offentlige anskaffelser	NFD	BLD, FD, FIN, JD, KD, KLD, KMD, OED, SD, UD
Offentlig støtte	NFD	FIN, JD, KLD, KD, KMD, KUD, LMD, OED, SD, UD
Personbevegelse, arbeidsliv og arbeidsmiljø	ASD	BLD, FIN, HOD, JD, KD, KMD, KUD, NFD, UD
Samfunnssikkerhet	JD	ASD, DSB, FIN, HOD, KMD, SD, UD
Selskapsrett	NFD	ASD, FIN, KD, KMD, OED, UD
Transport	SD	FIN, JD, KLD, NFD, UD
Trygd	ASD	Arbeids- og velferdsdirektoratet, BLD, FIN, HOD, KMD, NFD, UD
Utdanning	KD	BLD, FIN, HOD, JD, KMD, LMD, UD